

PREDLOG

ZAKON O PRAVOSUDNOJ SARADNJI U KRIVIČNIM STVARIMA SA DRŽAVAMA ČLANICAMA EVROPSKE UNIJE*

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet

Član 1

(1) Ovim zakonom uređuje se pravosudna saradnja u krivičnim stvarima između Crne Gore i država članica Evropske unije koje su u svoje pravne sisteme prenijele pravne akte Evropske unije kojima se uređuje pravosudna saradnja u krivičnim stvarima (u daljem tekstu: država članica).

(2) Pravosudna saradnja u krivičnim stvarima iz stava 1 ovog člana obuhvata:

- 1) evropski nalog za hapšenje,
- 2) evropski istražni nalog,
- 3) evropski nalog za zamrzavanje i nalog za oduzimanje,
- 4) odluku o novčanoj kazni,
- 5) presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijevaju lišenje slobode,
- 6) presudu i odluku kojima su izrečene probacione mjere i alternativne sankcije,
- 7) odluku o mjerama nadzora,
- 8) evropski nalog za zaštitu,
- 9) obrazovanje zajedničkih istražnih timova,
- 10) prenos postupka u krivičnim stvarima.

Načelo poštovanja osnovnih prava

Član 2

(1) Sprovođenje postupaka na osnovu ovog zakona je bez uticaja na obavezu poštovanja osnovnih prava i sloboda utvrđenih Poveljom o osnovnim pravima Evropske unije.

(2) Na prava maloljetnika u postupcima pravosudne saradnje koja nijesu regulisana ovim zakonom primjenjuju se odredbe domaćeg zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku.

Zaštita ličnih podataka

Član 3

Na prosljeđivanje i zaštitu podataka o ličnosti razmijenjenih tokom pravosudne i policijske saradnje primjenjuju se odredbe domaćeg zakona o zaštiti ličnih podataka.

Načelo srazmjernosti

Član 4

Domaći sudovi i državna tužilaštva (u daljem tekstu: nadležni domaći organi) izdaju naloge, donose odluke i podnose zahtjeve iz člana 1 stav 2 ovog zakona srazmjerno potrebi u svakom pojedinačnom slučaju, vodeći računa da se ne primjenjuje teža mjera, ako se ista svrha može postići blažom mjerom.

Načelo uzajamnog priznanja odluka država članica

Član 5

Uzajamno priznanje odluka je osnov pravosudne saradnje u krivičnim stvarima između država članica.

Načelo efikasne saradnje

Član 6

Nadležni domaći organi, u skladu sa osnovnim načelima pravnog poretka Crne Gore, dužni su da postupaju tako da se u najvećoj mogućoj mjeri postigne svrha pravosudne saradnje.

Načelo neposredne saradnje

Član 7

Nadležni domaći organi neposredno komuniciraju sa nadležnim organima drugih država članica, osim u slučaju prijema odluka koje se odnose na novčane kazne.

Korišćenje Evropske pravosudne mreže u krivičnim stvarima

Član 8

(1) U cilju unapređenja pravosudne saradnje u krivičnim stvarima sa drugim državama članicama, Crna Gora obezbjeđuje efikasnu saradnju sa Evropskom pravosudnom mrežom u krivičnim stvarima.

(2) Lica za kontakt sa Evropskom pravosudnom mrežom u krivičnim stvarima će u organu uprave nadležnom za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo) odrediti ministar za poslove pravosuđa, u sudovima nadležnim za poslove pravosudne saradnje u krivičnim stvarima predsjednici tih sudova, a u državnim tužilaštvima vrhovni državni tužilac.

(3) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana preduzimaće potrebne radnje u cilju olakšavanja uspostavljanja neposrednih kontakata između nadležnih domaćih organa i nadležnih organa drugih država članica u izvršenju njihovih naloga i odluka.

(4) Lica za kontakt iz stava 2 ovog člana pružaće pomoć nadležnim domaćim organima i nadležnim organima drugih država članica, na njihov zahtjev, radi utvrđivanja nadležnih organa za izvršenje naloga i odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona i dobijanja podatka o tim organima u postupcima konsultacija između Crne Gore i država članica.

Dvostruka kažnjivost

Član 9

(1) Kad nadležni domaći organ odlučuje o priznanju i izvršenju naloga, odluke, odnosno zahtjeva iz člana 1 stav 2 ovog zakona provjeriće dvostruku kažnjivost, u skladu sa ovim zakonom.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, nadležni domaći organ izvršiće nalog, odluku, odnosno zahtjev stranog organa bez provjeravanja dvostruke kažnjivosti ako je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode u trajanju od tri

ili više godina, a u slučaju priznanja strane novčane kazne bez obzira na visinu propisane kazne, za kažnjiva djela koje je država izdavanja označila kao sljedeća djela:

- stvaranje kriminalne organizacije,
- terorizam,
- trgovina ljudima,
- polno iskorišćavanje maloljetnika i dječja pornografija,
- nedozvoljena trgovina opojnim drogama i psihotropnim supstancama,
- nedozvoljena trgovina oružjem, municijom i eksplozivima,
- korupcija,
- prevara, uključujući i one koje utiču na finansijske interese Evropskih zajednica u smislu Konvencije 20 o zaštiti finansijskih interesa Evropskih zajednica od 26. jula 1995. godine,
- pranje novca,
- falsifikovanje valute, uključujući i euro,
- kompjuterski kriminalitet,
- djela protiv životne sredine, uključujući i nedozvoljenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka,
- omogućavanje neovlašćenog ulaska i boravka,
- ubistvo i teška tjelesna povreda,
- nedozvoljena trgovina ljudskim organima i tkivom,
- otmica, protivpravno lišenje slobode i držanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizovano ili oružano razbojništvo,
- nedozvoljena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela,
- prevara,
- reketiranje i iznuda,
- falsifikovanje i piratstvo proizvoda,
- falsifikovanje i trgovina javnim ispravama,
- falsifikovanje sredstava plaćanja,
- nedozvoljena trgovina hormonskim supstancama i drugim materijama za podsticanje rasta,
- nedozvoljena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- podmetanje požara,
- krivična djela iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda,
- protivpravno oduzimanje vazduhoplova, odnosno plovniha objekata,
- sabotaza.

(3) U slučaju iz stava 2 ovog člana, nadležni domaći organ označiće u standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije i objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku, da se radi o djelu iz stava 2 ovog člana.

Jezik

Član 10

(1) Nadležni domaći organ pristupiće izvršenju naloga, odluke, odnosno zahtjeva države izdavanja ako su taj nalog, odluka, odnosno zahtjev sa pratećom dokumentacijom prevedeni na crnogorski jezik.

(2) U hitnim slučajevima nadležni domaći organ prihvatiće nalog, odluku, odnosno zahtjev države izdavanja sa pratećom dokumentacijom na engleskom jeziku, pod uslovom uzajamnosti.

(3) Nalog, odluka, odnosno zahtjev nadležnog domaćeg organa koja se prosljeđuje radi izvršenja drugoj državi članici mora biti prevedena na službeni jezik te države ili drugi jezik koji ta država prihvata.

Troškovi

Član 11

Troškovi izvršenja naloga, odluka, odnosno zahtjeva druge države članice nastali na teritoriji Crne Gore padaju na teret budžeta Crne Gore, ako ovim zakonom nije drukčije propisano, a sve ostale troškove snosi država izdavanja.

Naknada štete

Član 12

(1) Ako je povodom evropskog istražnog naloga koji je izdao nadležni domaći organ, država izvršenja, na osnovu obaveze prema svom pravu, nadoknadila nekom licu štetu prouzrokovanu izvršenjem tog naloga, Crna Gora će nadoknaditi iznos isplaćen po osnovu odgovornosti za štetu u državi izvršenja, osim ako je šteta u potpunosti ili djelimično prouzrokovana isključivo postupanjem te države.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana ne isključuje se primjena domaćeg zakona o naknadi štete fizičkim ili pravnim licima.

Amnestija, pomilovanje i preispitivanje odluke

Član 13

(1) Odredbe domaćeg zakona o amnestiji mogu se primijeniti na odluku o novčanoj kazni, presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probacionu odluku, koje se izvršavaju u Crnoj Gori.

(2) Na osnovu odredaba domaćeg zakona može biti pomilovano lice protiv koga je donesena odluka o novčanoj kazni, presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probaciona odluka, koje se izvršavaju u Crnoj Gori.

(3) Nadležni domaći organi mogu odlučivati o preispitivanju odluke o novčanoj kazni, presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, kao i probacione odluke samo kad se radi o odlukama domaćeg suda.

Shodna primjena

Član 14

Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, Zakonika o krivičnom postupku, Zakona o sudovima, Zakona o Državnom tužilaštvu, Zakona o postupanju prema maloljetnicima u krivičnom postupku, Zakona o izvršenju kazni zatvora, novčane kazne i mjera bezbjednosti, Zakona o izvršenju uslovne osude i kazne rada u javnom interesu, Zakona o oduzimanju imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, Zakona o prekršajima, Zakona o tumačima, Zakona o tajnosti podataka, Zakona o strancima, Zakona o pomilovanju i Zakona o amnestiji lica osuđenih za krivična djela propisana zakonima Crne Gore i lica osuđenih stranom krivičnom presudom koja se izvršava u Crnoj Gori.

Značenje izraza

Član 15

Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:

- 1) **država izdavanja** je država članica Evropske unije u kojoj je izdat nalog ili donesena odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona;
- 2) **država izvršenja** je država članica Evropske unije kojoj je radi izvršenja proslijeđen nalog ili druga odluka iz člana 1 stav 2 ovog zakona;
- 3) **treća država** je država koja nije članica Evropske unije;
- 4) **Evropska pravosudna mreža u krivičnim stvarima** je mreža lica za kontakt država članica, osnovana Zajedničkom odlukom Savjeta o obrazovanju Evropske pravosudne mreže od 29. juna 1998. godine, u cilju unapređenja pravosudne saradnje u krivičnim stvarima;
- 5) **Šengenski informacioni sistem (SIS)** je informacioni sistem za unošenje i razmjenu podataka o sprovođenju između država članica o sprovođenju Šengenskog sporazuma;
- 6) **evropski nalog za hapšenje** je nalog za lišenje slobode i predaju lica koje se zatekne u drugoj državi članici u svrhu krivičnog postupka ili izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje lišenje slobode;
- 7) **evropski istražni nalog** je nalog koji izdaje ili potvrđuje nadležni pravosudni organ države članice radi izvršenja jedne ili više dokaznih radnji u drugoj državi članici, odnosno radi pribavljanja već postojećih dokaza od druge države članice;
- 8) **dokaz** podrazumijeva predmete, dokumente ili podatke koji se mogu koristiti u dokazne svrhe u postupcima propisanim ovim zakonom;
- 9) **odluka o novčanoj kazni** je pravosnažna odluka kojom je fizičkom ili pravnom licu naloženo plaćanje novčane kazne, koju je donio:
 - a) sud države izdavanja za djelo kažnjivo prema pravu te države,
 - b) organ države izdavanja koji je izrekao novčanu kaznu za djelo kažnjivo prema pravu te države, ako je tom licu dato pravo da osporava takvu odluku pred krivičnim sudom,
 - c) organ države izdavanja, za radnje koje predstavljaju kršenje njenog prava i kažnjive su u skladu sa pravom te države, ako je tom licu dato pravo da osporava takvu odluku pred krivičnim sudom,
 - d) krivični sud povodom pravnog lijeka podnijetog na odluku organa države izdavanja;
- 10) **novčana kazna** podrazumijeva obavezu plaćanja:
 - a) novčanog iznosa kao sankcije utvrđenog odlukom o novčanoj kazni,
 - b) naknade štete određene oštećenom u krivičnom postupku odlukom o novčanoj kazni,
 - c) troškova sudskog ili upravnog postupka u kojem je donesena odluka o novčanoj kazni,

d) novčanog iznosa utvrđenog odlukom o novčanoj kazni u korist javne ustanove, humanitarne organizacije ili fonda za naknadu štete žrtvama krivičnih djela;

11) **presuda** je pravosnažna odluka domaćeg suda i suda države članice kojom je nakon sprovedenog krivičnog postupka utvrđeno da je fizičko lice izvršilo krivično djelo i zbog toga mu je izrečena:

a) kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, na određeno ili neodređeno vrijeme,

b) kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, u slučaju kad je odobren uslovni otpust sa izdržavanja te kazne ili je kazna zamijenjena probacionim mjerama,

c) uslovna osuda,

d) odlaganje izricanja kazne,

e) alternativna sankcija;

12) **uslovna osuda** je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacionom odlukom nadležnog organa, kojom je utvrđena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, čije se izvršenje djelimično ili u cijelosti odlaže pod uslovom izvršenja jedne ili više naloženih probacionih mjera;

13) **odlaganje izricanja kazne** je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacionom odlukom nadležnog organa, kojom se izricanje kazne uslovno odlaže uz nalog izvršenja jedne ili više probacionih mjera, odnosno sankcija kojom je naloženo izvršenje jedne ili više probacionih mjera u zamjenu za kaznu zatvora ili mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode;

14) **alternativna sankcija** je sankcija kojom se nalažu dužnosti ili obaveze, a različita je od kazne zatvora, mjere koja podrazumijeva lišenje slobode i novčane kazne;

15) **probaciona odluka** je presuda ili konačna odluka organa izdavanja zasnovana na presudi kojom se:

a) odobrava uslovni otpust,

b) izriču probacione mjere;

16) **uslovni otpust** je prijevremeni otpust osuđenog lica nakon izdržanog dijela kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode, uz izricanje jedne ili više probacionih mjera;

17) **probaciona mjera** je obaveza fizičkog lica koja je izrečena uz uslovnu osudu, odlaganje izricanja kazne ili uslovni otpust;

18) **poreska krivična djela** su djela koja uključuju povredu propisa koji se odnose na poreze, takse, carine ili mijenjanje valute;

19) **odluka o mjerama nadzora** je izvršna odluka organa države izdavanja donesena u krivičnom postupku, na osnovu prava te države, kojom je fizičkom licu kao zamjena za istražni zatvor određena jedna ili više mjera nadzora;

20) **mjere nadzora** su obaveze naložene fizičkom licu kao zamjena za pritvor;

21) **evropski nalog za zaštitu** je odluka na osnovu koje pravosudni ili drugi nadležni organ druge države članice preduzima odgovarajuće mjere u skladu sa njenim pravom, u cilju nastavka zaštite zaštićenog lica;

22) **zaštitna mjera** je mjera izrečena odlukom donijetom u krivičnom predmetu, kojom se licu koje prouzrokuje opasnost izriče jedna ili više sljedećih zabrana ili ograničenja:

a) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,

b) zabrana približavanja određenom licu,

c) zabrana uspostavljanja ili održavanja kontakta sa određenim licem,

d) zabrana praćenja ili uznemiravanja žrtve ili drugog lica,

e) udaljenje iz stana ili drugog prostora za stanovanje.

23) **zaštićeno lice** je fizičko lice koje je predmet zaštitne mjere;

24) **lice od kojeg prijeti opasnost** je fizičko lice kome je izrečena jedna ili više zabrana ili ograničenja;

25) **država nadzora** je država izvršenja probacione odluke ili odluke o mjeri nadzora u vezi sa kojima je izdat evropski nalog za zaštitu;

26) **nosilac roditeljske odgovornosti** je svako lice koje ima roditeljska prava i obaveze prema maloljetniku;

(27) **dijete** je lice mlađe od 18 godina života, pri čemu u slučajevima kad nije jasno ima li lice 18 godina života, pretpostavlja se da je to lice dijete.

II. EVROPSKI NALOG ZA HAPŠENJE

Oblast primjene

Član 16

(1) Evropski nalog za hapšenje može se izdati radi krivičnog gonjenja u postupcima zbog krivičnih djela za koja je domaćim zakonom propisana kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode u trajanju od najmanje jedne godine kad je protiv traženog lica rješenjem određen pritvor.

(2) Evropski nalog za hapšenje može se izdati radi izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja podrazumijeva lišenje slobode kad je donesena pravosnažna presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili druga mjera koja podrazumijeva lišenja slobode u trajanju od najmanje četiri mjeseca ili je osuđenom preostalo da izdrži najmanje četiri mjeseca kazne zatvora ili druge mjere koja podrazumijeva lišenje slobode.

(3) Izuzetno od st. 1 i 2 ovog člana, kad je evropskim nalogom za hapšenje obuhvaćeno više zasebnih krivičnih djela od kojih pojedina ne ispunjavaju uslove iz st. 1 i 2 ovog člana u odnosu na dužinu kazne ili mjere koja se može izreći ili je izrečena, evropski nalog za hapšenje može se izdati i za ta krivična djela.

(4) Organ koji je izdao evropski nalog za hapšenje dužan je da ga odmah stavi van snage kad je traženo lice predato, kad nastupi zastara krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne ili drugi razlozi zbog kojih evropski istražni nalog više nije potreban.

(5) Evropski nalog za hapšenje može se izvršiti zbog djela iz člana 9 stava 2 ovog zakona i zbog kažnjivog djela za koje je u državi izdavanja propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje jedne godine ili je donesena pravosnažna presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode u trajanju od najmanje četiri mjeseca, ako to djelo sadrži bitna obilježja krivičnog djela i prema domaćem zakonu, nezavisno od zakonskog opisa i pravne kvalifikacije navede u primljenom nalogu.

Sadržaj i oblik

Član 17

(1) Evropski nalog za hapšenje mora da sadrži:

1) podatke o identitetu i državljanstvu traženog lica,

2) naziv, adresu, broj telefona i telefaksa, adresu elektronske pošte nadležnog organa države izdavanja,

3) dokaz o postojanju izvršne presude, naloga za hapšenje ili druge izvršne sudske odluke koja ima isto dejstvo kao evropski nalog za hapšenje,

4) pravnu kvalifikaciju i zakonski opis kažnjivog djela,

5) činjenični opis kaznjivog djela, uključujući okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, vrijeme i mjesto izvršenja, kao i oblik saučesništva traženog lica u izvršenju kaznjivog djela,

6) vrstu i visinu krivične sankcije izrečene pravosnažnom presudom, odnosno vrstu i visinu krivične sankcije propisane za konkretno krivično djelo domaćim zakonom,

7) posljedice kaznjivog djela ako je to moguće.

(2) Evropski nalog za hapšenje izdaje se na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije i objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

Nadležni organi za izdavanje i izvršenje evropskog naloga za hapšenje

Član 18

(1) Za izdavanje evropskog naloga za hapšenje nadležan je sud koji vodi postupak.

(2) Zahtjev za izdavanje evropskog naloga za hapšenje sadrži podatke iz člana 17 stav 1 ovog zakona, a standardizovani obrazac evropskog naloga za hapšenje popunjava sud koji izdaje taj nalog.

(3) Za izvršenje evropskog naloga za hapšenje nadležan je viši sud, u skladu sa zakonom kojim se uređuje organizacija i nadležnost sudova.

(4) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, prosljediće evropski nalog za hapšenje nadležnom višem sudu i o tome neposredno pisano obavijestiti organ države izdavanja.

(5) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje evropskog naloga za hapšenje, nadležan je Viši sud u Podgorici.

Način komunikacije

Član 19

(1) Prijem i prosljeđivanje evropskog naloga za hapšenje vrši se u neposrednoj komunikaciji nadležnog domaćeg organa i nadležnog organa države izdavanja, odnosno države izvršenja, a može se vršiti preko bezbjednog telekomunikacionog sistema Evropske pravosudne mreže u krivičnim stvarima.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, ako nije poznato gdje se nalazi lice za koje je izdat evropski nalog za hapšenje (u daljem tekstu: traženo lice), nadležni domaći organ može, radi izvršenja tog naloga, prosljediti upozorenje prema Šengenskom informacionom sistemu (SIS), preko organizacione jedinice organa državne uprave nadležnog za unutrašnje poslove koja vrši poslove razmjene dopunskih informacija koje se odnose na upozorenja iz tog informacionog sistema (u daljem tekstu: nacionalno S.I.Re.N.E odjeljenje).

(3) Upozorenje iz stava 2 ovog člana, sa podacima iz člana 17 stav 1 ovog zakona, ima isto dejstvo kao evropski nalog za hapšenje.

(4) Ako ne postoji mogućnost pristupa Šengenskom informacionom sistemu (SIS) preko nacionalnog S.I.Re.N.E. odjeljenja, evropski nalog za hapšenje može se primiti i prosljediti preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

(5) Počevši od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od dvije godine od dana stupanja na snagu odgovarajućeg implementacionog akta u skladu sa članom 10 Regulative 2023/2844 Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 2023. o digitalizaciji pravosudne saradnje i pristupa pravosuđu u prekograničnim građanskim, privrednim i krivičnim stvarima, kao i o izmjeni određenih akata u području pravosudne saradnje (u daljem tekstu: Regulativa (EU) 2023/2844), službena komunikacija između nadležnog domaćeg organa i nadležnog organa države izdavanja, odnosno države izvršenja evropskog naloga za

hapšenje vršiće se u skladu sa članom 3 Regulative (EU) 2023/2844. Ako je država članica odredila jednog ili više centralnih organa, službena komunikacija sa tim organima vršiće se na isti način.

(6) Službena komunikacija između nadležnog domaćeg organa i nadležnog organa države izdavanja, odnosno države izvršenja evropskog naloga za hapšenje za potrebe pružanja informacija koje su potrebne da bi se traženom licu omogućilo da odredi branioca u državi izdavanja evropskog naloga za hapšenje u skladu sa članom 10 stav 5 Direktive 2013/48 Evropskog parlamenta i Savjeta od 22. oktobra 2013. o pravu na pristup advokatu u krivičnim postupcima i postupcima izvršenja evropskog naloga za hapšenje, kao i o pravu da treće lice bude obaviješteno u slučaju lišenja slobode i pravu na komunikaciju sa trećim licima i konzularnim organima tokom lišenja slobode, kao i da podnese zahtjev za pravnu pomoć u državi izdavanja u skladu sa članom 5 stav 2 Direktive 2016/1919 Evropskog parlamenta i Savjeta od 26. oktobra 2016. o besplatnoj pravnoj pomoći za osumnjičena i okrivljena lica u krivičnim postupcima i za tražena lica u postupcima izvršenja evropskog naloga za hapšenje, vršiće se u skladu sa članom 3 Regulative (EU) 2023/2844.

(7) Pored načina vršenja službene komunikacije iz stava 5 ovog člana, molbe za sprovođenje traženog lica preko teritorije Crne Gore ili druge države članice sačinjene u skladu sa članom 25 stav 3 Okvirne odluke Savjeta od 13. juna 2002. o evropskom nalogu za hapšenje i postupcima predaje između država članica (u daljem tekstu: Okvirna odluka 2002/584/PUP) mogu se takođe uputiti i preko sigurnih kanala komunikacije drugih nadležnih organa.

Razlozi za odbijanje izvršenja evropskog naloga za hapšenje

Član 20

Sud će odbiti priznanje evropskog naloga za hapšenje ako:

- 1) je izdat zbog krivičnog djela koje je u Crnoj Gori obuhvaćeno amnestijom, a na osnovu zakona postoji nadležnost domaćeg suda,
- 2) je traženo lice već pravosnažno osuđeno u Crnoj Gori ili u drugoj državi članici za isto kažnjivo djelo, a krivična sankcija je izvršena ili se trenutno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda,
- 3) traženo lice u trenutku izvršenja krivičnog djela nije navršilo 14 godina života.

Razlozi zbog kojih se može odbiti izvršenja evropskog naloga za hapšenje

Član 21

(1) Sud može, rukovodeći se načelima efikasne saradnje, svrsishodnosti i prava na pravično suđenje, vodeći računa o sprečavanju nekažnjavanja, suzbijanju kriminaliteta i jemstvu pravne sigurnosti traženog lica, odbiti izvršenje evropskog naloga za hapšenje ako:

- 1) u jednom od slučajeva iz člana 16 stav 5 ovog zakona kažnjivo djelo zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje ne predstavlja krivično djelo u skladu sa domaćim zakonom;
- 2) je protiv traženog lica u toku krivični postupak u Crnoj Gori zbog istog krivičnog djela zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje, osim ako su se državni tužilac i organ države izdavanja sporazumjeli da postupak vodi organ države izdavanja;
- 3) je nadležni domaći organ odustao od krivičnog gonjenja zbog krivičnog djela zbog kojeg je izdat evropski nalog za hapšenje ili obustavio postupak, ili ako je traženom licu u nekoj državi članici zbog istih krivičnih djela izrečena pravosnažna presuda koja sprečava dalji krivični postupak;

4) je prema domaćem zakonu nastupila zastara krivičnog gonjenja ili izvršenja krivične sankcije izrečene protiv traženog lica i postoji nadležnost Crne Gore za krivično gonjenje i izvršenje krivične sankcije;

5) ako je organ države izvršenja obaviješten da je traženo lice pravosnažno osuđeno u trećoj državi zbog istih krivičnih djela za koje je izdat evropski nalog za hapšenje, da je kazna izdržana ili je u toku izdržavanje kazne, ili ako presuda više ne može biti izvršena u skladu sa pravom države u kojoj je presuda izrečena;

6) ako je evropski nalog za hapšenje izdat u svrhe izvršenja kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode, a traženo lice se nalazi u Crnoj Gori ili je njen državljanin, a Crna Gora se obavezala da će izvršiti tu kaznu ili mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode u skladu sa odredbama domaćeg zakona;

7) ako se evropski nalog za hapšenje odnosi na krivična djela:

a) u cijelosti ili djelimično učinjena na teritoriji Crne Gore,
b) učinjena van teritorije države izdavanja, a pravo Crne Gore ne omogućava gonjenje zbog tih krivičnih djela ako su učinjena van njene teritorije.

(2) Sud može odbiti izvršenje evropskog naloga za hapšenje izdatog u svrhu izvršavanja zatvorske kazne ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode izrečene presudom donijetom u odsustvu, osim ako iz podataka navedenih u obrascu iz člana 17 stav 2 ovoga zakona proizlazi da, u skladu sa pravom države izdavanja:

1) je traženom licu blagovremeno i lično uručen poziv sa naznačenim mjestom i vremenom održavanja glavnog prepresa na kojem je donesena presuda u odsustvu ili ako je primio zvanično obavještenje o mjestu i vremenu održavanja pretresa na način na koje se nesumnjivo može zaključiti da je znalo za održavanje glavnog pretresa, kao i da je bilo upozoreno da presuda može biti donesena u njegovom odsustvu u slučaju nedolaska na glavni pretres.

2) je traženo lice na glavnom pretresu zastupao branilac ili branilac kojeg je sud postavio po službenoj dužnosti;

3) je traženo lice izričito izjavilo da ne osporava presudu donijetu u njegovom odsustvu ili ako nije blagovremeno podnijelo zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu, iako je nakon ličnog uručenja presude donijete u njegovom odsustvu bilo poučeno o pravu da podnese zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu, na osnovu kojih bi se postupak mogao ponovno sprovesti u njegovoj prisutnosti, te preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, što bi moglo dovesti do preinačenja prvobitne presude,

4) će traženom licu, kome presuda donijeta u njegovom odsustvu nije bila lično uručena, ta presuda biti lično uručena odmah nakon predaje lica državi izdavanja, uz pouku da u zakonom propisanom roku ima pravo da podnese zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu na osnovu kojih se može sprovesti postupak iz tačke 3 ovog stava.

(3) Za fiskalna djela izvršenje evropskog naloga za hapšenje ne može se odbiti samo zbog razloga što domaći zakon ne propisuje istu vrstu poreza ili dažbina ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, dažbinama, carinama ili mijenjanju valute kao i zakonom države izdavanja;

Posebni uslovi za izvršenje evropskog naloga za hapšenje

Član 22

(1) Ako je predmet evropskog naloga za hapšenje kažnjivo djelo za koje se može izreći kazna doživotnog zatvora ili mjera doživotnog lišenja slobode, njegovo izvršenje može se usloviti:

1) postojanjem zakonom propisane mogućnosti preispitivanja izrečene kazne ili mjere na zahtjev osuđenog ili po službenoj dužnosti, najkasnije 20 godina od izricanja sankcije u državi izdavanja,

2) pravom osuđenog da zatraži pomilovanje od daljeg izvršavanja kazne ili mjere na osnovu prava ili sudske prakse u državi izdavanja.

(2) Ako je evropski nalog za hapšenje izdat u svrhu vođenja krivičnog postupka, a traženo lice je crnogorski državljanin ili lice koje ima stalni boravak prema domaćem zakonu sud može predaju tog lica usloviti njegovim vraćanjem u Crnu Goru, ako mu bude izrečena sankcija u državi izdavanja.

(3) Ako je evropski nalog za hapšenje izdat u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode, a traženo lice je crnogorski državljanin ili lice koje ima na njenoj teritoriji stalni boravak prema domaćem zakonu, sud će odložiti odlučivanje o evropskom nalogu za hapšenje.

(4) Radi preuzimanja izvršenja kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode sud će od države izdavanja zatražiti dokumentaciju i odrediti primjeren rok koji ne može biti duži od 15 radnih dana za njeno dostavljanje.

(5) Rokovi iz člana 31 stav 5 i člana 35 ovog zakona počinju da teku istekom roka iz stava 4 ovog člana.

(6) Nakon pravosnažnosti odluke o preuzimanju izvršenja strane sankcije sud će odbiti priznanje evropskog naloga za hapšenje.

(7) Ako država izdavanja ne dostavi traženu dokumentaciju u roku iz stava 4 ovog člana, sud će nastaviti sa postupkom priznanja i izvršenja evropskog naloga za hapšenje.

(8) Ako je nadležni sud na osnovu člana 111 stav 1 tačka 9 ovog zakona odbio priznanje i izvršenje presude suda države izdavanja izrečene protiv crnogorskog državljanina ili lica koje ima stalni boravak prema domaćem zakonu na teritoriji Crne Gore, sud može odobriti predaju tog lica državi izdavanja u svrhu vođenja krivičnog postupka pod uslovom njegovog vraćanja u Crnu Goru radi izdržavanja sankcije izrečene u državi izdavanja.

Izvršenje evropskog naloga za hapšenje protiv izručenog lica

Član 23

(1) Ako nadležni viši sud primi evropski nalog za hapšenje za lice koje je Crnoj Gori izručila treća država uz uslov poštovanja načela specijalnosti, obavijestice o tome organ države izdavanja radi pribavljanja saglasnosti od treće države za predaju tog lica.

(2) Rokovi iz člana 31 stav 5 i člana 36 ovog zakona počinju da teku od dana kad je organ države izvršenja primio saglasnost iz stava 1 ovog člana.

Pokretanje postupka izvršavanja evropskog naloga za hapšenje

Član 24

(1) Postupak radi predaje traženog lica je hitan.

(2) Nakon što primi evropski nalog za hapšenje i ocijeni da je dostavljen u skladu sa čl. 10 i 17 ovog zakona, sudija za istragu nadležnog višeg suda (u daljem tekstu: sudija za istragu) će, bez odlaganja, proslijediti taj nalog organizacionoj jedinici organa državne uprave nadležnog za unutrašnje poslove koja vrši policijske poslove (u daljem tekstu: policija).

(3) Policija će lišiti slobode traženo lice, upoznati ga sa sadržajem i osnovom za izdavanje evropskog naloga za hapšenje i, u roku od 24 časa od lišenja slobode, dovesti ga sudiji za istragu.

Prava traženog lica

Član 25

(1) Odmah po lišenju slobode, a prije prvog saslušanja, licu lišenom slobode biće uručena pisana pouka na njegovom jeziku ili jeziku koji to lice razumije, o njegovim pravima u postupku izvršenja evropskog naloga za hapšenje.

(2) Pisana pouka iz stava 1 ovog člana sadrži informacije o:

1) pravu na pravnu pomoć, koje obuhvata:

a) pravo da uzme branioca,
b) pravo na pravnu pomoć odmah po lišenju slobode i tokom cijelog postupka izvršenja evropskog naloga za hapšenje,

c) pravo na sastanak i komunikaciju sa braniocem,

d) pravo na prisustvo branioca prilikom saslušanja,

e) pravo da odredi branioca u državi izdavanja naloga, a ako mu je potrebna pomoć da odredi tog branioca, o tome će se odmah obavijestiti država izdavanja, kako bi pružanjem informacija tom licu olakšala da odredi branioca koji će pružiti pomoć braniocu koji je određen u Crnoj Gori;

2) pravu na tumačenje i prevođenje, koje obuhvata:

a) pravo na tumača,

b) pravo na prevod evropskog naloga za hapšenje i bitnih dokumenata u postupku;

3) pravu na pravne lijekove, koje obuhvata:

a) pravo na žalbu protiv rješenja o određivanju mjera nadzora i pritvora radi predaje,

b) pravo na žalbu protiv rješenja o predaji;

4) pravu na obavještanje, koje obuhvata:

a) pravo da bude obaviješteno o krivičnom djelu za koje se tereti i osnovima sumnje protiv njega,

b) pravo da bude obaviješteno da mora biti dovedeno sudiji za istrage u roku od 24 sata od lišenja slobode,

c) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno lice koje odredi traženo lice,

d) pravo da o lišenju slobode traženog lica bude obaviješteno konzularno predstavništvo nadležno za traženo lice;

5) pravu na uvid u spise predmeta;

6) pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja sudije za istragu;

7) pravu na medicinsku pomoć.

(3) Ako pisana pouka iz stava 2 ovog člana nije sačinjena i uručena u skladu sa stavom 1 ovog člana, traženo lice o svojim pravima biće poučeno usmeno, a pisana pouka na jeziku koji razumije biće mu uručena naknadno, u najkraćem mogućem roku.

(4) Traženo lice ima pravo na pravnu pomoć odmah po lišenju slobode i tokom cijelog postupka izvršenja evropskog naloga za hapšenje, do predaje državi članici izdavanja ili do pravosnažnosti rješenja kojim se odbija predaja.

(5) Traženo lice mora imati branioca prilikom prvog saslušanja

(6) Ako traženo lice samo ne uzme branioca, sudija za istragu će mu, bez odlaganja po prijemu obavještenja o lišenju slobode, postaviti branioca po službenoj dužnosti, po redosljedu sa spiska Advokatske komore Crne Gore.

(7) Troškovi postavljenog branioca obezbjeđuju se iz budžetskih sredstava.

(8) Ostvarivanje prava iz stava 6 ovog člana ne može biti uslovljeno provjerom imovnog stanja niti procjenom da li interesi pravičnosti zahtijevaju postavljenje branioca.

Načelo specijalnosti

Član 26

(1) Protiv lica koje je predato Crnoj Gori na osnovu izdatog evropskog naloga za hapšenje, ne može se voditi krivični postupak niti izvršiti krivična sankcija za djelo učinjeno prije predaje.

(2) Krivični postupak može biti sproveden i krivična sankcija izvršena:

1) ako predato lice, iako je imalo mogućnost, nije napustilo teritoriju Crne Gore u roku od 45 dana od puštanja na slobodu, ili se u Crnu Goru vratilo,

2) za krivično djelo za koje domaći zakon ne propisuje kaznu zatvora, a vođenje krivičnog postupka ne iziskuje primjenu mjere pritvora,

3) ako je lice pristalo na predaju Crnoj Gori i tom prilikom se odreklo primjene načela specijalnosti iz stava 1 ovog člana,

4) za krivično djelo za koje domaći zakon propisuje novčanu kaznu, bez obzira na to da li se kazna može zamijeniti kaznom zatvora.

(3) Ako nijesu ispunjene pretpostavke iz stava 2 ovog člana, organ koji vodi postupak ili sudija za istragu ispitaće predato lice na okolnosti u vezi sa vođenjem krivičnog postupka, odnosno izdržavanja kazne zatvora iz stava 1 ovog člana i ako se predato lice u prisustvu branioca, dobrovoljno i u potpunosti svjesno posljedica svoje izjave na zapisnik izričito odrekne primjene načela specijalnosti, može se nastaviti vođenje krivičnog postupka, odnosno izvršenje krivične sankcije.

(4) Ako nijesu ispunjene pretpostavke iz st. 2 i 3 ovog člana, organ koji vodi postupak odnosno sudija za istragu podniće nadležnom organu države izdavanja zahtjev za davanje saglasnosti za vođenje krivičnog postupka ili za izvršenje krivične sankcije.

(5) Zahtjev iz stava 4 ovog člana mora da sadrži podatke iz standardizovanog obrasca iz člana 17 stav 2 ovog zakona i zajedno sa zapisnikom iz stava 3 ovog člana dostavlja se neposredno organu države izvršenja.

Postupak pred sudijom za istragu

Član 27

(1) Sudija za istragu će upoznati traženo lice sa sadržajem i osnovom za izdavanje evropskog naloga za hapšenje, mogućnošću pristanka na predaju državi izdavanja i mogućnošću odricanja od primjene načela specijalnosti i saopštiće mu koliko je zakonom propisano najduže trajanje pritvora radi predaje.

(2) Sudija za istragu će saslušati traženo lice lišeno slobode o njegovim ličnim prilikama, državljanstvu i odnosima prema državi izdavanja, kao i da li se i iz kojih razloga protivi predaji, o čemu se sačinjava zapisnik.

(3) Saslušanje se može održati samo ako je prisutan branilac traženog lica.

(4) Sudija za istragu će poučiti traženo lice o pravu da njegovom saslušanju prisustvuje branilac, pravu na postavljanje branioca u skladu sa odredbama domaćeg krivičnog procesnog prava, pravu na tumača, kao i o pravu da nije dužno da daje iskaz i da odgovara na pitanja sudije za istragu.

(5) Ako se evropski nalog za hapšenje odnosi na izvršenje presude donesene u odsustvu, kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, traženo lice može prije predaje državi izdavanja da zahtijeva dostavljanje kopije navedene presude ako mu ranije nije bila lično uručena, a nije primilo službeno obavještenje da se protiv njega vodi krivični postupak.

(6) U slučaju iz stava 5 ovog člana, sudija za istragu će zatražiti od organa države izdavanja da bez odlaganja dostavi kopiju presude, kako bi je dostavio traženom licu, pri čemu se dostavljanje kopije presude neće smatrati službenom dostavom za računanje rokova za podnošenje zahtjeva za ponavljanje postupka ili žalbe. Ovim se ne odlaže postupak predaje traženog lica, niti donošenje rješenja o predaji.

(7) Ako traženo lice pred sudijom za istragu pristane na predaju i odrekne se primjene načela specijalnosti, sudija za istragu će donijeti rješenje o predaji sa pristankom traženog lica.

Postupak pred sudskim vijećem

Član 28

(1) Ako traženo lice nije pristalo na predaju, sudija za istragu će evropski nalog za hapšenje sa pratećom dokumentacijom dostaviti vijeću iz člana 24 stav 7 Zakonika o krivičnom postupku (u daljem tekstu: Vijeće).

(2) Po prijemu dokumentacije iz stava 1 ovog člana predsjednik Vijeća odrediće održavanje sjednice Vijeća, u roku od tri dana.

(3) Na sjednicu iz stava 2 ovog člana biće pozvani traženo lice i njegov branilac, a ako je to potrebno i tumač.

(4) Predsjednik Vijeća će na početku sjednice provjeriti da li je traženo lice primilo i razumjelo pisanu pouku o svojim pravima, a ako nije primilo, uručiće mu pisanu pouku o pravima.

(5) Traženo lice i njegov branilac izjasniće se u pogledu izdatog evropskog naloga za hapšenje i navesti razloge protivljenja izvršenju evropskog naloga za hapšenje, a mogu ukazati na postojanje razloga za odbijanje izvršenja evropskog naloga za hapšenje, kao i na dokaze kojima potkrepljuju svoje navode.

(6) Traženo lice može na sjednici Vijeća dati pristanak na predaju državi izdavanja.

(7) U slučaju iz stava 6 ovog člana, Vijeće će donijeti rješenje o predaji sa pristankom traženog lica.

Predaja lica koje uživa imunitet ili privilegije

Član 29

(1) Ako sudija za istragu tokom saslušanja traženog lica koji je crnogorski državljanin tvrdi da to lice uživa imunitet ili privilegije u Crnoj Gori, zatražiće od nadležnog organa odobrenje za postupanje po evropskom nalogu za hapšenje protiv tog lica.

(2) Ako je traženo lice koje uživa imunitet ili privilegije u Crnoj Gori državljanin druge države članice ili službenik međunarodne organizacije, sudija za istragu mora o tome odmah obavijestiti organ državne uprave nadležan za vanjske poslove.

(3) Postupak predaje neće se nastaviti prije nego što organ koji je izdao nalog dostavi dokaz o ukidanju imuniteta ili privilegije.

(4) Rokovi za donošenje odluke o predaji traženog lica počinju da teku od dana kad sudija za istragu primi dokaz o ukidanju imuniteta ili privilegije.

Mjere obezbjeđenja predaje traženog lica

Član 30

(1) Radi izvršenja rješenja o predaji tokom postupka povodom evropskog naloga za hapšenje prema traženom licu moraju biti primijenjene mjere u skladu sa domaćim zakonom, koje će obezbijediti predaju.

(2) Pritvor radi predaje traženog lica može da traje najduže do izvršenja rješenja o predaji traženog lica.

(3) Umjesto pritvora radi predaje sudija za istragu može odrediti neku od blažih mjera propisanih odredbama Zakonika o krivičnom postupku, pod uslovom da se primjenom takve mjere može ostvariti svrha iz stava 1 ovog člana.

Rješenje o predaji sa pristankom

Član 31

(1) Traženo lice može dati pristanak na predaju državi izdavanja i odreći se primjene načela specijalnosti.

(2) Pristanak na predaju državi izdavanja i odricanje od primjene načela specijalnosti unijeće se u zapisnik sačinjen na način iz kojeg nesumnjivo proizilazi da je traženo lice pri tome postupalo dobrovoljno i bilo u potpunosti svjesno posljedica.

(3) Pristanak na predaju državi izdavanja i odricanje od primjene načela specijalnosti neopozivi su.

(4) O pristanku na predaju državi izdavanja bez odlaganja će biti obaviješten nadležni organ države izdavanja.

(5) Sudija za istragu odnosno Vijeće će, bez odlaganja, a najkasnije u roku od pet dana od pristanka na predaju državi izdavanja, donijeti rješenje kojim se odobrava predaja traženog lica državi izdavanja.

(6) Rješenje kojim se odobrava predaja traženog lica državi izdavanja sadrži:

1) ime, prezime, datum i mjesto rođenja i državljanstvo traženog lica;

2) naziv države izdavanja kojoj se predaje traženo lice;

3) opis kažnjivog djela zbog kojeg se izvršava predaja;

4) navod da je traženo lice pristalo na predaju;

5) navod o odricanju od primjene načela specijalnosti, ako se traženo lice odreklo primjene načela specijalnosti.

(7) Ako se traženo lice nije odreklo primjene načela specijalnosti, rješenje o predaji traženog lica državi izdavanja mora da sadrži navod da se, bez dopuštenja Crne Gore, za djela učinjena prije predaje traženo lice ne smije:

1) krivično goniti niti se protiv njega smije izvršiti kazna zatvora u državi izdavanja, za krivična djela učinjena prije predaje,

2) biti predato drugoj državi članici radi krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora,

3) izručiti trećoj državi radi krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora.

Rješenje o predaji bez pristanka

Član 32

(1) Sudija za istragu će ispitati traženo lice o razlozima za protivljenje predaji državi izdavanja, pri čemu lice nije dužno da navede razloge protivljenja.

(2) Ispitivanju traženog lica mora prisustvovati branilac.

(3) Sudija za istragu može zatražiti dodatne podatke ili dokumentaciju od organa države izdavanja i odrediti za njihovo dostavljanje primjeren rok, koji ne može biti duži od 15 radnih dana.

(4) Sudija za istragu po potrebi preduzima i druge radnje propisane domaćim krivičnim procesnim pravom radi utvrđivanja da li postoje pretpostavke za predaju traženog lica državi izdavanja.

(5) Nakon preduzetih radnji iz st. 1, 3 i 4 ovog člana, sudija za istragu će donijeti rješenje kojim se odobrava ili odbija predaja traženog lica državi izdavanja.

(6) Rješenje kojim se odobrava predaja traženog lica državi izdavanja sadrži:

- 1) ime, prezime, datum i mjesto rođenja, kao i državljanstvo traženog lica;
- 2) naziv države članice kojoj se predaje traženo lice;
- 3) opis kašnjenog djela zbog kojeg se vrši predaja traženog lica;
- 4) navod da se bez dopuštenja Crne Gore, za djela učinjena prije predaje, traženo lice ne smije:

- a) krivično goniti niti se protiv njega smije izvršiti kazna zatvora u državi izdavanja,
- b) biti predato drugoj državi članici radi krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora,
- c) izručiti trećoj državi radi krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne zatvora.

(7) Nadležni viši sud će, bez odlaganja, obavijestiti organ države izdavanja i nacionalno S.I.Re.N.E. odlaganje o pravosnažnosti odluke kojom je odbijena predaja traženog lica državi izdavanja.

Prekid izvršenja evropskog naloga za hapšenje i privremena predaja traženog lica

Član 33

(1) Predaja traženog lica državi izdavanja će biti rješenjem prekinuta dok se protiv traženog lica u Crnoj Gori ne završi krivični postupak koji se vodi zbog drugog krivičnog djela ili dok traženo lice u Crnoj Gori ne izdrži kaznu zatvora na koju je osuđeno zbog drugog krivičnog djela.

(2) Kad sud utvrdi da postoji razlog za prekid izvršenja evropskog naloga za hapšenje o tome će obavijestiti državu izdavanja koja može zatražiti privremenu predaju traženog lica.

(3) Privremena predaja traženog lica državi izdavanja radi vođenja krivičnog postupka može biti dopuštena ako takva predaja neće ometati vođenje krivičnog postupka pred domaćim sudom, a u rješenju kojim se odobrava privremena predaja naznačiće se datum do kojeg traženo lice mora biti vraćeno u Crnu Goru.

(4) Uslove privremene predaje traženog lica pisanim sporazumom dogovaraju nadležni viši sud i organ države izdavanja.

(5) Vrijeme lišenja slobode u državi izdavanja uračunaće se u kaznu koja će traženom licu biti izrečena u postupku pred domaćim sudom, odnosno u kaznu zatvora koju je to lice izdržalo u Crnoj Gori prije njegove predaje državi izdavanja. Ako je to vrijeme uračunato u kaznu izrečenu u državi izdavanja naloga, isto se neće uračunati u izrečenu kaznu u Crnoj Gori, odnosno u vrijeme izdržavanja kazne u Crnoj Gori tokom čijeg trajanja je odobrena privremena predaja traženog lica.

Saslušanje ili privremena predaja traženog lica prije donošenja odluke o predaji

Član 34

(1) Prije donošenja odluke o predaji traženog lica državi izdavanja, na predlog nadležnog organa države izdavanja i pod uslovom da je ta predaja tražena radi vođenja krivičnog postupka, sudija za istragu će:

1) saslušati traženo lice u skladu sa članom 19 Okvirne odluke 2002/584/PUP ili putem videokonferencije ili druge vrste komunikacije na daljinu, u skladu sa članom 6 Regulative (EU) 2023/2844 počevši sa primjenom od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda

od dvije godine od dana stupanja na snagu odgovarajućeg implementacionog akta u skladu sa članom 10 Regulative (EU) 2023/2844; ili

2) dopustiti privremenu predaju traženog lica u državu izdavanja, čije trajanje i uslovi će se odrediti dogovorom između sudije za istragu i nadležnog organa države izdavanja.

(2) Kad se saslušanje održava u skladu sa stavom 1 tačka 1 ovog člana, okolnosti saslušanja traženog lica dogovaraju sudija za istragu i nadležni organ države izdavanja, o čemu se sačinjava zapisnik.

(3) Sudija za istragu sasluša traženo lice u skladu sa domaćim zakonom i dogovorom iz stava 1 tačka 2 ovog člana.

(4) Saslušanju traženog lica mora prisustvovati branilac, a može biti prisutan i predstavnik nadležnog organa države izdavanja.

(5) Kad je izvršena privremena predaja traženog lica u skladu sa stavom 1 tačka 2 ovog člana, uslovi privremene predaje moraju obezbijediti da se to lice može vratiti u Crnu Goru radi prisustva bilo kom saslušanju koje se održava povodom postupka njegove predaje.

Rokovi za donošenje odluke o predaji traženog lica

Član 35

(1) Ako traženo lice nije pristalo na predaju državi izdavanja, o njegovoj predaji se mora odlučiti u roku od 60 dana od lišenja slobode ili prvog saslušanja, ako zbog opravdanog razloga nije došlo do hapšenja traženog lica.

(2) Ako se o predaji traženog lica državi izdavanja ne može odlučiti u roku iz stava 1 ovog člana, sud će o tome obavijestiti organ države izdavanja koji je izdao nalog i navesti razloge za prekoračenje roka, u kom slučaju o predaji traženog lica mora biti odlučeno u roku od 30 dana.

(3) Ako se, zbog izuzetnih okolnosti, o predaji ne može odlučiti ni u roku iz stava 2 ovoga člana, nadležni viši sud će o tome obavijestiti Evropsku jedinicu za pravosudnu saradnju (u daljem tekstu: Eurojust), uz navođenje razloga za prekoračenje roka.

(4) Ako neka od država članica više puta prekoračuje rokove za izvršavanje evropskog naloga za hapšenje domaćih nadležnih organa, Ministarstvo će o tome obavijestiti Savjet Evropske unije.

Pravni lijekovi

Član 36

(1) Protiv rješenja o određivanju pritvora ili neke blaže mjere, traženo lice i njegov branilac mogu podnijeti žalbu Vijeću, u roku od 72 časa od časa prijema prepisa rješenja.

(2) Žalba iz stava 1 ovog člana ne odlaže izvršenje rješenja.

(3) O žalbi iz stava 1 ovog člana Vijeće odlučuje u roku od tri dana.

(4) Protiv rješenja o predaji sa pristankom, predaji bez pristanka i privremenoj predaji traženo lice i njegov branilac imaju pravo žalbe Apelacionom sudu Crne Gore, u roku od tri dana od dana prijema prepisa rješenja.

(5) Žalba iz stava 4 ovog člana odlaže izvršenje rješenja.

(6) O žalbi odlučuje Apelacioni sud Crne Gore, u roku od tri dana.

Postupanje u slučaju prijema evropskog naloga za hapšenje ili molbe više država za izručenje

Član 37

(1) Ako su protiv istog lica od dvije ili više država članica primljeni evropski nalozi za hapšenje, prilikom donošenja odluke o tome kojoj državi će traženo lice biti predato, nadležni domaći organ će cijeliti sve okolnosti slučaja, posebno težinu krivičnog djela, mjesto izvršenja krivičnog djela, vrijeme izdavanja evropskog naloga za hapšenje, kao i da li je nalog izdat radi vođenja krivičnog postupka ili radi izvršenja kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode.

(2) Ako su u odnosu na isto lice ispunjene pretpostavke za predaju na osnovu evropskog naloga za hapšenje i izručenje na osnovu molbe treće države, odluku o predaji, odnosno izručenju donijeće ministar za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: ministar), pri čemu se odredbe o predaji sa pristankom traženog lica i o pojednostavljenom izručenju ne primjenjuju u ovom slučaju.

(3) Ako Crna Gora primi zahtjev za izručenje državljanina druge države članice od strane treće države, o tome će obavijestiti državu članicu čije je lice državljanin i, ako ta država članica zatraži, predaće joj traženo lice, pod uslovom da ta država članica ima nadležnost, u skladu sa svojim pravom, da krivično goni to lice za djela učinjena van svoje državne teritorije.

(4) Ako Crna Gora primi zahtjev za izručenje državljanina druge države članice od strane treće države, provjeriće da li se izručenjem ugrožavaju prava iz člana 19 Povelje Evropske unije o osnovnim pravima.

(5) O pravosnažnom rješenju donijetom u slučajevima iz st. 1 do 4 ovog člana moraju se obavijestiti sve zainteresovane države.

Izvršenje rješenja o predaji traženog lica

Član 38

(1) Po pravosnažnosti rješenja o predaji traženog lica državi izdavanja, nadležni domaći organ će, bez odlaganja, naložiti predaju traženog lica.

(2) Rješenje o predaji izvršava policija, koja će sa nadležnim organima države izdavanja dogovoriti način, vrijeme i mjesto predaje.

(3) Predaja mora biti izvršena bez odlaganja, a najkasnije u roku od deset dana po pravosnažnosti rješenja o predaji traženog lica državi izdavanja.

(4) Prilikom predaje traženog lica državi izdavanja, nadležnom organu države izdavanja saopštavaju se podaci o vrsti i trajanju mjera obezbjeđenja predaje traženog lica.

(5) Ako predaja traženog lica državi izdavanja nije moguća u roku iz stava 3 ovog člana, zbog okolnosti na koje Crna Gora ili država izdavanja ne mogu uticati, policija će u roku od deset dana sa nadležnim organom države izdavanja dogovoriti novi način, vrijeme i mjesto predaje.

(6) U slučaju iz stava 5 ovog člana, ako je istekao rok na koji je određen pritvor radi predaje traženog lica državi izdavanja, sudija za istragu će produžiti pritvor za još deset dana.

(7) Izuzetno, sud može predaju traženog lica državi izdavanja privremeno odložiti zbog postojanja opasnosti od očiglednog ugrožavanja života ili zdravlja traženog lica i drugih opravdanih humanih razloga, o čemu će odmah obavijestiti nadležni organ države izdavanja.

(8) Predaja traženog lica biće izvršena čim prestanu razlozi za odlaganje, a novi način, vrijeme i mjesto predaje dogovoriće se u roku od deset dana od prestanka razloga za odlaganje.

(9) Sudija za istragu može, kad utvrdi postojanje opravdanih humanih razloga zbog kojih je potrebno privremeno odložiti predaju traženog lica državi izdavanja, produžiti pritvor radi predaje do prestanka tih razloga, pri čemu će svakih 30 dana odlučivati o potrebi daljeg trajanja pritvora. Po prestanku razloga zbog kojih je produžen pritvor radi predaje traženog lica,

sudija za istragu će o tome obavijestiti policiju kako bi se dogovorio novi način, vrijeme i mjesto predaje, u roku iz stava 8 ovog člana.

(10) Kad se dogovori novi način predaje, sudija za istragu može produžiti pritvor radi predaje do dogovorenog datuma predaje.

(11) Kada se traženo lice po isteku rokova iz st 3, 5, 6, 8 i 9 ovog člana još uvijek nalazi u pritvoru, a novo vrijeme predaje nije dogovoreno sa nadležnim organima države izdavanja, sud će ukinuti mjeru pritvora radi predaje i pustiti traženo lice na slobodu.

Sprovođenje kroz Crnu Goru

Član 39

(1) O molbi za sprovođenje traženog lica koje jedna država članica predaje drugoj preko teritorije Crne Gore odlučuje ministar.

(2) Molba za sprovođenje sadrži:

- 1) ime, prezime, datum i mjesto rođenja, prebivalište i državljanstvo traženog lica,
- 2) dokaz o postojanju evropskog naloga za hapšenje,
- 3) zakonsku oznaku krivičnog djela,
- 4) opis krivičnog djela, kao i vrijeme i mjesto izvršenja.

(3) Ako je traženo lice crnogorski državljanin ili ima prebivalište na teritoriji Crne Gore, sprovođenje kroz Crnu Goru može se usloviti vraćanjem tog lica po završetku postupka u Crnu Goru radi izdržavanja kazne ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode na osnovu odluke nadležnog organa države izdavanja.

(4) Ako je traženo lice potrebno sprovesti iz jedne u drugu državu članicu vazdušnim putem, u slučaju nepredviđenog usputnog slijetanja na teritoriju Crne Gore, ministar će odobriti sprovođenje kroz Crnu Goru, na molbu koja se podnosi u skladu sa st. 1 i 2 ovog člana.

(5) Odredbe st. 1 do 4 ovog člana primjenjuju se u odnosu na države članice kad se sprovodi postupak izručenja traženog lica iz treće države.

Molba za sprovođenje traženog lica preko teritorije druge države članice

Član 40

(1) Organ države izdavanja koji je izdao evropski nalog za hapšenje na osnovu kojeg je odobrena predaja Crnoj Gori podnosi molbu za sprovođenje traženog lica preko teritorije druge države članice nadležnom organu te države članice.

(2) Molba za sprovođenje mora da sadrži podatke iz člana 39 stav 2 ovog zakona.

(3) Ako je predaja traženog lica odobrena na osnovu više evropskih naloga za hapšenje koje su izdali različiti nadležni domaći organi ili ako sprovođenje treba izvršiti preko teritorije treće države, molbu za sprovođenje podnosi Ministarstvo.

Predaja drugoj državi članici

Član 41

(1) Traženo lice koje je predato Crnoj Gori na osnovu evropskog naloga za hapšenje može biti predato drugoj državi članici zbog djela učinjenog prije predaje i bez saglasnosti države izvršenja ako:

- 1) predato lice, iako je imalo tu mogućnost, nije napustilo teritoriju Crne Gore u roku od 45 dana od puštanja na slobodu ili se u Crnu Goru vratilo,
- 2) se na to lice ne primjenjuje načelo specijalnosti,
- 3) lice pristane na predaju drugoj državi članici, a njegov pristanak je unesen u zapisnik sačinjen pred nadležnim sudom u prisustvu njegovog branioca, u skladu sa domaćim zakonom.

(2) Izjava o odricanju mora se unijeti u zapisnik sačinjen na način iz kojeg bez sumnje proizilazi da je traženo lice pri tome postupalo dobrovoljno i bilo u potpunosti svjesno posljedica.

(3) Ako sudija za istragu primi evropski nalog za hapšenje za lice koje je Crnoj Gori predala druga država članica uz uslov poštovanja načela specijalnosti, obavijestit će o tome organ države izdavanja koji je izdao evropski nalog za hapšenje, radi pribavljanja saglasnosti države članice od koje je Crna Gora preuzela to lice.

Izručenje predatog lica trećoj državi

Član 42

(1) Lice koje je predato Crnoj Gori na osnovu evropskog naloga za hapšenje ne može biti izručeno trećoj državi bez saglasnosti države izvršenja.

(2) Zahtjev za davanje saglasnosti iz stava 1 ovog člana podnosi ministar, u skladu sa zakonom kojim se uređuje međunarodna pravna pomoć u krivičnim stvarima, kao i međunarodnim ugovorima koji obavezuju Crnu Goru.

Postupak davanja saglasnosti

Član 43

(1) Nadležni sud koji je donio rješenje o predaji traženog lica na osnovu evropskog naloga za hapšenje nadležan je za odlučivanje o davanju saglasnosti državi izdavanja:

1) za vođenje krivičnog postupka ili izvršenje kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode predatog lica zbog djela koje nije bilo obuhvaćeno evropskim nalogom za hapšenje, a učinjeno je prije predaje,

2) za predaju predatog lica drugoj državi članici zbog djela učinjenog prije predaje,

3) za izručenje predatog lica trećoj državi zbog djela učinjenog prije predaje.

(2) O zahtjevu iz stava 1 ovog člana, bez prethodnog saslušanja lica, odlučuje Vijeće, u roku koji ne može biti duži od 30 dana od dana prijema zahtjeva.

Predaja imovine ili predmeta

Član 44

(1) Sudija za istragu će po službenoj dužnosti ili na zahtjev nadležnog organa države izdavanja, u skladu sa domaćim zakonom, rješenjem privremeno oduzeti predmete koji mogu da posluže kao dokaz ili imovinu koju je traženo lice pribavilo krivičnim djelom i predati ih državi izdavanja.

(2) Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se podnijeti žalba Vijeću, u roku od tri dana i ta žalba ne odlaže njegovo izvršenje.

(3) Rješenje iz stava 1 ovog člana će se izvršiti i kad zbog smrti ili bjekstva traženog lica nije moguće izvršiti njegovu predaju.

(4) Ako su predmeti ili imovina iz stava 1 ovog člana neophodni za potrebe krivičnog postupka koji je u toku u Crnoj Gori, sudija za istragu može njihovu predaju odložiti ili ih privremeno predati organu države izdavanja koji je izdao evropski nalog za hapšenje, uz uslov da se vrate u Crnu Goru nakon završetka postupka u državi izdavanja.

(5) Predaja predmeta ili imovine iz stava 1 ovog člana ne utiče na prava Crne Gore ili trećih lica stečena u dobroj vjeri, a ako takva prava postoje, nadležni organ države izdavanja vratiće predate predmete ili imovinu u Crnu Goru odmah po završetku postupka.

Obustava postupka izvršenja evropskog naloga za hapšenje

Član 45

(1) Sudija za istragu obustavlja postupak po evropskom nalogu za hapšenje države izdavanja ako se traženo lice više ne nalazi na teritoriji Crne Gore ili ako je organ države izdavanja stavio van snage evropski nalog za hapšenje.

(2) Kad sudija za istragu, po službenoj dužnosti ili na predlog stranaka, utvrdi da više ne postoje uslovi za izvršenje evropskog naloga za hapšenje dužan je odmah da stavi van snage svoju raniju odluku i donese rješenje kojim se obustavlja postupak izvršenja evropskog naloga za hapšenje, odnosno rješenje kojim se odbija predaja.

Postupanje prema djetetu kao traženom licu

Član 46

(1) Ako je traženo lice dijete, policija će ga odmah po lišenju slobode poučiti o njegovim pravima iz člana 25 stava 2 ovog zakona, kao i o sljedećim pravima:

1) pravu zakonskog zastupnika djeteta da bude obaviješten o svim pravima iz člana 25 stav 2 ovog zakona i pravima iz ovog stava;

2) pravu da postupku prisustvuje nosilac roditeljske odgovornosti ili punoljetno lice koje dijete samo odredi, a nadležni organ to prihvati;

3) pravu na zaštitu privatnosti,

4) pravu na ljekarski pregled i ljekarsku pomoć,

5) pravu na ograničenje lišenja slobode i korišćenje alternativnih mjera, uključujući pravo na periodično preispitivanje pritvora.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana, o lišenju slobode djeteta odmah se obavještava nadležni sudija za istragu, državni tužilac za maloljetnike, zakonski zastupnik djeteta i organ starateljstva.

(3) Postupak se sprovodi uz obezbjeđivanje prava na pratnju zakonskog zastupnika djeteta i tokom saslušanja pred sudom.

III. EVROPSKI ISTRAŽNI NALOG

Oblast primjene

Član 47

(1) Evropski istražni nalog može se izdati:

1) u odnosu na krivični postupak koji pokreće pravosudni organ ili koji se može pokrenuti pred tim organom u vezi sa krivičnim djelom prema pravu države izdavanja,

2) u postupku koji pokreću upravni organi za djela prema pravu države izdavanja kad predstavljaju kršenje tog prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za krivične stvari i prekršaje,

3) u postupku koji pokreću pravosudni organi za djela prema pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje tog prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za krivične stvari i prekršaje,

4) u vezi sa postupcima iz tač. 1, 2 i 3 ovog stava koji se odnose na krivična djela ili kršenje domaćeg zakona za koje pravno lice može biti odgovorno ili kažnjeno u državi izdavanja.

(2) Evropski istražni nalog ne može se izdati u svrhu:

1) obrazovanja zajedničkog istražnog tima i prikupljanja dokaza u tom timu,

2) sprovođenja dokaznih radnji za područje Kraljevine Danske i Republike Irske.

Sadržaj i oblik

Član 48

(1) Evropski istražni nalog sadrži:

- 1) podatke o organu države izdavanja,
- 2) predmet evropskog istražnog naloga i razloge za njegovo izdavanje,
- 3) potrebne informacije koje su dostupne određenom licu, odnosno licima,
- 4) opis krivičnog djela koje je predmet istrage ili postupka i važeće odredbe krivičnog zakona države izdavanja,
- 5) opis zatražene istražne mjere ili više mjera i dokazi koje treba pribaviti.

(2) Evropski istražni nalog izdaje se na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije i objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

Uslovi za izdavanje evropskog istražnog naloga

Član 49

Evropski istražni nalog će se izdati ako:

- 1) je to nužno i srazmjerno svrsi postupka,
- 2) dokazna radnja ili radnje navedene u evropskom istražnom nalogu mogu biti određene u sličnom domaćem krivičnom postupku.

Nadležni domaći organi za izdavanje i izvršenje evropskog istražnog naloga

Član 50

(1) Za izdavanje evropskog istražnog naloga nadležno je državno tužilaštvo, sud ili sud za prekršaje, na predlog upravnog organa koji vodi postupak, shodno svojim procesnim ovlašćenjima u skladu sa zakonom.

(2) Evropski istražni nalog može biti izdat i na zahtjev osumnjičenog, odnosno okrivljenog i njegovog branioca, u skladu sa odredbama domaćeg zakona.

(3) Zahtjev za izdavanje evropskog istražnog naloga sadrži podatke iz člana 48 stav 1 ovog zakona, a standardizovani obrazac popunjava državno tužilaštvo, sud ili sud za prekršaje koji izdaje evropski istražni nalog.

(4) Za izvršenje evropskog istražnog naloga nadležan je viši sud, u skladu sa zakonom kojim se uređuje organizacija i nadležnost sudova.

(5) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, proslijediće evropski istražni nalog nadležnom višem sudu i o tome neposredno pisano obavijestiti organ države izdavanja.

(6) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan, za izvršenje evropskog istražnog naloga nadležan je Viši sud u Podgorici.

Način komunikacije

Član 51

(1) Evropski istražni nalog prosljeđuje se neposredno nadležnom organu države izvršenja.

(2) U postupcima pokrenutim prije prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od dvije godine od dana stupanja na snagu odgovarajućeg implementacionog akta u skladu sa članom 10 stav 3a Regulative (EU) 2023/2844, nadležni organ države izdavanja proslijediće evropski istražni nalog nadležnom organu države izvršenja na bilo koji način koji obezbjeđuje

pisanu potvrdu kojom se može provjeriti njena vjerodostojnost. Sva dalja službena komunikacija odvija se neposredno između tih organa.

(3) U postupcima pokrenutim prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od dvije godine od dana stupanja na snagu odgovarajućeg implementacionog akta u skladu sa članom 10 stav 3a Regulative (EU) 2023/2844 ili nakon tog perioda, sva službena komunikacija osim komunikacije u skladu sa članom 9 stav 6, članom 11 stav 4, članom 12 stav 5 i 6 i članom 16 stav 2 tačka 1 Direktive 2014/41/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 3. aprila 2014. godine o Evropskom istražnom nalogu u krivičnim stvarima (u daljem tekstu: Direktiva (EU) 2014/41) vršiće se u skladu sa članom 3 Regulative (EU) 2023/2844.

(4) Ako je država članica odredila jednog ili više centralnih organa, službena komunikacija iz st. 2 i 3 ovog člana sa tim organima vršiće se na isti način.

(5) Evropski istražni nalog može se dostaviti i primiti preko bezbjednog telekomunikacionog sistema Evropske pravosudne mreže u krivičnim stvarima.

Razlozi za odbijanje izvršenja evropskog istražnog naloga

Član 52

(1) Izvršenje evropskog istražnog naloga može biti odbijeno ako:

1) prema domaćem zakonu postoji imunitet ili privilegija koja onemogućava izvršenje evropskog istražnog naloga ili postoje pravila o utvrđivanju i ograničenju krivične odgovornosti u odnosu na slobodu štampe i slobodu izražavanja u drugim medijima, a koja onemogućavaju izvršenje evropskog istražnog naloga,

2) bi izvršenje evropskog istražnog naloga štetilo bitnim interesima nacionalne bezbjednosti, dovelo u opasnost izvor informacija ili značilo korišćenje povjerljivih informacija koje se odnose na određene obavještajne aktivnosti,

3) dokazna radnja ne bi bila primjenjiva u sličnom domaćem slučaju prema domaćem zakonu,

4) bi izvršenje evropskog istražnog naloga bilo u suprotnosti sa načelom ne bis in idem,

5) se evropski istražni nalog odnosi na krivično djelo za koje se utvrdi da je učinjeno van teritorije države izdavanja i djelimično ili u cijelosti na teritoriji Crne Gore, a djelo u vezi sa kojim se izdaje evropski istražni nalog nije kažnjivo, odnosno ne predstavlja kršenje domaćih propisa,

6) postoje opravdani razlozi koji ukazuju da izvršenje dokazne radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ne bi bilo u skladu sa obavezama iz člana 6 Ugovora o Evropskoj uniji i Povelje o osnovnim pravima Evropske unije,

7) djelo zbog kojeg je izdat evropski istražni nalog nije kažnjivo, odnosno ne predstavlja kršenje propisa prema domaćem zakonu, osim ako se odnosi na krivično djelo obuhvaćeno kategorijama krivičnih djela navedenih u standardizovanom obrascu iz člana 48 stav 2 ovog zakona, za koje je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera lišenja slobode u najdužem trajanju od najmanje tri godine, ili

8) je primjena dokazne radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ograničena na osnovu domaćeg zakona na popis ili kategoriju krivičnih djela ili krivičnih djela za koja je propisana najblaža sankcija.

(2) Odredbe stava 1 tač. 7 i 8 ovog člana ne primjenjuju se na dokazne radnje iz člana 54 stav 2 ovog zakona.

(3) Ako se evropski istražni nalog odnosi na krivično djelo u vezi sa porezima ili davanjima, carinama i razmjenom valuta, organ države izvršenja ne može odbiti izvršenje tog

naloga na osnovu činjenice da domaći zakon ne propisuje istu vrstu poreza ili davanja, ili ta pitanja ne uređuje na isti način.

(4) U slučajevima iz stava 1 tač. 1 do 6 ovog člana, prije donošenja odluke o odbijanju izvršenja evropskog istražnog naloga, u cijelosti ili djelimično, nadležni domaći organ će se na odgovarajući način konsultovati sa organom države izdavanja, i ako je to potrebno, od tog organa zatražiti dostavljanje potrebnih informacija, bez odlaganja.

(5) U slučaju iz stava 1 tačka 1 ovog člana, ako je za ukidanje privilegije ili imuniteta nadležan domaći organ, nadležni domaći organ zatražiće od tog organa da odmah postupi u skladu sa svojim ovlašćenjima.

Izvršenje evropskog istražnog naloga

Član 53

(1) Evropski istražni nalog izvršava se na isti način i pod jednakim uslovima kao da je dokaznu radnju odredio nadležni domaći organ.

(2) Evropski istražni nalog izvršava se po postupku koji je organ države izdavanja izričito naveo u nalogu, ako taj postupak nije u suprotnosti sa osnovnim načelima domaćeg zakona.

(3) Evropski istražni nalog koji nije izdao nadležni organ države izdavanja biće vraćen.

(4) Kad država izdavanja zahtijeva da jedan ili više organa te države pomažu prilikom izvršenja evropskog istražnog naloga u Crnoj Gori, u mjeri u kojoj bi ti organi bili u mogućnosti da pomognu u izvršavanju dokaznih radnji navedenih u evropskom istražnom nalogu, taj zahtjev biće prihvaćen, ako takva pomoć nije u suprotnosti sa osnovnim načelima domaćeg zakona niti šteti bitnim interesima nacionalne bezbjednosti Crne Gore.

(5) Predstavnik organa države izdavanja u Crnoj Gori obavezuje domaći zakon za vrijeme izvršenja evropskog istražnog naloga i taj predstavnik nema ovlašćenja za krivično gonjenje na teritoriji Crne Gore, osim ako je izvršenje tog ovlašćenja na teritoriji Crne Gore u skladu sa domaćim zakonom i ako je usaglašeno između domaćih organa i organa države izdavanja.

(6) Domaći organ nadležan za izvršenje evropskog istražnog naloga može se konsultovati sa organom izdavanja kako bi se olakšala efikasna primjena odredbi st. 1 do 5 ovog člana.

Primjena neke druge vrste dokazne radnje

Član 54

(1) Nadležni domaći organ primijeniće dokaznu radnju različitu od dokazne radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ako ta radnja:

- 1) ne postoji prema domaćem zakonu, ili
- 2) ne bi bila primjenjiva u sličnom domaćem slučaju.

(2) Nadležni domaći organ dužan je da primijeni dokaznu radnju navedenu u evropskom istražnom nalogu ako se radi o:

1) pribavljanju informacija ili dokaza koji su u posjedu nadležnih domaćih organa, a te informacije ili dokazi bi se mogli pribaviti, u skladu sa domaćim zakonom u okviru krivičnog postupka ili za potrebe izvršenja evropskog istražnog naloga,

2) pribavljanju informacija sadržanih u bazama podataka koje vodi policija ili domaći pravosudni organ i neposredno su dostupne tim organima u okviru krivičnog postupka,

3) saslušanju svjedoka, vještaka, oštećenog ili žrtve, osumnjičenog ili okrivljenog ili trećeg lica na teritoriji Crne Gore,

4) bilo kojoj dokaznoj radnji koja se prema domaćem zakonu sprovodi bez donošenja odluke pravosudnog organa,

5) podacima o identitetu lica koja imaju pretplatu na određeni telefonski broj ili IP adresu.

(3) Organ države izvršenja može primijeniti dokaznu radnju koja je po svojoj prirodi blaža od radnje navedene u evropskom istražnom nalogu ako bi se tom dokaznom radnjom postigao isti rezultat.

(4) Kad nadležni domaći organ odluči da primijeni dokaznu radnju iz st. 1 i 3 ovog člana, o tome prvo obavještava organ države izdavanja koji može odlučiti da povuče ili dopuni evropski istražni nalog.

(5) Kad dokazna radnja navedena u evropskom istražnom nalogu ne postoji u domaćem zakonu ili ne bi bila dostupna u sličnom domaćem slučaju i kad ne postoji nijedna druga dokazna radnja koja bi imala isti rezultat kao zatražena dokazna radnja, nadležni domaći organ obavještava organ države izdavanja da nije u mogućnosti da obezbijedi zatraženu pomoć.

Rokovi za priznavanje ili izvršenje

Član 55

(1) Nadležni domaći organ donosi odluku o izvršenju evropskog istražnog naloga u što kraćem roku, a najkasnije u roku 30 dana od dana prijema evropskog istražnog naloga.

(2) Ako ne postoje razlozi za odlaganje donošenja odluke o izvršenju ili ako se dokazi navedeni u dokaznoj radnji obuhvaćenoj evropskim istražnim nalogom već ne nalaze u posjedu nadležnih domaćih organa, nadležni domaći organ sprovodi dokaznu radnju bez odlaganja, a najkasnije u roku od 90 dana od donošenja odluke iz stava 1 ovog člana.

(3) Ako nadležni domaći organ ne može donijeti odluku u roku iz stava 1 ovog člana ili na tačno određeni datum iz stava 5 ovog člana, o tome bez odlaganja obavještava organ države izdavanja, na bilo koji način, navodeći razloge za kašnjenje i procijenjeno vrijeme potrebno za donošenje odluke, u kom slučaju se rok iz stava 1 ovog člana može se produžiti za najviše 30 dana.

(4) Ako nadležni domaći organ ne može postupiti u roku iz stava 2 ovog člana, o tome bez odlaganja obavještava organ države izdavanja, na bilo koji način, navodeći razloge za kašnjenje i konsultuje se sa organom države izdavanja o mogućem potrebnom vremenskom okviru za sprovođenje dokazne radnje.

(5) Kad organ države izdavanja navede da je, zbog procesnih rokova, težine krivičnog djela ili drugih posebno hitnih okolnosti, nužan kraći rok za donošenje odluke, odnosno sprovođenje dokazne radnje od rokova iz st. 1, 2 i 3 ovog člana ili ako organ države izdavanja u evropskom istražnom nalogu navede da se neka dokazna radnja mora sprovesti na tačno određen datum, nadležni domaći organ u najvećoj mogućoj mjeri vodi računa o tom zahtjevu.

(6) Odluka o izvršenju evropskog istražnog naloga donosi se, odnosno dokazna radnja sprovodi se u istom roku i ima isto dejstvo kao u sličnom domaćem slučaju.

Prenošenje dokaza

Član 56

(1) Nadležni domaći organ, bez nepotrebnog odlaganja, prenosi dokaze organu države izdavanja, koji su pribavljeni ili su već u posjedu domaćih organa. Kad se to zahtijeva u evropskom istražnom nalogu i ako je to moguće prema domaćem zakonu, dokazi se odmah prenose nadležnim organima države izdavanja koji pomažu prilikom izvršenja evropskog istražnog naloga, u skladu sa članom 53 stav 4 ovog zakona.

(2) Prenosjenje dokaza može se odložiti do donošenja odluke o pravnom lijeku, osim ako su u evropskom istražnom nalogu navedeni opravdani razlozi da je prenošenje dokaza nužno za vođenje istrage u državi izdavanja ili zaštitu ličnih prava.

(3) Ako bi se prenošenjem dokaza zainteresovanom licu, odnosno licu koje ima pravni interes nanijela ozbiljna i nenadoknadbiva šteta, prenošenje dokaza se odlaže.

(4) Prilikom prenošenja pribavljenih dokaza nadležni domaći organ navodi da li zahtijeva da se dokazi vrata čim za njihovim korišćenjem prestane potreba u državi izdavanja.

(5) Kad su predmeti, dokumenta ili podaci koji predstavljaju dokaze u smislu stava 1 ovog člana potrebni u drugim postupcima, nadležni domaći organ može, na izričit zahtjev organa države izdavanja i nakon konsultovanja sa tim organom, privremeno prenijeti dokaze, pod uslovom da se vrata nadležnom domaćem organu čim prestane potreba za njihovim korišćenjem ili u bilo kojem drugom trenutku, odnosno u bilo kojoj drugoj prilici, po dogovoru.

Pravni lijekovi

Član 57

(1) Na odluku kojom se odbija izvršenje evropskog istražnog naloga nadležni državni tužilac ima pravo žalbe Vijeću, u roku od tri dana. Vijeće odlučuje o žalbi u roku od tri dana, a protiv odluke Vijeća nije dozvoljena žalba.

(2) Na odluku kojom se izdaje evropski istražni nalog osumnjičeni, odnosno okrivljeni i njegov branilac imaju pravo žalbe Vijeću, u roku od tri dana od dana prijema odluke, a žalba ne odlaže izvršenje odluke. Vijeće odlučuje o žalbi, u roku od tri dana od dana prijema žalbe, a protiv odluke Vijeća nije dozvoljena žalba.

(3) Nadležni domaći organ obavještava organ izdavanja o podnesenim pravnim lijekovima i odlukama po tim pravnim lijekovima.

(4) Ako se time ne bi narušila potreba za obezbjeđenjem tajnosti istrage iz člana 62 ovog zakona, nadležni domaći organ i organ države izdavanja preduzimaju odgovarajuće mjere kako bi se obezbijedilo dostavljanje informacija o mogućnostima pravovremene upotrebe pravnih lijekova na osnovu svog prava kad ona postanu primjenjiva, kako bi se obezbijedilo njihovo djelotvorno korišćenje.

Razlozi za odlaganje izvršenja

Član 58

(1) Nadležni domaći organ će odložiti postupak odlučivanja o izvršenju evropskog istražnog naloga ako:

1) bi njegovo izvršenje moglo dovesti u pitanje krivično gonjenje koje je u toku, na vrijeme koje se smatra razumnim,

2) se predmeti, dokumenti ili podaci kao dokazi već koriste u drugim postupcima, sve dok su potrebni u tu svrhu.

(2) Kad prestanu razlozi za odlaganje iz stava 1 ovog člana, nadležni domaći organ će, bez odlaganja, preduzeti potrebne mjere za izvršenje evropskog istražnog naloga i o tome obavijestiti organ države izdavanja.

Obaveza obavješćavanja

Član 59

(1) Nadležni domaći organ, bez odlaganja, a najkasnije u roku od sedam dana od prijema evropskog istražnog naloga, potvrđuje prijem evropskog istražnog naloga popunjavanjem i

dostavljanjem standardizovanog obrasca koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

(2) Nadležni domaći organ obavijestiće odmah i na bilo koji način organ države izdavanja ako:

1) ne može donijeti odluku o izvršenju evropskog istražnog naloga zbog toga što su podaci iz standardizovanog obrasca nepotpuni ili očigledno netačni,

2) se tokom izvršenja evropskog istražnog naloga utvrdi da bi bilo potrebno da se sprovedu dokazne radnje koje nijesu prvobitno predviđene ili se nijesu mogle navesti prilikom izdavanja evropskog istražnog naloga, kako bi organ države izdavanja mogao preduzeti dalje mjere u konkretnom slučaju, ili

3) utvrdi da u konkretnom slučaju ne može postupiti u skladu sa članom 53 stav 2 ovog zakona.

(3) Nadležni domaći organ će obavještenje iz stava 2 ovog člana na zahtjev organa države izdavanja dostaviti bez odlaganja, u skladu sa članom 51 ovog zakona.

(4) Nadležni domaći organ obavijestiće, bez odlaganja, organ države izdavanja o:

1) odluci kojom je određena primjena neke druge vrste dokazne radnje ili razlozima za nepriznavanje ili neizvršenje evropskog istražnog naloga,

2) odlaganju izvršenja ili priznavanju evropskog istražnog naloga, o razlozima za odlaganje i ako je moguće o predviđenom trajanju odlaganja.

Krivičnopravna odgovornost službenika

Član 60

Kad se tokom primjene evropskog istražnog naloga predstavnici organa države izdavanja nalaze na teritoriji Crne Gore, ta lica smatraju se službenim licima u Crnoj Gori u odnosu na krivična djela koja su učinjena na njihovu štetu ili koja su oni učinili.

Građanskopravna odgovornost službenika

Član 61

(1) Štetu koju tokom postupka izvršenja evropskog istražnog naloga prouzrokuju predstavnici organa države izdavanja, bilo kojem licu na teritoriji Crne Gore, nadoknađuje Crna Gora, na način koji je propisan za naknadu štete koju prouzrokuju državni službenici trećim licima.

(2) Država izdavanja čiji su predstavnici prouzrokovali štetu tokom postupka izvršenja evropskog istražnog naloga, nadoknađuje Crnoj Gori u cjelosti sve iznose koje je Crna Gora isplatila žrtvama i oštećenima, u skladu sa stavom 1 ovog člana.

(3) Crna Gora neće zahtijevati naknadu štete koju je pretrpjela od države izdavanja osim u slučajevima iz stava 2 ovog člana.

(4) Crna Gora će nadoknaditi štetu koju državi izvršenja evropskog istražnog naloga prouzrokuju predstavnici nadležnih domaćih organa kad se nalaze na teritoriji države izvršenja tokom postupka izvršenja evropskog istražnog naloga i nadoknadiće u cjelosti sve iznose koje je država izvršenja isplatila žrtvama i oštećenima.

Zahtjev tajnosti

Član 62

(1) Ako evropski istražni nalog sadrži tajne podatke, odnosno zahtjev za sprovođenje tajnih procedura, radi obezbjeđenja tajnosti tih podataka i procedura u skladu sa domaćim

zakonom nadležni domaći organ garantuje tajnost tih podataka, osim u mjeri potrebnoj za izvršenje dokazne radnje. Ako nadležni domaći organ ne može ispuniti zahtjev povjerljivosti, o tome bez odlaganja obavještava organ države izdavanja.

(2) Organ države izdavanja, u skladu sa svojim pravom i ako nadležni domaći organ ne navede drukčije u evropskom istražnom nalogu, ne otkriva nikakve dokaze ili podatke primljene od nadležnog domaćeg organa, osim u mjeri u kojoj je njihovo otkrivanje potrebno za istrage ili postupke navedene u evropskom istražnom nalogu.

(3) Shodno domaćem zakonu, banka ili druga finansijska institucija ne smije da otkrije klijentu banke ili trećim licima da su informacije o njemu dostavljene državi izdavanja ili da se protiv njega sprovodi istraga.

Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja u Crnu Goru lica koja su lišena slobode radi sprovođenja dokazne radnje

Član 63

(1) Evropski istražni nalog može se izdati u svrhu privremenog premještaja u Crnu Goru lica koje je u državi izvršenja lišeno slobode, radi sprovođenja dokazne radnje zbog koje se zahtijeva prisustvo tog lica na teritoriji Crne Gore.

(2) Konkretni aranžmani oko privremenog premještaja lica, kao i pojedinosti u vezi sa uslovima lišenja slobode u Crnoj Gori i datumi do kojih se lice mora premjestiti na teritoriju Crne Gore i vratiti u državu izvršenja, usaglašavaju se sa državom izvršenja, pri čemu se moraju uzeti u obzir fizičko i mentalno stanje lica kao i nivo bezbjednosti koji se zahtijeva u Crnoj Gori.

(3) Premješteno lice će na teritoriji Crne Gore biti lišeno slobode za kažnjiva djela ili zbog osude zbog kojih je to lice lišeno slobode u državi izvršenja, osim ako država izvršenja podnese zahtjev za puštanje tog lica na slobodu.

(4) Tranzit preko teritorije Crne Gore lica lišenog slobode na teritoriji druge države članice odobrava ministar, na zahtjev i uz podatke iz člana 48 ovog zakona.

(5) Premješteno lice ne smije se krivično goniti niti se smije lišiti slobode, niti mu se na bilo koji drugi način može ograničiti lična sloboda u Crnoj Gori na osnovu djela koja su učinjena ili osuda koje su izrečene prije njegovog napuštanja teritorije države izvršenja i koji nijesu navedeni u evropskom istražnom nalogu.

(6) Zabrana iz stava 5 ovog člana prestaje ako lice koje se premješta, nakon što je imalo mogućnost napuštanja teritorije Crne Gore u roku od 15 uzastopnih dana od dana od kojeg nadležni domaći organ više ne zahtijeva njegovo prisustvo:

- 1) ostane na teritoriji Crne Gore,
- 2) se vrati nakon što je napustilo teritoriju Crne Gore.

Izvršavanje evropskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja iz Crne Gore lica koje je lišeno slobode radi sprovođenja dokazne radnje

Član 64

(1) Kad organ države izvršenja primi evropski istražni nalog koji je izdat u svrhu privremenog premještaja lica koje je u Crnoj Gori lišeno slobode radi sprovođenja dokazne radnje zbog koje se zahtijeva prisustvo tog lica na teritoriji države izdavanja, sudija za istragu saslušaće to lice u vezi saglasnosti za privremeni premještaj.

(2) Sudija za istragu donijeće rješenje o izvršenju evropskog istražnog naloga i o davanju odobrenja za privremeni premještaj lica iz stava 1 ovog člana.

(3) U izreci rješenja iz stava 2 ovog člana navodi se i uslov da se premješteno lice vrati u određenom roku i da se to lice ne smije krivično goniti, niti se smije lišiti slobode niti mu se na bilo koji drugi način smije ograničiti lična sloboda u državi izdavanja na osnovu djela koja su učinjena ili osuda koje su izrečene prije njegovog napuštanja teritorije države izvršenja i koji nijesu navedeni u evropskom istražnom nalogu.

(4) Zabrana iz stava 3 ovog člana prestaje ako lice koje se premješta nakon što je imalo mogućnost napuštanja teritorije na kojoj se nalazi u roku od 15 dana od dana od kojeg organ države izdavanja više ne zahtijeva njegovo prisustvo:

- 1) ostane na toj teritoriji, ili
- 2) se vrati nakon što je napustilo tu teritoriju.

(5) Pored razloga za neizvršenje, izvršenje evropskog istražnog naloga može se odbiti i ako:

- 1) lice koje je lišeno sloboda nije saglasno, ili
- 2) bi premještaj mogao imati za posljedicu produženje lišenja slobode tog lica.

(6) O privremenom premještaju, kad sud smatra da je to potrebno s obzirom na uzrast ili fizičko ili mentalno stanje lica, može se izjasniti zakonski, odnosno pravni zastupnik lica koje je lišeno slobode.

(7) Trajanje lišenja slobode na teritoriji države izdavanja uračunava se u vrijeme lišenja slobode koje je tom licu određeno u Crnoj Gori.

Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja iz Crne Gore lica lišenih slobode radi sprovođenja dokazne radnje za potrebe postupka u Crnoj Gori

Član 65

(1) Evropski istražni nalog može se izdati u svrhu privremenog premještaja iz Crne Gore lica lišenog slobode radi sprovođenja dokazne radnje za potrebe postupka u Crnoj Gori, ako je to lice, odnosno njegov zakonski zastupnik ili staratelj saglasno sa privremenim premještajem.

(2) Konkretni aranžmani oko privremenog premještaja lica, kao i pojedinosti u vezi sa uslovima lišenja slobode u državi izvršenja i datumi do kojih se lice mora premjestiti iz države izvršenja u Crnu Goru, usaglašavaju se sa organom države izvršenja, pri čemu se moraju uzeti u obzir fizičko i mentalno stanje tog lica, kao i nivo bezbjednosti koji se zahtijeva u Crnoj Gori.

(3) U evropskom istražnom nalogu izričito se navodi da lišenje slobode premještenog lica traje u državi izvršenja za djela ili osude zbog kojih je lice lišeno slobode u Crnoj Gori, osim ako nadležni domaći organ podnese zahtjev za puštanje tog lica na slobodu. Trajanje lišenja slobode u državi izvršenja uračunava se u vrijeme lišenja slobode premještenog lica u Crnoj Gori.

Izvršenje evropskog istražnog naloga u svrhu privremenog premještaja u Crnu Goru lica koja su lišena slobode u državi izdavanja radi sprovođenja dokazne radnje za potrebe postupka u državi izdavanja

Član 66

(1) Kad primi evropski istražni nalog koji je izdat u svrhu privremenog premještaja u Crnu Goru lica koje je lišeno slobode u državi izdavanja radi sprovođenja dokazne radnje za potrebe postupka u državi izdavanja, nadležni domaći organ odlučuje o sprovođenju zatražene dokazne radnje u skladu sa domaćim zakonom.

(2) Kad lice lišeno slobode, odnosno njegov zakonski zastupnik ili staratelj nije saglasan sa premještajem u skladu sa stavom 1 ovog člana, nadležni domaći organ će odbiti izvršenje evropskog istražnog naloga.

(3) Rješenje o odobrenju privremenog premještaja dostavlja se organu državne uprave nadležnom za unutrašnje poslove, koje sa nadležnim organom države izdavanja dogovara sprovođenje privremenog premještaja.

(4) Premješteno lice ne smije biti krivično gonjeno, niti se smije lišiti slobode, niti mu se na bilo koji drugi način ograničiti lična sloboda u Crnoj Gori zbog djela koja su počinjena ili osuda koje su izrečene prije njegovog napuštanja države izdavanja, a na koje se ne odnosi evropski istražni nalog.

(5) Prava iz stava 4 ovog člana prestaju ako lice koje se premješta, nakon što je imalo mogućnost odlaska u roku od 15 uzastopnih dana od dana od kojeg se više ne zahtijeva njegovo prisustvo:

- 1) ostane u Crnoj Gori, ili
- 2) se vrati u Crnu Goru, nakon što je ranije napustilo Crnu Goru.

Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu saslušanja putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa

Član 67

Kad se lice nalazi na teritoriji države izvršenja, a mora se saslušati kao osumnjičeni ili optuženi ili ispitati kao svjedok ili vještak od strane nadležnih domaćih organa, nadležni domaći organ može izdati evropski istražni nalog kako bi saslušao svjedoka ili vještaka putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa u skladu sa članom 68 st. 6, 7 i 8 ovog zakona.

Izvršenje evropskog istražnog naloga izdatog u svrhu saslušanja putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa

Član 68

(1) Kad primi evropski istražni nalog koji je izdat u svrhu saslušanja lica koje se nalazi u Crnoj Gori radi sprovođenja dokazne radnje saslušanja osumnjičenog ili okrivljenog, svjedoka ili vještaka putem videokonferencijske veze ili drugim audiovizuelnim prenosom, sudija za istragu utvrđuje postoje li razlozi za donošenje odluke o odbijanju izvršenja evropskog istražnog naloga.

(2) Izvršenje evropskog istražnog naloga može se odbiti i ako:

- 1) osumnjičeni ili okrivljeni nije saglasan, ili
- 2) bi izvršenje takve dokazne radnje u određenom slučaju bilo u suprotnosti sa osnovnim načelima domaćeg zakona.

(3) Radi utvrđivanja okolnosti iz stava 1 ovog člana, sudija za istragu uzeće izjavu o saglasnosti sa izvršenjem evropskog istražnog naloga od osumnjičenog ili okrivljenog uz prisustvo branioca.

(4) Kad odluči da izvrši evropski istražni nalog iz stava 1 ovog člana, sudija za istragu će dogovoriti konkretne pojedinosti izvršenja neposredno sa organom države izdavanja naloga i:

- 1) utvrditi identitet lica koje treba saslušati,
- 2) pozvati osumnjičenog ili okrivljenog na saslušanje u skladu sa domaćim pravom i uz poziv dostaviti pouku o pravima tog lica koja mu pripadaju prema pravu države izdavanja, u roku koji omogućava efikasno korišćenje prava na odbranu, i
- 3) pozvati svjedoka ili vještaka navodeći vrijeme i mjesto saslušanja.

(5) Ako u određenom slučaju nema pristup tehničkim sredstvima za saslušanje putem videokonferencije, nadležni domaći organ može koristiti sredstva koja mu stavi na raspolaganje država izdavanja na osnovu uzajamnog sporazuma.

(6) Kad se saslušanje održava putem videokonferencije ili druge vrste audiovizuelnog prenosa, primjenjuju se sljedeća pravila:

1) sudija za istragu prisutan je tokom saslušanja, ako je potrebno uz prisustvo tumača, odgovoran je za utvrđivanje identiteta lica koje treba da se sasluša i za poštovanje osnovnih načela domaćeg zakona a ako sudija za istragu smatra da se tokom saslušanja krše osnovna načela domaćeg zakona, odmah će preduzeti mjere da se saslušanje nastavi u skladu sa navedenim načelima,

2) o mjerama za zaštitu lica koje treba da bude saslušano nadležni domaći organ dogovara se, po potrebi, sa organom države izdavanja,

3) saslušanje neposredno sprovodi organ države izdavanja ili se ono sprovodi pod njegovim rukovođenjem u skladu sa domaćim zakonom,

4) na zahtjev države izdavanja ili lica koja treba da se sasluša, nadležni domaći organ, po potrebi, obezbjeđuje licu koje treba da bude saslušano uz pomoć tumača,

5) osumnjičeni, okrivljeni, svjedoci i vještaci se obavještavaju prije saslušanja o procesnim pravima koja im pripadaju, kao i o pravu da ne daju iskaz, u skladu sa domaćim zakonom i zakonom države izdavanja,

6) saslušanje osumnjičenog ili okrivljenog može se sprovesti samo uz prisustvo branioca.

(7) Nadležni domaći organ, po zaključenju saslušanja sastavlja zapisnik u kojem navodi datum i mjesto saslušanja, identitet lica koje je saslušano, identitet i ulogu drugih lica koja su učestvovala u saslušanju pred tim organom, sve eventualno date zakletve i tehničke uslove pod kojima je saslušanje održano. Navedeni zapisnik nadležni domaći organ dostavlja organu države izdavanja.

(8) U slučaju kad lice čije se saslušanje sprovodi u skladu sa st. 1 do 6 ovog člana odbije da da iskaz ili ne da istinit iskaz, primjenjuje se domaći zakon na isti način kao da se saslušanje sprovodi u domaćem postupku.

Saslušanje svjedoka ili vještaka putem telefonske konferencijske veze

Član 69

(1) Ako se lice koje se nalazi na teritoriji druge države članice ne može saslušati u svojstvu svjedoka ili vještaka na drugi način, nadležni domaći organ može da za potrebe vođenja krivičnog postupka sasluša to lice putem telefonske konferencijske veze.

(2) Kad primi evropski istražni nalog koji je izdat radi saslušanja lica koje se nalazi u Crnoj Gori, u svojstvu svjedoka ili vještaka, putem telefonske konferencijske veze, nadležni domaći organ odlučuje o sprovođenju te radnje u skladu sa domaćim zakonom.

(3) Na saslušanje iz st. 1 i 2 ovog člana primjenjuju se odredbe člana 68 ovog zakona.

Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankovnim i drugim finansijskim računima

Član 70

(1) Evropski istražni nalog može se izdati kako bi se utvrdilo da li fizičko ili pravno lice protiv koga se vodi krivični postupak posjeduje ili kontroliše jedan ili više računa u bilo kojoj banci koja se nalazi na teritoriji države izvršenja kako bi se pribavili svi podaci o utvrđenim računima.

(2) Podaci iz stava 1 ovog člana obuhvataju i podatke o računima za koje fizičko ili pravno lice protiv koga se vodi krivični postupak ima punomoćje.

(3) Organ države izdavanja navodi razloge zbog kojih bi zatraženi podaci mogli biti od značaja za krivični postupak i na osnovu čega pretpostavlja da se računi vode u određenim bankama u državi izvršenja i, u mjeri u kojoj je to moguće, koje bi banke mogle biti obuhvaćene, kao i sve dostupne podatke koji mogu da olakšaju njegovo izvršenje.

(4) Evropski istražni nalog može se izdati za potrebe vođenja krivičnog postupka kako bi se utvrdilo postojanje računa fizičkih ili pravnih lica protiv kojih se vodi krivični postupak u bilo kojoj finansijskoj instituciji na teritoriji države izvršenja, shodnom primjenom st. 2 i 3 ovog člana.

Izvršenje evropskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankovnim i drugim finansijskim računima

Član 71

(1) Nadležni domaći organ preduzima potrebne mjere za dostavljanje podataka iz člana 70 ovog zakona, u mjeri u kojoj traženim podacima raspolaže banka i druga finansijska institucija kod koje se vodi račun ili više računa.

(2) Izvršenje evropskog istražnog naloga radi pribavljanja podataka o bankovnim i drugim finansijskim računima može se odbiti i u slučaju kad se izvršenje te dokazne radnje ne bi moglo odobriti u sličnom domaćem slučaju.

Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankarskom i drugom finansijskom poslovanju

Član 72

(1) Nadležni domaći organ može za potrebe vođenja krivičnog postupka izdati evropski istražni nalog u svrhu pribavljanja podataka o određenim bankovnim računima i bankarskom poslovanju izvršenom tokom određenog perioda preko jednog ili više računa navedenih u evropskom istražnom nalogu, kao i podatke o računu pošiljaoca ili primaoca.

(2) Nadležni domaći organ u evropskom istražnom nalogu navodi zašto smatra da su zatraženi podaci važni za krivični postupak.

(3) Evropski istražni nalog može se izdati za pribavljanje podataka iz stava 1 ovog člana u vezi sa finansijskim poslovanjem koje sprovode druge finansijske institucije, shodnom primjenom stava 2 ovog člana.

Izvršenje evropskog istražnog naloga u svrhu pribavljanja podataka o bankarskom i drugom finansijskom poslovanju

Član 73

(1) Nadležni domaći organi preduzimaju mjere potrebne za dostavljanje podataka o bankarskom i drugom finansijskom poslovanju, u mjeri u kojoj traženim podacima raspolaže banka ili druga finansijska institucija kod koje se vodi račun.

(2) Izvršenje evropskog istražnog naloga radi pribavljanja podataka o bankarskom i drugom finansijskom poslovanju može se odbiti i u slučaju kad se izvršenje te dokazne radnje ne bi moglo odobriti u sličnom domaćem slučaju.

Izdavanje evropskog istražnog naloga radi sprovođenja dokazne radnje prikupljanja dokaza neprekidno u određenom periodu

Član 74

(1) Nadležni domaći organ u skladu sa domaćim pravom može izdati evropski istražni nalog u svrhu izvršenja dokazne radnje, kojim se zahtijeva prikupljanje dokaza neprekidno u određenom periodu, i to:

1) praćenje bankarskog ili drugog finansijskog poslovanja koje se sprovodi preko jednog ili više računa,

2) kontrolisane isporuke na teritoriji države izvršenja.

(2) Nadležni domaći organ u evropskom istražnom nalogu navodi razloge zbog kojih smatra da su zatraženi podaci od važnosti za određeni krivični postupak.

(3) Nadležni domaći organ, kad je to potrebno, sa nadležnim organom države izvršenja dogovara konkretne pojedinosti u vezi sa zatraženim dokaznim radnjama.

Izvršenje evropskog istražnog naloga radi sprovođenja dokazne radnje prikupljanja dokaza neprekidno u određenom periodu

Član 75

(1) Nadležni domaći organ koji izvršava evropski istražni nalog koji je izdao nadležni organ druge države članice ima ovlašćenje da postupa, upravlja i vrši nadzor nad aktivnostima povezanim sa izvršenjem tog evropskog istražnog naloga, u skladu sa domaćim zakonom.

(2) Izvršenje evropskog istražnog naloga iz stava 1 ovog člana može se odbiti zbog razloga za nepriznavanje i neizvršenje evropskog istražnog naloga i ako se izvršenje te dokazne radnje ne bi moglo odobriti u sličnom domaćem slučaju.

Izdavanje evropskog istražnog naloga u svrhu sprovođenja prikrivene istrage

Član 76

(1) Evropski istražni nalog može se izdati radi sprovođenja dokaznih radnji od strane lica koja djeluju pod tajnim ili lažnim identitetom.

(2) Organ države izdavanja navodi razlog zbog kojeg smatra da bi prikrivena istraga mogla biti važna za određeni krivični postupak.

Izvršenje evropskog istražnog naloga kojim je zatražena prikrivena istraga

Član 77

(1) Kad primi evropski istražni nalog kojim je zatražena prikrivena istraga, nadležni domaći organ odlučuje o izvršenju evropskog istražnog naloga vodeći računa o domaćem pravu i razlozima za neizvršenje i može odbiti izvršenje evropskog istražnog naloga kad:

1) izvršenje prikrivene istrage ne bi bilo odobreno u sličnom domaćem slučaju, ili

2) nije bilo moguće postići sporazum sa nadležnim organom o konkretnim pojedinostima vezanim za sprovođenje prikrivene istrage iz stava 2 ovog člana.

(2) Prikrivena istraga sprovodi se u skladu sa domaćim zakonom.

(3) Domaći organi koji izvršavaju evropski istražni nalog imaju isključivo ovlašćenje da postupaju, upravljaju i vrše nadzor nad aktivnostima u vezi sa prikrivenom istragom.

(4) Trajanje prikrivene istrage, detaljni uslovi i pravni status angažovanih lica tokom prikrivene istrage dogovaraju se sa nadležnim organima države izdavanja, uzimajući u obzir njeno pravo i postupke.

Izdavanje evropskog istražnog naloga za presrijetanje telekomunikacija uz tehničku pomoć druge države članice

Član 78

(1) Evropski istražni nalog može se izdati za presrijetanje telekomunikacija u državi članici od koje je potrebno tražiti tehničku pomoć.

(2) Kad je više država članica u mogućnosti da pruži kompletnu potrebnu tehničku pomoć za isto presrijetanje telekomunikacija, evropski istražni nalog se upućuje samo jednoj od njih, a prednost se uvijek daje državi članici u kojoj se nalazi ili će se nalaziti subjekt presrijetanja.

(3) Pored podataka iz člana 48 stav 1 ovog zakona, evropski istražni nalog iz stava 1 ovog člana sadrži i sljedeće podatke:

- 1) podatke potrebne radi identifikacije subjekta presrijetanja,
- 2) traženo trajanje presrijetanja, i
- 3) tehničke podatke, posebno ciljni identifikator, kako bi se obezbijedilo da se evropski istražni nalog može izvršiti.

(4) Nadležni domaći organ navodi razloge zbog kojih smatra da je navedena dokazna radnja od važnosti za domaći krivični postupak.

(5) Prilikom izdavanja evropskog istražnog naloga iz stava 1 ovog člana ili tokom presrijetanja, nadležni domaći organ može, kad za to ima poseban razlog, zatražiti prepis, dekodiranje ili dešifrovanje zapisa, uz saglasnost organa države izvršenja.

Izvršenje evropskog istražnog naloga za presrijetanje telekomunikacija uz tehničku pomoć koju pruža Crna Gora

Član 79

(1) Kad primi evropski istražni nalog za presrijetanje telekomunikacija, nadležni domaći organ odmah preduzima radnje potrebne za njegovo izvršenje u skladu sa domaćim pravom.

(2) Nadležni domaći organ može odbiti izvršenje naloga iz stava 1 ovog člana zbog razloga za nepriznavanje i neizvršenje evropskog istražnog naloga i kad dokazna radnja ne bi bila odobrena u sličnom domaćem slučaju.

(3) Nadležni domaći organ izvršenje naloga iz stava 1 ovog člana može usloviti ispunjenjem bilo kojih uslova koji bi trebalo da budu ispunjeni u sličnom domaćem slučaju.

(4) Evropski istražni nalog iz stava 1 ovog člana može se izvršiti:

- 1) prenosom telekomunikacija neposredno državi izdavanja, ili
- 2) presrijetanjem, bilježenjem i naknadnim prenosom ishoda presrijetanja telekomunikacija državi izdavanja.

(5) Nadležni domaći organ konsultuje se sa organom države izdavanja radi dogovora da li će se evropski istražni nalog iz stava 1 ovog člana izvršiti u skladu sa tačkom 1 ili tačkom 2 stava 4 ovog člana.

Obavješćavanje države članice u kojoj se nalazi subjekt presrijetanja i čija tehnička pomoć nije potrebna

Član 80

(1) Kad nadležni domaći organ odluči da izvrši dokaznu radnju presrijetanja telekomunikacija, a adresa subjekta presrijetanja za komunikaciju navedena u nalogu se koristi na teritoriji druge države članice, čija tehnička pomoć nije potrebna za izvršenje presrijetanja, organ države izvršenja obavještava nadležni organ te države o presrijetanju:

- 1) prije presrijetanja u slučajevima kad organ države izvršenja ima saznanja u trenutku izdavanja naloga za presrijetanje da se subjekt presrijetanja nalazi ili će se nalaziti na teritoriji obaviještene države članice,

2) tokom presrijetanja ili nakon izvršenja presrijetanja, odmah nakon saznanja da se subjekt presrijetanja tokom presrijetanja nalazi ili se nalazio na teritoriji obaviještene države članice.

(2) Obavješćavanje iz stava 1 ovog člana vrši se putem standardizovanog obrasca koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije i koji se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

(3) Ako je obaviješten o tome da se adresa subjekta presrijetanja za komunikaciju navedena u nalogu za presrijetanje koristi na teritoriji Crne Gore i da nije potrebna tehnička pomoć za izvršenje presrijetanja, nadležni domaći organ može u slučaju kad se presrijetanje ne bi moglo odobriti u sličnom domaćem slučaju, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 96 časova od prijema obavješćenja iz stava 2 ovog člana, obavijestiti organ države izdavanja:

1) da se presrijetanje ne može izvršiti ili se prekida, i

2) ako je potrebno, da se sav prethodno presretnuti materijal dok se subjekt presrijetanja nalazio na teritoriji Crne Gore ne može upotrijebiti ili se može upotrijebiti samo pod uslovima koje odredi organ iz stava 1 ovog člana.

(4) O uslovima iz stava 3 tačka 2 ovog člana nadležni domaći organ obavještava organ države izdavanja o razlozima koji opravdavaju navedene uslove.

Izdavanje evropskog istražnog naloga za privremeno oduzimanje predmeta koji će poslužiti kao dokaz

Član 81

(1) Evropski istražni nalog može se izdati kako bi se preduzela bilo koja mjera radi privremenog sprečavanja uništenja, izmjene, premještanja, prenosa ili uklanjanja predmeta koji se može upotrijebiti kao dokaz.

(2) Kad se traži preduzimanje mjere iz stava 1 ovog člana, nadležni domaći organ navodi u evropskom istražnom nalogu da li se dokazi prenose Crnoj Gori ili ostaju u državi izvršenja.

(3) Kad je u smislu stava 2 ovog člana u evropskom istražnom nalogu navedeno da dokazi ostaju u državi izvršenja, nadležni domaći organ navodi datum ukidanja privremene mjere iz stava 1 ovog člana ili procijenjeni datum za podnošenje zahtjeva za prenos dokaza u Crnu Goru.

(4) Kad se nalog iz stava 1 ovog člana izvršava u drugoj državi članici, nadležni domaći organ, bez odlaganja, obavještava organ države izvršenja o ukidanju mjere navedene u evropskom istražnom nalogu.

Izvršenje evropskog istražnog naloga za određivanje privremene mjere

Član 82

(1) Kad primi evropski istražni nalog za određivanje privremene mjere, nadležni domaći organ odmah preduzima radnje potrebne za njegovo izvršenje u skladu sa domaćim zakonom.

(2) Odluka o privremenoj mjeri donosi se i dostavlja organu države izdavanja u što kraćem roku, a kad god je to moguće u roku od 24 časa od prijema evropskog istražnog naloga.

(3) Nakon konsultovanja sa organom države izdavanja, nadležni domaći organ može, u skladu sa domaćim pravom i praksom, utvrditi primjerene uslove s obzirom na okolnosti slučaja kako bi se ograničilo vrijeme tokom kojeg će se sprovesti privremena mjera iz stava 1 ovog člana.

(4) Ako u skladu sa uslovima iz stava 3 ovog člana, nadležni domaći organ predvidi ukidanje privremene mjere, o tome obavještava organ države izdavanja kojem se pruža mogućnost podnošenja primjedbi.

Evropski istražni nalog u odnosu na ranije izdati evropski istražni nalog

Član 83

(1) Evropski istražni nalog kojim se dopunjava ranije izdati evropski istražni nalog proslijeđuje se na standardizovanom obrascu standardizovanog obrasca koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije i koji se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

(2) U slučaju kad predstavnici organa države izdavanja prisustvuju izvršenju evropskog istražnog naloga u Crnoj Gori, dok su prisutni u Crnoj Gori, mogu nadležnom domaćem organu uručiti evropski istražni nalog kojim se dopunjava evropski istražni nalog čije je izvršenje u toku.

Troškovi

Član 84

(1) U posebnim slučajevima kad se ne može postići saglasnost sa državom izvršenja evropskog istražnog naloga u pogledu troškova, nadležni domaći organ može odlučiti da:

1) u potpunosti ili djelimično povuče evropski istražni nalog, ili

2) zadrži evropski istražni nalog i snosi dio troškova koji se smatraju izuzetno visokim.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, na predlog nadležnog organa, ako je prilikom izvršenja evropskog istražnog naloga imala troškove koje smatra velikim ili vanrednim, može državi izdavanja te odluke predložiti podjelu troškova uz njihovu detaljnu specifikaciju.

IV. EVROPSKI NALOG ZA ZAMRZAVANJE I NALOG ZA ODUZIMANJE

Nadležni organi

Član 85

(1) Za izdavanje naloga za zamrzavanje nadležno je državno tužilaštvo odnosno sud koji vodi postupak, u skladu sa domaćim zakonom.

(2) Za izvršenje naloga za zamrzavanje nadležan je Viši sud u Podgorici.

(3) Za izdavanje naloga za oduzimanje nadležan je sud u skladu sa domaćim zakonom.

(4) Za izvršenje naloga za oduzimanje nadležan je Viši sud u Podgorici.

Izvršenje naloga

Član 86

Viši sud u Podgorci pristupiće izvršenju evropskog naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje ako je uz potvrdu o zamrzavanju iz člana 6 Regulative 2018/1805 Evropskog parlamenta i Savjeta od 14. novembra 2018. o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje (u daljem u tekstu: Regulativa (EU) 2018/1805) priložen original evropskog naloga za zamrzavanje ili naloga za oduzimanje ili njegova ovjerena kopija.

V. ODLUKA O NOVČANOJ KAZNI

Oblast primjene

Član 87

(1) Odluka o novčanoj kazni biće priznata i izvršena bez provjere dvostruke kažnjivosti za djela iz člana 9 ovog zakona i za sljedeća djela i prekršaje:

- kršenje propisa o saobraćaju, uključujući pravila o broju časova vožnje i vremenu odmora kao i propisa o opasnim stvarima,
- krijumčarenje robe,
- povredu prava intelektualne svojine,
- prijetnju i nasilna djela protiv ljudi, uključujući nasilje na sportskim priredbama,
- krivična djela oštećenja tuđe imovine,
- krađu,
- djela koje su države članice inkriminisale u svrhu izvršavanja obaveza iz instrumenata usvojenih u smislu Ugovora o Evropskim zajednicama ili glave VI. Ugovora o Evropskoj uniji.

(2) Odluka o novčanoj kazni biće priznata i izvršena i za druga djela i prekršaje propisane domaćim zakonom, nezavisno od zakonskog opisa i pravne kvalifikacije radnje prema pravu države izdavanja.

Isključenje naplate

Član 88

Izvršenje odluke o novčanoj kazni ne odnosi se na:

- 1) oduzimanje predmeta namijenjenih, upotrijebljenih ili nastalih izvršenjem krivičnih djela,
- 2) oduzimanje imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću,
- 3) zahtjev za naknadu i otklanjanje štete koji je izvršen na osnovu odredbi Regulative (EU) br. 1215/2012 Evropskog parlamenta i Savjeta od 12. decembra 2012. godine, o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i privrednim stvarima.

Mjerodavno pravo

Član 89

(1) Na priznanje i izvršenje novčanih kazni primjenjuju se odredbe domaćeg zakona.

(2) Ako lice na koje se odnosi odluka o novčanoj kazni priloži dokaz da je kaznu platilo, u cijelosti ili djelimično, u nekoj od država članica, sud će taj podatak provjeriti neposrednim obraćanjem organu države izdavanja.

(3) Dio kazne koji je naplaćen u nekoj od država članica oduzeće se od iznosa koji treba naplatiti u Crnoj Gori.

Nadležni organi

Član 90

(1) Za prijem i izvršenje odluke o novčanoj kazni nadležan je sud za prekršaje ili osnovni sud prema mjestu gdje fizičko lice ima prebivalište ili boravište, odnosno gdje pravno lice ima registrovano sjedište ili prema mjestu gdje se nalazi imovina tih lica ili gdje ona ostvaruju prihod.

(2) Za prosljeđivanje odluke o novčanoj kazni drugoj državi članici nadležan je sud, koji je donio odluku o novčanoj kazni.

(3) Ako je odluku o novčanoj kazni donio nadležni upravni organ nadležan je sud za prekršaje na čijoj teritoriji ima sjedište organ koji je donio odluku.

Obavješćavanje nadležnih organa države izdavanja

Član 91

Nadležni sud će bez odlaganja obavijestiti organ države izdavanja, putem telekomunikacionog sredstva koje obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju pod uslovom da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja, o;

1) svakoj odluci kojom se odbija priznanje i izvršenje odluke zbog razloga iz člana 94 ovog zakona ili o sumnji da postoji ugrožavanje osnovnih prava ili pravnih načela u smislu odredbe člana 6 Ugovora o Evropskoj uniji, zajedno sa obrazloženjem,

2) o izvršenju odluke,

3) o obustavi postupka izvršenja,

4) o primjeni alternativne sankcije iz člana 96 ovog zakona.

Prosljeđivanje odluke o novčanoj kazni

Član 92

(1) Nadležni sud će popuniti potvrdu na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije i ovjeriti tačnost njenog sadržaja. Standardizovani obrazac objavljuje se na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

(2) Nadležni sud će odluku o novčanoj kazni, sa ovjerenom potvrdom iz stava 1 ovog člana, dostaviti državi članici u kojoj fizičko ili pravno lice na koje se odluka odnosi ima imovinu ili ostvaruje prihod, ima prebivalište ili boravište, odnosno u kojoj pravno lice ima registrovano sjedište.

(3) Odluku o novčanoj kazni, nadležni sud može proslijediti radi izvršenja samo jednoj državi članici.

Posljedice prosljeđivanja odluke o novčanoj kazni

Član 93

(1) Nadležni sud neće izvršiti odluku o novčanoj kazni koja je radi izvršenja proslijeđena drugoj državi članici.

(2) Postupak izvršenja odluke o novčanoj kazni u Crnoj Gori može biti ponovo pokrenut ako:

1) se odluka nije mogla u cjelosti izvršiti u državi članici,

2) je organ države izvršenja odustao od izvršenja te odluke u državi članici.

(3) Ako, nakon prosljeđivanja odluke o novčanoj kazni, nadležni sud primi obavještenje da je novčana kazna plaćena djelimično ili u cjelosti, o tome će bez odlaganja obavijestiti državu izvršenja.

Razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja odluke o novčanoj kazni

Član 94

(1) Priznanje i izvršenje odluke o novčanoj kazni može se odbiti ako:

1) potvrda iz člana 92 stav 2 ovog zakona nije priložena ili nije potpuna, odnosno očigledno nije u skladu sa tom odlukom, a država izdavanja nije u određenom roku dostavila dopunu odnosno ispravku odluke;

2) je za isto djelo isto lice već pravosnažno osudio domaći sud ili sud u drugoj državi članici i ta odluka druge države članice je izvršena;

3) se odluka odnosi na djela koja prema domaćem zakonu ne predstavljaju djelo ili prekršaj;

4) novčana kazna ne premašuje vrijednost od 70,00 eura prema kursu na dan donošenja odluke o novčanoj kazni;

5) je za izvršenje te odluke po domaćem zakonu nastupila zastarjelost izvršenja, a ta odluka se odnosi na djelo za koje po domaćem zakonu postoji nadležnost Crne Gore;

6) utvrdi da se ta odluka odnosi na djela koja su:

a) u cijelosti ili djelimično učinjena na teritoriji Crne Gore, ili

b) učinjena van teritorije države izdavanja, a domaći zakon ne dopušta krivično gonjenje za ta djela kad su učinjena van teritorije Crne Gore;

7) se utvrdi da se odnosi na lice koje prema domaćem zakonu uživa imunitet;

8) se utvrdi da je ta odluka donesena protiv lica prema kome se po domaćem zakonu ne može izreći novčana kazna zbog njegovog uzrasta;

9) iz potvrde proizilazi da je odluka o novčanoj kazni donesena bez rasprave, a lice na koje se odluka odnosi nije na osnovu prava države izdavanja lično niti preko branioca bilo obaviješteno o pravu osporavanja odluke i rokovima u kojima to može učiniti;

10) iz potvrde proizilazi da lice na koje se odluka odnosi nije lično prisustvovalo raspravi na kojoj je ta odluka donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa pravom države izdavanja:

a) licu bio blagovremeno lično uručen poziv, sa naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena odluka o novčanoj kazni ili je to lice primilo službeno obavještenje o mjestu i vremenu održavanja rasprave, pri čemu je upozoreno na mogućnost donošenja odluke u njegovom odsustvu u slučaju nedolaska,

b) lice na raspravi zastupao branilac,

c) lice nakon što mu je lično uručena odluka o novčanoj kazni donesena u njegovom odsustvu uz pouku da ima pravo da podnese zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu, na osnovu kojih se može sprovesti postupak u kojem će imati pravo da učestvuje i u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ove odluke, izričito izjavilo da ne osporava odluku donesenu u odsustvu, odnosno nije u primjerenom roku podnijelo zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu;

11) iz potvrde proizilazi da lice na koje se odnosi odluka o novčanoj kazni nije lično prisustvovalo raspravi na kojoj je donijeta odluka, osim ako se izričito odreklo prava da bude saslušano i navelo da ne osporava činjenice nakon što je obaviješteno o postupku koji se vodi protiv njega, kao i o mogućnosti ličnog prisustvovanja raspravi.

(2) U slučajevima iz stava 1 tač. 1 do 6 i tač. 9 i 10 ovog člana, nadležni sud će se ako smatra potrebnim, prije donošenja odluke kojom odbija priznanje i izvršenje odluke u cijelosti ili djelimično, obratiti organu države izdavanja radi dostavljanja dopunskih podataka potrebnih za odluku i odrediti rok za dostavljanje, koji ne može biti duži od sedam radnih dana.

Određivanje iznosa koji treba platiti

Član 95

(1) Ako se novčana kazna odnosi na djela koja nijesu počinjena na teritoriji države izdavanja, sud može, ako postoji nadležnost Crne Gore, smanjiti iznos izrečene novčane kazne u skladu sa najvišom novčanom kaznom propisanom za ista djela prema domaćem zakonu.

(2) Sud će utvrditi iznos novčane kazne u domaćoj valuti prema kursu na dan donošenja odluke o kazni nadležnog organa države izdavanja.

Kazna zatvora ili druga alternativna sankcija za nenaplaćenu novčanu kaznu

Član 96

(1) Kad odluku o novčanoj kazni nije moguće izvršiti u cijelosti ili djelimično, ona će biti zamijenjena kaznom zatvora ili radom u javnom interesu, u skladu sa domaćim zakonom, ako država izdavanja u potvrdi iz člana 92 stav 2 ovog zakona dopusti primjenu te alternativne sankcije.

(2) Vrsta i mjera alternativne sankcije ne smije preći najvišu mjeru navedenu u potvrdi iz člana 92 stav 2 ovog zakona koju je dostavila država izdavanja.

Obustava izvršenja

Član 97

Postupak izvršenja odluke o novčanoj kazni biće obustavljen kad organ države izdavanja dostavi obavještenje o postojanju razloga koji sprečavaju njeno izvršenje.

Prihodi od izvršenja odluke

Član 98

Ako nije drukčije ugovoreno između Crne Gore i države izdavanja prihod ostvaren izvršenjem odluke o novčanoj kazni pripada Crnoj Gori.

VI. PRESUDA KOJOM JE IZREČENA KAZNA ZATVORA ILI MJERA KOJA PODRAZUMIJEVA LIŠENJE SLOBODE

Oblast primjene

Član 99

(1) Sud će priznati presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode za djelo koje prema domaćem zakonu sadrži bitna obilježja krivičnog djela, bez obzira na zakonski opis i pravnu kvalifikaciju krivičnog djela, navedene u primljenoj presudi.

(2) Odredbe ovog poglavlja primjenjuju se nezavisno od toga gdje se osuđeno lice nalazi u trenutku pokretanja postupka za priznanje i izvršenje presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera bezbjednosti koja podrazumijeva lišenje slobode.

Nadležni organi

Član 100

(1) Za prosljeđivanje presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode nadležan je sud koji je donio presudu.

(2) Za izvršenje presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode nadležan je viši sud, u skladu sa zakonom kojim se uređuje organizacija i nadležnost sudova.

(3) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje prosljediće presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode nadležnom višem sudu i o tome neposredno pisano obavijestiti organ države izdavanja.

(4) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, nadležan je Viši sud u Podgorici.

Pokretanje postupka prosljeđivanja presude

Član 101

(1) Sud koji je donio presudu iz člana 100 stava 1 ovog zakona može zatražiti saglasnost osuđenog za premještaj u državu izvršenja. Osuđenom koji se nalazi u Crnoj Gori omogućuje se usmeno ili pisano izjašnjavanje o prosljeđivanju presude stranoj državi radi izvršenja. Za djecu i lica lišena poslovne sposobnosti izjasniće se njihov zakonski zastupnik. Usmeno izjašnjavanje unijeće se u zapisnik. Prilikom odlučivanja da li će proslijediti presudu državi izvršenja sud će cijeniti dato izjašnjenje.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, saglasnost osuđenog nije potrebna ako se presuda prosljeđuje državi članici:

- 1) čiji je osuđeni državljanin i u kojoj ima prebivalište ili boravište,
- 2) u koju će, na osnovu presude ili druge odluke nadležnog domaćeg organa, osuđeni nakon otpuštanja sa izvršavanja kazne biti deportovan ili protjeran,
- 3) u koju je osuđeni pobjegao ili se na drugi način vratio u tu državu, u cilju izbjegavanja izvršenja kazne koja mu je izrečena.

(3) Nadležni sud konsultovaće se, ako je to potrebno, sa organom države izvršenja, radi utvrđivanja okolnosti da li će izvršenje kazne u toj državi doprinijeti socijalnoj rehabilitaciji osuđenog.

(4) Zahtjev države članice za dostavljanje presude i predlog osuđenog za pokretanje postupka dostavljanja presude ne obavezuju Crnu Goru.

(5) Predlog za pokretanje postupka osuđeni može podnijeti državi izvršenja ili državi izdavanja.

Prosljeđivanje presude i potvrde drugoj državi članici

Član 102

(1) Kad utvrdi da će izvršenje kazne u drugoj državi doprinijeti socijalnoj rehabilitaciji osuđenog koji je dao saglasnost na premještaj, nadležni sud će bez obzira na činjenicu da li se osuđeni nalazi u Crnoj Gori ili državi izvršenja, presudu iz člana 100 stava 1 ovog zakona, sa potvrdom čiji je standardizovani obrazac utvrđen pravnim aktima Evropske unije i objavljen na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku, dostaviti:

- 1) državi članici čiji je osuđeni državljanin i u kojoj ima prebivalište ili boravište,
- 2) državi članici čiji je osuđeni državljanin, ali u kojoj nema prebivalište ili boravište, ako je domaćom presudom ili drugom odlukom nadležnog domaćeg organa izrečena mjera protjerivanja osuđenog u tu državu članicu, nakon otpuštanja sa izvršavanja kazne,
- 3) državi članici koja nije država članica iz tač. 1 i 2 ovog stava čiji je nadležni organ saglasan sa prosljeđivanjem te presude i potvrde.

(2) Nadležni sud će dostaviti obavještenje da je odlučio da prosljedi presudu radi izvršenja na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktom Evropske unije i objavljen na internet stranici Ministarstva, na jeziku koji osuđeni razumije, ako se osuđeni nalazi u Crnoj Gori.

(3) Na način iz stava 2 ovog člana nadležni sud će, posredstvom nadležnog organa države izvršenja, obavijestiti osuđenog koji se već nalazi u državi izvršenja da je odlučio da proslijedi presudu državi članici radi izvršenja.

(4) Organu države izvršenja biće dostavljeno i izjašnjenje osuđenog u pisanoj formi, naročito ako se osuđeni saglasio sa premještajem, a organ države izvršenja je dostavio obrazloženo mišljenje da izvršenje kazne zatvora u toj državi ne bi olakšalo socijalnu rehabilitaciju i uspješnu reintegraciju osuđenog u društvo.

Povlačenje potvrde

Član 103

(1) Nadležni sud može povući potvrdu iz člana 102 stav 1 ovog zakona ako nakon prosljeđivanja te potvrde i presude iz člana 100 stav 1 ovog zakona, primi obrazloženo mišljenje države izvršenja da izvršenje kazne zatvora u toj državi ne bi doprinijelo socijalnoj rehabilitaciji niti uspješnoj reintegraciji osuđenog.

(2) Ako izvršenje kazne nije započeto u državi izvršenja, nadležni sud može povući potvrdu ako se pojave okolnosti koje nijesu postojale u trenutku dostavljanja presude ili sud nije za njih znao, a protivne su svrsi izvršenja kazne zatvora.

(3) Nadležni sud može povući potvrdu dostavljenu državi izvršenja ako nije saglasan sa primjenom zakonskih odredbi o uslovnom otpustu koje je dostavila država izvršenja.

Zahtjev za primjenu mjere obezbjeđenja

Član 104

Od države izvršenja može se zahtijevati primjena mjera obezbjeđenja prisustva osuđenog do donošenja odluke o izvršenju prije prosljeđivanja presude iz člana 100 stava 1 ovog zakona i potvrde iz člana 102 stav 1 ovog zakona, odnosno prije donošenja odluke o izvršenju kazne, ako postoji opasnost od bjekstva osuđenog iz te države.

Premještaj osuđenog iz Crne Gore

Član 105

(1) Osuđeni koji se nalazi u Crnoj Gori biće premješten u državu izvršenja, najkasnije u roku od 30 dana od pravosnažnosti odluke o izvršenju presude iz člana 100 stava 1 ovog zakona. Mjesto i vrijeme predaje radi premještaja osuđenog dogovoriće domaći organ nadležan za izvršenje krivičnih sankcija sa nadležnim organima države izdavanja, po potrebi, uz saradnju sa organom državne uprave nadležnim za unutrašnje poslove.

(2) Ako zbog okolnosti na koje Crna Gora ili država izvršenja ne mogu uticati, premještaj nije moguće izvršiti u roku iz stava 1 ovog člana, o tome će nadležni domaći organ obavijestiti nadležni organ države izvršenja. Novi način, vrijeme i mjesto predaje osuđenog dogovoriće se u daljem roku od deset dana.

(3) Kad osuđeni započne da izdržava kaznu zatvora u državi izvršenja, izvršenje kazne zatvora u Crnoj Gori biće obustavljeno.

(4) Nakon što od organa izvršenja primi obavještenje o nemogućnosti daljeg izvršenja kazne zatvora zbog bjekstva osuđenog, nadležni sud može odlučiti o izdržavanju preostalog dijela kazne u Crnoj Gori, u skladu sa domaćim zakonom.

(5) Troškove premještaja lica u svrhu izvršavanja presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode snosi država izdavanja.

Molba za odobrenje sprovođenja osuđenog preko teritorije druge države članice

Član 106

(1) Ako je prilikom premještanja osuđenog u državu izvršenja potrebno sprovođenje preko teritorije druge države članice, Ministarstvo će, na zahtjev nadležnog suda, dostaviti toj državi molbu za odobrenje sprovođenja osuđenog sa kopijom potvrde iz člana 102 stav 1 ovog zakona.

(2) Na zahtjev države članice preko čije teritorije se traži sprovođenje, Ministarstvo će dostaviti prevod potvrde na jednom od jezika naznačenih u zahtjevu.

(3) Ako država članica preko čije teritorije se traži sprovođenje ne garantuje da protiv osuđenog, dok se nalazi na njenoj teritoriji, neće pokrenuti krivični postupak ili primijeniti neku mjeru lišenja slobode za krivično djelo učinjeno ili kaznu izrečenu prije njegovog odlaska iz Crne Gore, Ministarstvo može povući molbu za sprovođenje preko teritorije te države.

(4) Ako se sprovođenje osuđenog vrši vazdušnim putem, u slučaju nepredviđenog slijetanja, Ministarstvo će nadležnom organu države članice gdje je avion sletio dostaviti molbu za odobrenje sprovođenja sa kopijom potvrde iz člana 102 stav 1 ovog zakona, u roku od 72 časa.

Postupak davanja saglasnosti

Član 107

Nadležni viši sud, primjenom odredbi člana 43 ovog zakona odlučuje o zahtjevu države izvršenja za davanje saglasnosti za vođenje krivičnog postupka ili izvršenja kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode za krivično djelo izvršeno prije premještanja osuđenog.

Dužnost obavještanja

Član 108

Nadležni viši sud je dužan da odmah obavijesti organ države izvršenja o svim odlukama ili mjerama zbog kojih se izrečena kazna zatvora ne može više izvršiti, odnosno zbog kojih se neće moći izvršiti nakon određenog vremena.

Pokretanje postupka izvršenja presude

Član 109

(1) Kad nadležni viši sud primi presudu iz člana 99 stav 1 ovog zakona, provjeriće da li je uz nju dostavljena potvrda iz člana 102 stav 1 ovog zakona, i da li je ispunjen jedan od sljedećih uslova i to da je:

1) osuđeno lice crnogorski državljanin i da u Crnoj Gori ima prebivalište ili boravište, ili

2) osuđeno lice crnogorski državljanin, bez prebivališta ili boravišta u Crnoj Gori, kome je presudom, odlukom organa uprave ili drugom mjerom koja je posljedica te presude, izrečena mjera protjerivanja ili deportacije u Crnu Goru nakon otpuštanja sa izdržavanja kazne, ili

3) u slučajevima koji nijesu slučajevi iz tač. 1 i 2 ovog stava Ministarstvo dalo saglasnost državi izdavanja za prosljeđivanje presude kojom je izrečena kazna zatvora ili druga mjera koja podrazumijeva lišenje slobode Crnoj Gori radi priznanja, sa čime se osuđeni saglasio.

(2) U slučaju iz stava 1 tačka 3 ovog člana, Ministarstvo će prilikom davanja saglasnosti posebno voditi računa o uspješnijoj socijalnoj rehabilitaciji osuđenog, utvrditi prebivalište ili boravište osuđenog, odnosno njegove porodice u Crnoj Gori, da li posjeduje nepokretnu imovinu u Crnoj Gori, kao i druge lične i društvene okolnosti koje osuđenog povezuju sa Crnom Gorom.

(3) Kaznu zatvora izrečenu proslijeđenom presudom, koja prelazi najveću kaznu zatvora propisanu domaćim zakonom za isto ili slično krivično djelo, nadležni viši sud će uskladiti na način što će izreći maksimalnu kaznu propisanu domaćim zakonom za isto ili slično krivično djelo.

(4) Kaznu zatvora ili drugu mjeru koja podrazumijeva lišenje slobode izrečenu proslijeđenom presudom, koja po svojoj prirodi nije u skladu sa domaćim zakonom, nadležni viši sud će uskladiti na način što će izreći krivičnu sankciju propisanu domaćim zakonom za isto ili slično krivično djelo, koja će u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati kazni izrečenoj proslijeđenom presudom, pri čemu se ne može preinačiti u novčanu kaznu.

(5) Kazna koju izrekne nadležni viši sud na osnovu domaćeg zakona ne smije po vrsti i trajanju biti stroža od kazne izrečene presudom u državi izdavanja.

(6) Pravosnažnu odluku o priznanju presude iz člana 99 stava 1 ovog zakona, donesenu nakon sprovođenja postupka u skladu sa st. 1 do 5 ovog člana, nadležni viši sud će bez odlaganja dostaviti sudu nadležnom za izvršenje u skladu sa domaćim zakonom.

(7) Prije donošenja odluke o priznanju presude iz člana 99 stava 1 ovog zakona, nadležni viši sud može, na molbu države izdavanja, odrediti pritvor ili druge mjere nadzora osuđenom koji se nalazi na teritoriji Crne Gore.

(8) Prije donošenja odluke o priznanju presude iz člana 99 stava 1 ovog zakona kojom je izrečena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, nadležni viši sud može odrediti pritvor protiv osuđenog koji se nalazi na teritoriji Crne Gore.

Sporazum sa drugim državama članicama

Član 110

(1) U slučaju iz člana 109 stav 1 tačka 3 ovog zakona, saglasnost Ministarstva nije potrebna ako se sa nekom od država članica postigne sporazum da se takva saglasnost neće tražiti ako:

1) osuđeni nije crnogorski državljanin, ima boravište u Crnoj Gori najmanje pet godina i nije izgubio pravo na to boravište u skladu sa domaćim zakonom,

2) je osuđeni crnogorski državljanin bez prebivališta ili boravišta u Crnoj Gori, kome nije izrečena mjera protjerivanja ili deportacije, nakon otpuštanja sa izdržavanja kazne.

Osnov za odbijanje priznanja i izvršenja

Član 111

(1) Priznanje presude iz člana 99 stava 1 ovog zakona može biti odbijeno ako:

1) potvrda iz člana 102 stav 1 ovog zakona nije potpuna ili očigledno nije u skladu sa tom presudom, a država izdavanja nije u određenom roku, koji ne može biti duži od sedam radnih dana, dostavila dopunu odnosno ispravku potvrde;

2) nijesu ispunjeni uslovi iz člana 109 stav 1 tač. 1 i 2 ovog zakona;

3) bi izvršenje presude predstavljalo povredu načela ne bis in idem;

4) djelo iz dostavljene presude ne predstavlja krivično djelo po domaćem zakonu;
5) je kazna izrečena djetetu mlađem od 16 godina života;
6) je prema domaćem zakonu nastupila zastarjelost izvršenja kazne;
7) osuđeni na osnovu domaćeg zakona uživa imunitet koji onemogućava izvršenje kazne;

8) je u vrijeme kad je sud primio tu presudu radi priznanja i izvršenja preostalo manje od šest mjeseci kazne;

9) iz potvrde iz člana 102 stav 1 ovog zakona proizilazi da osuđeni nije lično prisustvovao raspravi na kojoj je presuda donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa zakonom države izdavanja:

a) osuđenom bio blagovremeno i lično uručen poziv, sa naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda, ili da je primio službeno obavještenje o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nesumnjivo može zaključiti da je znao za održavanje rasprave i da je upozoren na mogućnost donošenja odluke u odsustvu u slučaju nedolaska,

b) osuđenog na raspravi zastupao branilac,

c) osuđeni, nakon što mu je lično uručena presuda donesena u odsustvu uz pouku da ima pravo da podnese zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu na osnovu kojih se može sprovesti postupak u kojem će imati pravo da učestvuje i u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ove presude, izričito izjavio da ne osporava odluku donesenu u odsustvu, odnosno nije u primjerenom roku podnio zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu;

10) se država izdavanja na zahtjev Crne Gore ne saglasi sa izvršenjem krivične sankcije nad osuđenim za koga je tražila priznanje i izvršenje te presude u odnosu na krivično djelo učinjeno prije premještanja, a koje nije obuhvaćeno tom presudom;

11) je dostavljenom presudom izrečena mjera psihijatrijskog ili drugog zdravstvenog liječenja, odnosno druga mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, a koju primjenom domaćeg zakona nije moguće izvršiti u Crnoj Gori;

12) se presuda odnosi na krivična djela za koja se u skladu sa domaćim zakonom smatra da su u cijelosti učinjena u Crnoj Gori ili na mjestu koje je izjednačeno sa njenom teritorijom, a za djela koja su u većim ili pretežnim dijelom učinjena na toj teritoriji, sud će cijeliti sve posebne okolnosti slučaja, a posebno činjenicu da li je krivično djelo učinjeno u većem ili pretežnom dijelu u državi izdavanja.

(2) U slučajevima iz stava 1 tač. 1, 2, 3, 10, 11 i 12 sud će prije donošenja odluke o odbijanju priznanja i izvršenja kazne, stupiti u kontakt i konsultovati se sa nadležnim organima države izdavanja, a ako je potrebno zatražiti i dodatne podatke.

(3) Za poreska krivična djela priznanje presude se ne može odbiti samo iz razloga što domaći zakon ne propisuje istu vrstu poreza ili dažbina ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, dažbinama, carinama i mijenjanju valute kao i zakon države izdavanja.

Privremeno lišenje slobode

Član 112

(1) Osuđenom koji se nalazi na teritoriji Crne Gore mogu se, na molbu države izdavanja i prije prijema presude iz člana 99 stava 1 ovog zakona i potvrde iz člana 102 stav 1 ovog zakona ili prije donošenja odluke o priznanju te presude, ako postoje okolnosti koje upućuju na opasnost od bjekstva iz Crne Gore, odrediti mjere obezbjeđenja prisustva na teritoriji Crne Gore do donošenja odluke o priznanju presude, u skladu sa domaćim zakonom.

(2) Vrijeme koje je osuđeni proveo u pritvoru tokom trajanja postupka priznanja presude, kao i svako drugo lišenje slobode određeno u skladu sa stavom 1 ovog člana, uračunaće se u kaznu zatvora ili kaznu maloljetničkog zatvora.

Rokovi i dužnost obavještanja

Član 113

(1) Po prijemu presude iz člana 99 stav 1 ovog zakona i potvrde iz člana 102 stav 1 ovog zakona, nadležni viši sud će započeti postupak i, u roku koji ne može biti duži od 90 dana, odlučiti o priznanju presude i donijeti rješenje o upućivanju osuđenog na izdržavanje kazne, osim ako odloži donošenje odluke o priznanju presude iz razloga iz člana 115 ovog zakona.

(2) Nadležni viši sud će obavijestiti organ države izdavanja da u određenom konkretnom slučaju ne može poštovati rok iz stava 1 ovog člana, navodeći razloge za prekoračenje roka i procijenjeno vrijeme u kojem će biti pravosnažno odlučeno o presudi.

(3) Nadležni viši sud će, bez odlaganja, u pisanoj formi obavijestiti organ države izdavanja:

- da se nakon prijema presude iz člana 99 stav 1 ovog zakona i potvrde iz člana 102 stav 1 ovog zakona, osuđeni više ne nalazi na teritoriji Crne Gore,
- o odluci o priznanju presude, datumu njenog donošenja i njenoj pravosnažnosti,
- o odluci o odbijanju priznanja presude i razlozima za takvu odluku,
- o odluci donesenoj na osnovu člana 109 st. 4 i 5 ovog zakona i razlozima za takvu odluku,
- o odluci kojom se odbija izvršenje zbog razloga iz člana 111 ovog zakona i razlozima za donošenje takve odluke,
- o uslovnom otpuštanju osuđenog i trajanju neizdržanog ostatka kazne samo ako je to zatražila država izdavanja u potvrdi iz člana 102 stav 1 ovog zakona,
- o bjekstvu osuđenog iz zatvora,
- o isteku kazne.

Djelimično priznanje i izvršenje

Član 114

Kad utvrdi postojanje uslova za djelimično priznanje presude države izdavanja, sud će prije nego što odluči da li će odbiti priznanje i izvršenje kazne stupiti u kontakt sa nadležnim organom države izdavanja radi eventualnog sporazuma o djelimičnom priznanju presude i izvršenju kazne, pri čemu to priznanje i izvršenje ne može za posljedicu imati produženje trajanja kazne koja je izrečena u državi izdavanja.

Odlaganje priznanja presude

Član 115

Sud će odložiti priznanje presude iz člana 99 stava 1 ovog zakona ako potvrda iz člana 102 stav 1 ovog zakona nije potpuna ili očigledno nije u skladu sa tom presudom i odrediće rok državi izdavanja, koji ne može biti duži od sedam radnih dana, da dostavi dopunu i/ili ispravku te potvrde.

Pravni lijekovi

Član 116

Protiv odluke o priznanju presude osuđeni i nadležni državni tužilac imaju pravo da podnesu žalbu, u roku od osam dana od prijema odluke, Vijeću koje će o žalbi odlučiti u roku od 15 dana.

Odustanak od izvršenja kazne

Član 117

Ako nadležni organ države izdavanja uz obrazloženje povuče potvrdu iz člana 102 stav 1 ovog zakona prije pravosnažnosti rješenja o upućivanju osuđenog na izvršavanje kazne, kazna se neće izvršiti.

Premještaj osuđenog u Crnu Goru

Član 118

(1) Osuđeni koji se nalazi u državi izdavanja biće premješten u Crnu Goru, najkasnije u roku od 30 dana od pravosnažnosti odluke o priznanju presude. Mjesto i vrijeme predaje osuđenog dogovoriće domaći organ nadležan za izvršenje krivičnih sankcija sa nadležnim organima države izdavanja, po potrebi, uz saradnju sa organom državne uprave nadležnim za unutrašnje poslove.

(2) Ako zbog okolnosti na koje Crna Gora ili država izdavanja ne mogu uticati premještaj nije moguće izvršiti u roku iz stava 1 ovog člana, o tome će nadležni domaći organ obavijestiti organ države izdavanja. Novi način, vrijeme i mjesto predaje osuđenog dogovoriće se u roku od deset dana.

Sprovođenje preko teritorije Crne Gore

Član 119

(1) Ministar će, na molbu države izdavanja, odobriti sprovođenje osuđenog preko teritorije Crne Gore u svrhu njegovog premještaja u državu izvršenja, pod uslovom da je država izdavanja uz molbu za tranzit dostavila kopiju potvrde iz člana 102 stav 1 ovog zakona.

(2) Kad Ministarstvo primi molbu za tranzit osuđenog koga u svrhu vođenja postupka ili izdržavanja kazne zatvora potražuju i pravosudni organi Crne Gore, zbog učinjenog krivičnog djela ili presude izrečene za djelo učinjeno prije započinjanja postupka premještaja u državi izdavanja, obavijestiće o tome organ države izdavanja.

(3) Ministar o molbi iz stava 1 ovog člana odlučuje odmah, a najkasnije u roku od sedam radnih dana od prijema molbe.

(4) O odluci iz stava 3 ovog člana Ministarstvo će obavijestiti organ države izdavanja, pisanim putem.

(5) Za potrebe sprovođenja premještaja iz st. 1 i 2 ovog člana, nadležni sud može osuđenom odrediti pritvor ako postoje okolnosti koje upućuju na opasnost od bjekstva osuđenog, u trajanju potrebnom za sprovođenje osuđenog preko teritorije Crne Gore.

Mjerodavno pravo

Član 120

(1) Kazna zatvora iz priznate strane presude u Crnoj Gori će se izvršiti u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje izvršenje kazne zatvora.

(2) Prilikom odlučivanja o uslovnom otpustu nadležni sud će uzeti u obzir zakonske odredbe o uslovnom otpustu koje je dostavila država izdavanja.

(3) Vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora iz priznate strane presude uračunaće se u kaznu izrečenu u skladu sa članom 109 st. 3 i 4 ovog zakona.

(4) Na zahtjev organa izdavanja nadležni viši sud će dostaviti obavještenje o odredbama domaćeg zakona kojima se uređuje uslovni otpust.

Načelo specijalnosti

Član 121

(1) Krivični postupak se ne može voditi, ni krivična sankcija izreći, niti lišiti slobode premješteno lice za djelo učinjeno prije njegovog premještaja.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, krivični postupak može se sprovesti i krivična sankcija izvršiti:

1) ako premješteni osuđeni, iako je imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju Crne Gore u roku od 30 dana od puštanja na slobodu ili se u Crnu Goru vratilo,

2) za krivično djelo za koje domaćim zakonom nije propisana kazna zatvora, a vođenje krivičnog postupka ne iziskuje određivanje pritvora,

3) za krivično djelo za koje je domaćim zakonom propisana novčana kazna, bez obzira na mogućnost da se takva kazna zamijeni kaznom zatvora,

4) kad je osuđeni dao saglasnost za premještaj,

5) ako se osuđeni nakon predaje, u prisustvu branioca, dobrovoljno i u potpunosti svjestan posljedica svoje izjave, na zapisnik izričito odrekao primjene načela specijalnosti,

6) ako je organ izdavanja na zahtjev Crne Gore, dao saglasnost za vođenje krivičnog postupka ili za izvršenje krivične sankcije zbog djela učinjenog prije premještaja osuđenog, a ne zbog djela zbog kojeg je premješten u Crnu Goru, na obrascu iz člana 17 ovog zakona. Na zahtjev države izdavanja Crna Gora može dati garanciju da će biti poštovana prava osuđenog iz člana 25 ovog zakona.

VII. PRESUDA I ODLUKA KOJIMA SU IZREČENE PROBACIONE MJERE I ALTERNATIVNE SANKCIJE

Oblast primjene

Član 122

(1) Priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacione mjere i alternativne sankcije obuhvata:

1) priznanje presude ili odluke kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode i odobren uslovni otpust sa izdržavanja te kazne, kao i presude kojom je izrečena uslovna osuda ili odloženo izricanje kazne ili izrečena alternativna sankcija,

2) priznanje probacione odluke,

3) preuzimanje nadzora nad izvršavanjem probacionih mjera i alternativnih sankcija,

4) priznanje drugih odluka nadležnih organa u vezi sa odlukama iz tač. 1, 2 i 3 ovog stava.

(2) Presuda, odnosno odluka iz stava 1 ovog člana biće priznata i za djela koja prema domaćem zakonu sadrže bitna obilježja krivičnog djela, bez obzira na zakonski opis i pravnu kvalifikaciju krivične radnje navedene u primljenoj presudi, odnosno odluci.

(3) Odredbe ovog poglavlja se primjenjuju i na prosljeđivanje presuda i odluka domaćih sudova kojima su izrečene probacione mjere ili alternativne sankcije nadležnim organima država članica u svrhu njihovog priznanja i izvršenja, sa potvrdom na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije i koji se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskog i engleskom jeziku.

Nadležni organi

Član 123

(1) Za prosljeđivanje presuda i odluka kojima su izrečene probacione mjere i alternativne sankcije nadležan je sud koji je donio presudu.

(2) Za izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacione mjere i alternativne sankcije nadležan je viši sud, u skladu sa zakonom kojim se uređuje organizacija i nadležnost sudova.

(3) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, prosljediće presudu i odluku kojima su izrečene probacione mjere i alternativne sankcije nadležnom višem sudu i o tome neposredno pisano obavijestiti organ države izdavanja.

(4) Ako nije moguće utvrditi koji je viši sud nadležan za izvršenje presude i odluke kojima su izrečene probacione mjere i alternativne sankcije, nadležan je Viši sud u Podgorici.

(5) Nadležni viši sud će pravosnažnu odluku o priznanju odluke države izdavanja dostaviti nadležnoj probacionoj službi i vršiće nadzor nad izvršenjem probacionih mjera i alternativnih sankcija.

(6) Nadležni viši sud će uputiti osuđenog na izvršavanje kazne zatvora ili mjera koje podrazumijevaju lišenje slobode, izrečenih pravosnažnom i izvršnom odlukom o priznanju strane presude ili probacione odluke kojom je osuđenom odobren uslovni otpust.

Ustupanje nadležnosti

Član 124

(1) Ako se u Crnoj Gori vodi novi krivični postupak protiv okrivljenog koji u državi svog prebivališta ili boravišta ili drugoj državi izvršava probacione mjere ili alternativne sankcije izrečene presudom ili probacionom odlukom prosljeđenom u smislu člana 125 stav 1 ovog zakona, sud pred kojim se vodi novi krivični postupak može, uz prethodnu saglasnost suda iz člana 134 ovog zakona, da zahtijeva od nadležnog organa države izvršenja ustupanje nadležnosti za izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija, kao i donošenje svih naknadnih odluka.

(2) Kad nadležni organ države izvršenja ustupi nadležnost domaćem sudu u skladu sa stavom 1 ovog člana ili u skladu sa članom 134 ovog zakona, domaći sud će ponovno preuzeti nadležnost, vodeći računa o:

- trajanju i stepenu izvršenja probacionih mjera ili alternativnih sankcija u državi izvršenja,

- svim naknadnim odlukama koje je donijela država izvršenja.

Postupak prosljeđivanja presude ili probacione odluke

Član 125

(1) Sud koji je donio presudu ili probacionu odluku prosljediće je državi članici na čijem području osuđeni ima prebivalište ili uobičajeno boravište, uz uslov da se osuđeni vratio ili želi da se vrati u tu državu.

(2) Na molbu osuđenog, sud će presudu ili probacionu odluku proslijediti nadležnom organu države članice koja nije članica iz člana 1 ovog člana, uz uslov da se taj organ saglasio sa prosljeđivanjem.

(3) Nadležni sud prosljediće presudu ili probacionu odluku državi izvršenja ako utvrdi da će izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija u toj državi doprinijeti rehabilitaciji i reintegraciji i efikasnijoj i lakšoj primjeni probacionih mjera i alternativnih sankcija.

Neposredno prosljeđivanje presude ili probacione odluke

Član 126

(1) Nadležni sud će proslijediti presudu ili probacionu odluku neposredno organu države izvršenja na bilo koji način koji obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju, uz uslov da organ države izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja. Presuda ili probaciona odluka će biti dostavljena sa potvrdom na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskog i engleskom jeziku.

(2) Presuda ili probaciona odluka sa potvrdom ne može biti istovremeno dostavljena radi izvršenja u više država članica.

Pravne posljedice prosljeđivanja presude ili probacione odluke

Član 127

(1) Domaći organi prestaju da budu nadležni za izvršavanje probacionih mjera i alternativnih sankcija, kao i za donošenje naknadnih odluka, kad ih organ države izvršenja obavijesti o pravosnažnosti i izvršnosti odluke o priznanju prosljeđene presude ili probacione odluke.

(2) Domaći organi će ponovo postati nadležni za izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija izrečenih prosljeđenim odlukama, kao i za donošenje naknadnih odluka kad:

1) nadležni viši sud, u roku od deset dana od prijema obavještenja u smislu člana 137 stav 3 tačka 5 ovog zakona, odluči da povuče potvrdu i o tome obavijesti nadležni organ države izvršenja,

2) nadležni organ države izvršenja nije nadležan za donošenje naknadne odluke,

3) nadležni organ države izvršenja prestane da bude nadležan za izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija u skladu sa članom 138 ovog zakona.

Postupak priznanja i izvršenja

Član 128

(1) Kad nadležni viši sud primi presudu ili probacionu odluku provjeriće da li je uz nju dostavljena potvrda iz člana 126 stav 1 ovog zakona i da li:

1) osuđeni ima prebivalište ili boravište u Crnoj Gori, odnosno da li se vratio u Crnu Goru ili želi da se vrati u Crnu Goru, ili

2) je osuđeni zatražio prosljeđivanje presude ili probacione odluke nadležnim domaćim organima radi njenog priznanja i izvršenja, iako nijesu ispunjeni uslovi iz tačke 1 ovog stava, a Ministarstvo je dalo saglasnost državi izdavanja za to prosljeđivanje.

(2) U slučaju iz stava 1 tačka 2 ovog člana, Ministarstvo će, prilikom davanja saglasnosti državi izdavanja da proslijedi presudu ili probacionu odluku Crnoj Gori u svrhu njenog priznanja i izvršavanja, posebno voditi računa o lakšoj rehabilitaciji i integraciji osuđenog u društvo.

(3) Nadležni viši sud, odnosno Ministarstvo u slučajevima iz st. 1 i 2 ovog člana utvrdiće da li osuđeni, odnosno njegova porodica ili bliski srodnici imaju prebivalište ili boravište u Crnoj Gori, da li osuđeni posjeduje nepokretnu imovinu u Crnoj Gori, kao i druge lične i društvene okolnosti koje ga povezuju sa Crnom Gorom.

(4) Nadležni viši sud može od organa države izdavanja zatražiti dostavljanje primjerka presude ili probacione odluke, odnosno njihove ovjerene kopije zajedno sa izvornikom potvrde iz člana 135 stav 1 ovog zakona.

(5) Nadležni viši sud će odložiti donošenje odluke o priznanju presude ili probacione odluke ako potvrda priložena uz presudu ili probacionu odluku nije potpuna ili očigledno nije u skladu sa tom presudom ili odlukom, za 15 radnih dana, u kojem roku organ države izdavanja mora da dostavi dopunjenu ili ispravljenu potvrdu.

(6) Nakon postupka sprovedenog u skladu sa st. 1 do 4 ovog člana nadležni viši sud će, bez odlaganja, donijeti odluku o priznanju strane presude ili probacione odluke, osim ako utvrdi postojanje nekog od razloga za odbijanje priznanja presude, odnosno probacione odluke.

(7) Nadležni viši sud će odluku o priznanju strane presude ili probacione odluke, u roku od osam dana od njene pravosnažnosti i izvršnosti, dostaviti nadležnom sudu iz člana 123 ovog zakona.

Razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja

Član 129

(1) Nadležni viši sud može odbiti priznanje strane presude ili probacione odluke, kao i izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija ako:

1) potvrda iz člana 126 stav 1 ovog zakona nije potpuna ili očigledno nije u skladu sa dostavljenom presudom ili probacionom odlukom, a organ države izdavanja nije dostavio dopunu ili ispravku iz člana 128 stav 5 ovog zakona,

2) nijesu ispunjeni uslovi iz člana 128 stav 1 ovog zakona,

3) je priznanje presude ili probacione odluke, kao i izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija suprotno načelu ne bis in idem,

4) djelo na koje se odnosi presuda ili probaciona odluka ne predstavlja krivično djelo u smislu člana 122 stav 2 ovog zakona. Priznanje presude ili probacione odluke koja se odnosi na poreska krivična djela ne može se odbiti samo iz razloga što domaći zakon ne propisuje istu vrstu poreza ili dažbina ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, dažbinama, carinama i mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja,

5) je probaciona mjera ili alternativna sankcija izrečena prema djetetu koje u vrijeme izvršenja krivičnog djela nije navršilo 14 godina života.

(2) Uzimajući u obzir svrhu probacionih mjera i alternativnih sankcija, posebno potrebu zaštite društvene zajednice od učinioca krivičnog djela uticajem na kriminogene faktore i olakšavanjem njegove rehabilitacije i reintegracije u društvo, nadležni viši sud može odbiti priznanje i izvršenje presude ili probacione odluke države izvršenja ako:

1) je prema domaćem zakonu nastupila zastarjelost izvršenja probacionih mjera ili alternativnih sankcija izrečenih tom presudom ili probacionom odlukom;

2) osuđeni prema domaćem zakonu uživa imunitet koji onemogućava izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija;

3) je tom presudom ili probacionom odlukom izrečena mjera psihijatrijskog ili drugog liječenja koju primjenom člana 133 ovog zakona nije moguće izvršiti u Crnoj Gori;

4) je probaciona mjera ili alternativna sankcija izrečena u trajanju kraćem od šest mjeseci ili je za njeno izvršenje preostalo manje od šest mjeseci;

5) se presuda ili probaciona odluka odnosi na krivična djela za koja se prema domaćem zakonu smatra da su u cijelosti učinjena na teritoriji Crne Gore ili na mjestu koje je izjednačeno sa njenom teritorijom, pri čemu će nadležni viši sud za djela koja su u većem ili pretežnom djelu učinjena na toj teritoriji cijeliti sve posebne okolnosti konkretnog slučaja, a naročito činjenicu da je krivično djelo učinjeno u većem ili pretežnom dijelu u državi izdavanja;

6) iz potvrde iz člana 126 stav 1 ovog zakona proizilazi da osuđeno lice nije lično prisustvovalo raspravi na kojoj je presuda ili probaciona odluka donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa pravom države izdavanja:

a) osuđenom bio blagovremeno i lično uručen poziv sa naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda ili probaciona odluka ili da je primio službeno obavještenje o mjestu i vremenu održavanja pretresa na način iz kojeg se nesumnjivo može zaključiti da je znao za održavanje rasprave i da je upozoren na mogućnost donošenja odluke u njegovom odsustvu,

b) osuđenog na raspravi zastupao branilac ili branilac koga mu je postavio sud po službenoj dužnosti,

c) osuđeni, nakon što mu je lično uručena presuda ili probaciona odluka donesena u njegovom odsustvu uz pouku da ima pravo da podnese zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu, na osnovu kojih se može sprovesti postupak u kojem će imati pravo da učestvuje i u kojem će se preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja ove presude ili probacione odluke, izričito izjavio da ne osporava odluku donesenu u njegovom odsustvu, odnosno nije u primjerenom roku podnio zahtjev za ponavljanje postupka ili žalbu.

(3) Nadležni viši sud može, bez obzira na postojanje razloga za odbijanje priznanja i izvršenja presude ili odluke iz stava 1 ovog člana, na osnovu sporazuma sa nadležnim organom države izdavanja, priznati stranu presudu ili probacionu odluku u skladu sa članom 128 ovog zakona, ako nije nadležan za donošenje naknadnih odluka iz člana 134 st. 1 i 2 ovog zakona.

Rok

Član 130

(1) Po prijemu presude ili probacione odluke i potvrde iz člana 126 stav 1 ovog zakona, nadležni viši sud će odmah započeti postupak i, u roku koji ne može biti duži od 60 dana, odlučiti o priznanju presude i donijeti rješenje o upućivanju na izvršenje priznate probacione mjere ili alternativne sankcije, osim ako odloži priznanje presude ili probacione odluke.

(2) Nadležni viši sud će odložiti donošenje odluke o priznanju presude ili probacione odluke ako potvrda iz člana 126 stav 1 ovog zakona nije potpuna ili očigledno nije u skladu sa tom presudom ili odlukom, za 15 radnih dana, u kojem roku organ države izdavanja mora da dostavi dopunjenu ili ispravljenu potvrdu.

(3) Nadležni viši sud će obavijestiti organ države izdavanja da u konkretnom slučaju ne može poštovati rok iz stava 1 ovog člana, navodeći razloge za prekoračenje roka i procijenjeno vrijeme potrebno za donošenje pravosnažne odluke.

Pravni lijekovi

Član 131

Protiv odluke o priznanju presude osuđeni i nadležni državni tužilac imaju pravo da podnesu žalbu Vijeću, u roku od osam dana od prijema odluke, koje će o žalbi odlučiti u roku od 15 dana.

Vrste probacionih mjera i alternativnih sankcija

Član 132

(1) Na osnovu priznate strane presude ili probacione odluke prema osuđenom će biti primijenjene samo one vrste probacionih mjera i alternativnih sankcija koje propisuje domaći zakon.

(2) Odluka o priznanju odluke organa države izdavanja iz stava 1 ovog člana biće dostavljena nadležnoj probacionoj službi koja će vršiti nadzor nad njihovim izvršenjem.

Usklađivanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija sa domaćim zakonom

Član 133

(1) Probacionu mjeru ili alternativnu sankciju izrečenu presudom ili probacionom odlukom države izdavanja koja po svojoj vrsti ili mjeri ili po određenom vremenu provjeravanja nije u skladu sa odredbama domaćeg zakonodavstva, nadležni viši sud će uskladiti tako što će svojom odlukom osuđenom izreći probacionu mjeru ili alternativnu sankciju, odnosno odrediti vrijeme provjeravanja koje propisuje domaći zakon za isto ili slično krivično djelo, a koji u najvećoj mogućoj mjeri odgovaraju probacionoj mjeri ili alternativnoj sankciji izrečenoj presudom ili odlukom države izdavanja.

(2) Probacionu mjeru ili alternativnu sankciju iz stava 1 ovog člana, koja po svom trajanju ili po određenom vremenu provjeravanja prelazi najveću mjeru propisanu domaćim pravom za isto ili slično kažnjivo djelo, sud će uskladiti na način da će svojom odlukom izreći probacionu mjeru ili alternativnu sankciju, odnosno odrediti vrijeme provjeravanja u najdužem trajanju propisanom domaćim pravom za slično ili isto kažnjivo djelo.

(3) Probacionu mjeru ili alternativnu sankciju koju je nadležni viši sud izrekao svojom odlukom na osnovu odredbe stava 1 ovog člana, ne može po svojoj vrsti ili mjeri ili određenom vremenu provjeravanja biti stroža od probacione mjere ili alternativne sankcije izrečene presudom ili probacionom odlukom u državi izdavanja.

(4) Probaciona mjera ili alternativna sankcija iz stava 1 ovog člana neće se izvršiti ako nadležni organ iz člana 123 ovog zakona, prije nego što započne njeno izvršenje, ne primi od organa države izdavanja obavještenje u smislu člana 127 stav 2 tačka 1 ovog zakona.

Naknadne odluke

Član 134

(1) Naknadne odluke su odluke koje nadležni viši sud donosi prema domaćem zakonu prilikom izvršenja pravosnažnih i izvršnih odluka o priznanju strane presude ili probacione odluke, ako osuđeni:

- 1) ne izvršava izrečene probacione mjere ili alternativne sankcije,
 - 2) učini novo krivično djelo.
- (2) Naknadne odluke mogu se odnositi samo na:
- 1) izmjenu obaveza ili naloga određenih probacionim mjerama ili alternativnim sankcijama,
 - 2) određivanje novog vremena provjeravanja,
 - 3) opoziv uslovne osude ili opoziv uslovnog otpusta, i
 - 4) naknadno izricanje kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode u slučaju ukidanja alternativne sankcije ili odlaganja kazne.
- (3) Nadležni viši sud neće donijeti naknadne odluke iz stava 2 tač. 3 i 4 ovog člana u slučaju:
- 1) ukidanja alternativne sankcije izrečene presudom kojom nije istovremeno izrečena kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, a koja bi trebalo da bude izvršena u slučaju da osuđeni svojom krivicom ne izvršava određene obaveze ili na drugi način ometa njihovo izvršenje,
 - 2) naknadnog izricanja kazne zatvora osuđenom kome je presudom odloženo izricanje kazne zatvora,
 - 3) izvršenja presude koja se odnosi na djela koja ne predstavljaju krivična djela prema domaćem zakonu, bez obzira na njihova obilježja ili zakonski opis.
- (4) Primjena stava 3 ovog člana ne utiče na obavezu nadležnog višeg suda da prizna i izvrši stranu presudu ili probacionu odluku.
- (5) Nadležni viši sud će bez odlaganja obavijestiti organ države izdavanja da neće donijeti naknadnu odluku iz stava 3 ovog člana. Ako nadležni viši sud smatra da organ države izdavanja u slučajevima iz stava 3 ovog člana mora donijeti naknadne odluke iz stava 2 tač. 3 i 4 ovog člana, donijće rješenje o prenosu nadležnosti organu države izdavanja.

Nadležnost za donošenje naknadnih odluka i mjerodavno pravo

Član 135

(1) Viši sud koji je nadležan za izvršenje presude ili probacione odluke kojima su izrečene probacione mjere ili alternativne sankcije nadležan je i za donošenje naknadnih odluka iz člana 134 ovog zakona.

(2) Domaći zakon se primjenjuje na naknadne odluke iz člana 134 ovog zakona, na pravne posledice tih odluka, na njihovo izvršavanje, kao i na usklađivanje kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode koje su izrečene stranom presudom ili probacionom odlukom sa sankcijama koje propisuje domaći zakon za isto ili slično kažnjivo djelo.

Nadležnost države izdavanja za donošenje naknadnih odluka

Član 136

(1) U slučaju da je organ države izdavanja nadležan za donošenje naknadnih odluka, nadležni viši sud će ga bez odlaganja obavijestiti o:

- 1) okolnostima koje bi mogle dovesti do naknadnog izricanja kazne zatvora ili do ukidanja uslovnog otpusta,
- 2) okolnostima koje bi mogle dovesti do opoziva uslovne osude i izvršenja izrečene kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode,
- 3) ostalim činjenicama i okolnostima koje su prema pravu države izdavanja bitne za donošenje naknadne odluke, ako to zahtijeva organ države izdavanja.

(2) U slučaju iz člana 134 stav 2 ovog zakona, nadležni viši sud je dužan da obavijesti organ države izdavanja ako osuđeni ne izvršava izrečene probacione mjere ili alternativne sankcije.

(3) Obavještenje o okolnostima iz st. 1 i 2 ovog člana dostavlja na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskog i engleskom jeziku, pri čemu se obavještenje o okolnostima iz stava 1 tačka 3 ovog člana dostavlja na način koji obezbjeđuje pisanu potvrdu o njenom dostavljanju.

(4) Ako prema domaćem zakonu države izdavanja osuđeni mora biti saslušan prije donošenja naknadne odluke, nadležni viši sud će na zahtjev nadležnog organa te države odobriti saslušanje osuđenog putem videokonferencijske veze, a u skladu sa domaćim pravom, međunarodnim ugovorima i propisima Evropske unije.

Dužnost obavještavanja

Član 137

(1) Nadležni viši sud će, bez odlaganja, na način koji obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja:

1) da se nakon prijema presude ili probacione odluke sa potvrdom iz člana 126 stav 1 ovog zakona, osuđeni više ne nalazi na teritoriji Crne Gore,

2) o odluci o priznanju presude ili probacione odluke, datumu njenog donošenja i pravosnažnosti i o upućivanju osuđenog na izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija izrečenih tom odlukom,

3) o odluci kojom se odbija priznanje i izvršenje dostavljene presude ili probacione odluke i razlozima iz člana 129 ovog zakona za takvu odluku,

4) o odluci donesenoj na osnovu člana 134 ovog zakona, kao i o razlozima za donošenje takve odluke,

5) o zakonskim smetnjama iz člana 13 ovog zakona za izvršenje alternativnih sankcija ili probacionih mjera izrečenih pravosnažnim odlukama donesenim primjenom člana 133 ovog zakona.

(2) Nadležni viši sud će, bez odlaganja, na bilo koji način koji obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja o svim okolnostima zbog kojih se postupak priznanja i izvršenja može okončati donošenjem odluka iz člana 134 stav 2 ovog zakona.

(3) U slučaju donošenja naknadne odluke iz člana 134 ovog zakona, nadležni viši sud će bez odlaganja, na način koji obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja o:

1) rješenju o izmjeni uslova kojih se uslovno otpušteni osuđeni mora pridržavati dok uslovni otpust traje, presudi o izmjeni obaveza određenih uz uslovnu osudu, presudi o izmjeni obaveza određenih uz odloženu kaznu zatvora i presudi kojom se mijenja alternativna sankcija,

2) rješenju o opozivu uslovnog otpusta ili presudi kojom se naknadno izriče odložena kazna zatvora,

3) presudi kojom se opoziva uslovna osuda i određuje izvršenje izrečene kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode iz razloga što osuđeni nije izvršio probacione mjere koje su mu bile određene,

4) odluci o izvršenju kazne zatvora u trajanju srazmjernom neizvršenoj alternativnoj sankciji,

5) prestanku probacionih mjera ili alternativnih sankcija.

(4) Nadležni viši sud će organ države izdavanja, na njegov zahtjev, odmah nakon prijema presude ili probacione odluke dostavljene uz potvrdu iz člana 126 stav 1 ovog zakona, obavijestiti o vrsti i mjeri krivične sankcije koju domaći zakon propisuje za isto ili slično kažnjivo djelo na koje se odnosi presuda ili probaciona odluka, a koja bi mogla biti izrečena osuđenom u slučaju neizvršenja probacionih mjera ili alternativnih sankcija.

Prenos nadležnosti

Član 138

(1) Ako je osuđeni u bjekstvu ili više nema prebivalište ili boravište u Crnoj Gori, nadležni viši sud će donijeti rješenje kojim se organu države izdavanja prenosi nadležnost za izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija, kao i za donošenje svih naknadnih odluka.

(2) Ako se protiv osuđenog u državi izdavanja vodi novi krivični postupak, a od nadležnog višeg suda bude zatraženo ustupanje nadležnosti za izvršavanje probacionih mjera ili alternativnih sankcija, kao i za donošenje svih naknadnih odluka, nadležni viši sud može donijeti rješenje o prenošenju nadležnosti organu države izdavanja, uzimajući u obzir relevantne okolnosti konkretnog slučaja, kao što su težina krivičnog djela zbog kojeg se vodi novi krivični postupak u državi izdavanja, okolnosti pod kojima je učinjeno krivično djelo i preostalo vrijeme izvršavanja probacionih mjera ili alternativnih sankcija.

Saradnja sa nadležnim organima država članica

Član 139

(1) Kad nadležni viši sud ocijeni da okolnosti konkretnog slučaja zahtijevaju dostavljanje dodatnih obavještenja, odnosno pružanje pomoći, obratiće se organu države izdavanja, a u cilju efikasnog priznanja i izvršenja dostavljene presude ili odluke.

(2) Prije donošenja odluke kojom se odbija priznanje presude ili odluke, odnosno izvršenje probacionih mjera ili alternativnih sankcija nadležni viši sud se mora obratiti organu države izdavanja i može zatražiti dostavljanje dopunskih podataka, u roku od sedam radnih dana.

VIII. ODLUKA O MJERAMA NADZORA

Oblast primjene

Član 140

(1) Priznanje i izvršenje mjera nadzora podrazumijeva priznanje i izvršenje odluka stranih pravosudnih organa o izrečenim mjerama nadzora licu koje na teritoriji Crne Gore ima prebivalište ili boravište, odnosno boravak, a pristalo je da se vrati i bude u Crnoj Gori dok traje krivični postupak i na prosljeđivanje odluka nadležnih domaćih organa kojima su izrečene mjere nadzora licu koje na teritoriji države članice ima zakonito i uobičajeno prebivalište i pristalo je da se vrati u tu državu članicu.

(2) Odluke iz stava 1 ovog člana dostavljaju se radi priznanja i izvršenja sa potvrdom na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskog i engleskom jeziku.

Nadležni organi

Član 141

(1) Za prosljeđivanje odluka kojima su izrečene mjere nadzora nadležan je sud koji je donio tu odluku.

(2) Za izvršenje odluka kojima su izrečene mjere nadzora nadležan je sud na čijoj teritoriji lice, odnosno njegova porodica ima prebivalište ili boravište, odnosno boravak.

(3) Sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, prosljediće odluku kojom su izrečene mjere nadzora nadležnom sudu i o tome neposredno pisano obavijestiti organ države izdavanja.

(4) Ako nije moguće utvrditi koji je sud nadležan za izvršenje odluke kojom su izrečene mjere nadzora, nadležan je Viši sud u Podgorici.

Mjere nadzora koje će priznati i izvršiti nadležni domaći organi

Član 142

Nadležni sud priznaće i prosljediti na izvršenje odluke nadležnih organa države izdavanja koje sadrže sljedeće mjere nadzora:

- 1) zabrana napuštanja boravišta i promjene adrese za dostavljanje poziva, osim uz prethodno obavješćavanje nadležnog organa države izvršenja,
- 2) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili teritorije,
- 3) zabrana napuštanja određene teritorije uz privremeno oduzimanje putnih i drugih isprava za prelazak državne granice,
- 4) obaveza redovnog javljanja određenom licu ili nadležnom organu,
- 5) zabrana približavanja određenom licu,
- 6) zabrana uspostavljanja ili održavanja kontakta sa određenim licem,
- 7) zabrana obavljanja određene poslovne djelatnosti,
- 8) zabrana upravljanja motornim vozilom uz privremeno oduzimanje dozvole za upravljanje motornim vozilom,
- 9) zabrana praćenja ili uznemiravanja žrtve ili drugog lica,
- 10) udaljenje iz stana.

Prosljeđivanje odluka o mjerama nadzora

Član 143

(1) Nadležni sud će prosljediti rješenje o izrečenoj mjeri nadzora nadležnom organu države članice u kojoj lice prema kome su mjere izrečene ima zakonito i uobičajeno prebivalište. Lice prema kome su izrečene mjere nadzora će na zapisnik dati pristanak da će se vratiti u državu izvršenja, uz upozorenje da će, ako se ne javi nadležnom organu u državi izvršenja, protiv njega biti određen pritvor.

(2) Nadležni sud može rješenje o izrečenim mjerama nadzora na zahtjev lica na koje se te mjere odnose, prosljediti i nadležnom organu druge države članice ako taj organ na to pristane, a lice na koje se mjere odnose da pristanak u smislu stava 1 ovog člana.

(3) Uz rješenje iz stava 2 ovog člana nadležni sud će dostaviti i potpisanu potvrdu iz člana 140 stav 2 ovog zakona, putem bezbjednog telekomunikacionog sredstva koje obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju.

(4) Rješenje o mjerama nadzora ili ovjerena kopija tog rješenja sa originalom potvrde iz člana 140 stav 2 ovog zakona će biti dostavljeni državi izvršenja, na njen zahtjev.

(5) Do prijema obavješćenja od organa države izvršenja o priznanju odluke o izrečenim mjerama nadzora, izvršavaće se mjere koje je izrekao nadležni domaći organ.

(6) O toku izvršenja izrečenih mjera nadzora organ države izdavanja i organ države izvršenja će se međusobno obavješćavati.

Sadržaj potvrde i utvrđivanje države izvršenja

Član 144

(1) U potvrdi iz člana 140 stav 2 ovog zakona navode se mjere iz člana 142 stav 1 tač. 1 do 6 ovog zakona i, ako je država izvršenja spremna da ih izvrši, mjere iz člana 142 stav 1 tač. 7, 8 i 9 ovog zakona.

(2) Nadležni sud će u potvrdi navesti:

1) rokove za ponovno odlučivanje o tim mjerama, i
2) ukupno predviđeno trajanje mjera nadzora u zavisnosti od utvrđenih okolnosti konkretnog predmeta.

(3) Rješenje o mjerama nadzora, sa potvrdom iz člana 140 stav 2 ovog zakona prosljediće se samo jednoj državi izvršenja.

Povlačenje potvrde

Član 145

(1) Ako izvršenje mjera nadzora u državi izvršenja još nije započeto, organ države izdavanja može povući potvrdu iz člana 140 stav 2 ovog zakona kad nadležni organ države izvršenja dostavi podatak o najdužem trajanju mjera nadzora prema pravu te države ili odluku kojom su mjere nadzora izmijenjene u skladu sa pravom države izvršenja.

(2) Odluku o povlačenju potvrde treba odmah saopštiti državi izvršenja, a najkasnije u roku od deset radnih dana od prijema navedenog obavještenja ili odluke.

Produženje trajanja mjera nadzora i druge naknadne odluke

Član 146

(1) Nadležni sud će po službenoj dužnosti, prije isteka roka iz člana 151 stav 1 ovog zakona, dostaviti rješenje o produženju trajanja mjera nadzora ako su te mjere, s obzirom na okolnosti slučaja, još potrebne, uz potvrdu iz člana 140 stav 2 ovog zakona u kojoj će navesti predviđenu dodatnu dužinu njihovog trajanja.

(2) Nadležni sud može, na osnovu domaćeg zakonodavstva cijeneći okolnosti konkretnog predmeta i obavještenje organa države izvršenja o kršenju mjera nadzora ili drugim okolnostima, rješenjem iz stava 1 ovog člana:

1) ukinuti mjere nadzora,
2) izmijeniti mjere nadzora,
3) odrediti pritvor i izdati potjernicu, odnosno evropski nalog za hapšenje, o čemu će bez odlaganja obavijestiti organ države izvršenja.

(3) Ako je protiv rješenja iz st. 1 i 2 ovog člana podnijeta žalba, nadležni sud će o tome bez odlaganja obavijestiti organ države izvršenja.

(4) Prije donošenja rješenja iz st. 1 i 2 ovog člana, organ države izdavanja može u skladu sa odredbama domaćeg zakonodavstva, odnosno prava Evropske unije, zatražiti uspostavljanje videokonferencijske veze sa nadležnim organom države izvršenja radi saslušanja lica kome su izrečene mjere nadzora.

(5) Nedostavljanje rješenja iz st. 1 i 2 ovog člana po službenoj dužnosti, ni na zahtjev organa države izvršenja u određenom roku, može imati za posljedicu obustavu izvršenja mjera nadzora u državi izvršenja i vraćanje na nadležnost za izvršenje tih mjera nadležnom sudu.

Dejstvo pritvora i naloga za hapšenje na odluku o mjerama nadzora

Član 147

(1) Određivanjem pritvora i izdavanjem naloga za izdavanje potjernice u skladu sa domaćim zakonom prestaje izvršavanje mjera nadzora.

(2) Kad se izda evropski nalog za hapšenje, pokreće se i sprovodi postupak u skladu čl. 16 do 46 ovog zakona.

Prijem odluke o mjerama nadzora

Član 148

(1) Kad nadležni sud, putem bezbjednog telekomunikacionog sredstva koje obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju, primi odluku o mjerama nadzora organa države izdavanja, sa potpisanom i ovjerenom potvrdom iz člana 140 stav 2 ovog zakona, koja je nepotpuna ili očigledno nije u skladu sa dostavljenom odlukom, odrediće rok organu države izdavanja za dostavljanje dopune ili ispravke potvrde, koji ne može biti duži od 15 radnih dana. Nadležni sud će odložiti donošenje rješenja do prispjeća dopune ili ispravke potvrde.

(2) Nadležni sud može od organa države izdavanja zatražiti dostavljanje izvornika ili ovjerenog prepisa odluke iz stava 1 ovog člana, kao i izvornika potvrde dostavljene uz tu odluku.

Razlozi za odbijanje priznanja odluke o mjerama nadzora

Član 149

(1) Nadležni sud može odbiti priznanje mjera nadzora ako:

1) potvrda iz člana 140 stav 2 ovog zakona, dostavljena uz odluku o mjerama nadzora, nije potpuna i očigledno nije u skladu sa tom odlukom ili ako u roku iz člana 148 stav 1 ovog zakona, nije dostavljena dopunjena ili ispravljena potvrda,

2) se lice koje ima prebivalište ili boravište, odnosno boravak u Crnoj Gori, nakon donošenja odluke o mjerama nadzora u državi izdavanja nije vratilo u Crnu Goru,

3) nadležni sud nije pristao da primi na izvršenje odluku o mjerama nadzora države izdavanja za lice koja na teritoriji Crne Gore nema prebivalište ili boravište, odnosno boravak,

4) odluka organa države izdavanja sadrži mjeru nadzora koja nije propisana članom 142 stav 1 tač. 1 do 9 ovog zakona,

5) bi priznanje odluke države izdavanja o mjerama nadzora prouzrokovalo kršenje načela ne bis in idem,

6) je nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja prema domaćem zakonu, a radi se o krivičnom djelu za čije gonjenje bi, u skladu sa domaćim pravom, bili nadležni domaći organi,

7) lice na koje se mjere nadzora odnose prema domaćem zakonu uživa imunitet,

8) je lice na koje se mjere nadzora odnose dijete mlađe od 14 godina života,

9) u slučaju kršenja mjera nadzora prema licu na koje se te mjere odnose, nije moguće izvršiti evropski nalog za hapšenje, zbog razloga iz čl. 20 i 21 ovog zakona.

(2) Prije donošenja rješenja o odbijanju priznanja strane odluke o mjerama nadzora zbog razloga iz stava 1 tač. 1 do 5 i tačka 9 ovog člana, nadležni sud će se obratiti organu države izdavanja i, ako je to potrebno, zatražiti dostavljanje dodatnih informacija neophodnih za donošenje odluke, bez odlaganja.

(3) Ako nadležni sud prizna odluku države izdavanja o mjerama nadzora iako postoje okolnosti iz stava 1 tačka 9 ovog člana, u slučaju kršenja mjera nadzora prema licu na koju se te mjere odnose neće se shodno primijeniti čl. 20 i 21 ovog zakona.

(4) Nadležni sud može pristati na dostavljanje odluke o mjerama nadzora koju je donio organ izdavanja i za lice koje nema prebivalište ni boravište u Crnoj Gori ako je to lice, prije donošenja odluke u državi izdavanja, boravilo jednu godinu u Crnoj Gori, zbog porodičnih ili poslovnih veza.

Prilagodavanje mjera nadzora

Član 150

(1) Kad primi odluku države izdavanja o mjerama nadzora koje nijesu propisane domaćim zakonom, nadležni sud će obavijestiti organ države izdavanja o mjerama koje mogu biti izrečene u skladu sa odredbama domaćeg zakona i njihovom najdužem trajanju. Ako u roku od deset radnih dana nakon dostavljanja ovog obavještenja organ države izdavanja ne povuče potvrdu uz koju je bila dostavljena odluka o mjerama nadzora, nadležni viši sud će postupiti u skladu sa članom 142 ovog zakona.

(2) Nadležni sud će rješenjem priznati odluku države izdavanja i izreći mjere nadzora na osnovu domaćeg zakona koje u najvećoj mogućoj mjeri odgovaraju mjerama izrečenim u državi izdavanja.

(3) Mjera nadzora izrečena na osnovu domaćeg zakonodavstva ne smije biti stroža od odgovarajuće mjere izrečene u državi izdavanja.

Rokovi za priznanje odluke o mjerama nadzora

Član 151

(1) Kad primi odluku o mjerama nadzora sa potvrdom iz člana 140 stav 2 ovog zakona, nadležni viši sud će bez odlaganja pokrenuti postupak priznanja te odluke i, u roku od 15 radnih dana, donijeti rješenje o priznanju odluke države izdavanja o izrečenim mjerama nadzora i, nakon što rješenje postane pravosnažno, prosljediće to rješenje radi izvršenja, u skladu sa domaćim pravom.

(2) Ako je protiv rješenja o priznanju odluke iz stava 1 ovog člana izjavljena žalba, rok za donošenje rješenja o priznanju odluke države izdavanja produžiće se za 15 radnih dana.

(3) Nadležni sud će obavijestiti organ države izdavanja ako zbog izuzetnih okolnosti rješenje o priznanju dostavljene odluke o mjerama nadzora nije mogao da donese u rokovima iz st. 1 i 2 ovog člana, navodeći za to razloge, kao i predviđeni rok u kojem će rješenje biti doneseno.

Produženje izvršavanja mjera nadzora

Član 152

(1) Ako organ države izdavanja donese odluku o produženju trajanja mjera nadzora, kojom nijesu promijenjeni obim i vrsta mjere nadzora, nadležni sud će priznati tu odluku bez prethodnog utvrđivanja postoje li razlozi iz člana 149 ovog zakona.

(2) Ako su odlukom organa države izdavanja iz stava 1 ovog člana promijenjeni vrsta i obim mjere u odnosu na ranije priznatu odluku, nadležni sud će:

1) prilagoditi mjeru domaćem pravu u skladu sa članom 150 st. 1 i 2 ovog zakona,

2) odbiti priznanje odluke o promijenjenim mjerama nadzora ako odluka organa izdavanja sadrži mjeru nadzora koja nije propisana članom 142 stav 1 tač. 1 do 9 ovog zakona.

(3) U rješenju kojim se priznaje odluka organa države izdavanja o produženju trajanja mjera nadzora naznačiće se najveća moguća dužina trajanja izrečene mjere nadzora u skladu sa domaćim pravom.

(4) Nadležni sud će radi donošenja odluke o daljem izvršenju mjera nadzora, u skladu sa domaćim pravom, od organa izdavanja zatražiti obavještenje da li je i dalje potrebno izvršenje mjera, s obzirom na okolnosti zbog kojih su mjere naložene.

(5) Na zahtjev organa države izdavanja nadležni sud će omogućiti uspostavljanje videokonferencijske veze ako organ države izdavanja, prije donošenja odluke o produženju vremena trajanja mjera nadzora, mora saslušati lice na koje se mjere nadzora odnose.

Obavješćavanje države izdavanja

Član 153

(1) Nadležni sud će, bez odlaganja, na bilo koji način koji obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja:

- 1) da je lice prema kome su izrečene mjere nadzora promijenilo prebivalište,
- 2) da lice nakon što je dostavljena odluka o mjerama nadzora sa potvrdom, nije moguće pronaći na teritoriji Crne Gore,
- 3) da je protiv odluke o priznanju odluke države izdavanja o mjerama nadzora podnesena žalba,
- 4) da je odluka o priznanju odluke države izdavanja o mjerama nadzora postala pravosnažna i da je započelo njeno izvršenje,
- 5) da su mjere nadzora izrečene odlukom države izdavanja prilagođene mjerama nadzora propisanim domaćim pravom,
- 6) o rješenju o odbijanju priznanja odluke države izdavanja i razlozima iz člana 149 stav 1 ovog zakona,
- 7) o kršenju mjere nadzora i drugim okolnostima koje bi mogle uticati na donošenje odluke o produženju, izmjeni ili ukidanju mjera nadzora ili na izdavanje naloga za hapšenje ili druge odluke sa istim dejstvom.

(2) Obavješćenje iz stava 1 ovog člana, dostavlja se na standardizovanom obrascu utvrđenom pravnim aktima Evropske unije. Standardizovani obrazac se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskog i engleskom jeziku.

Nadležnost za izvršavanje mjera nadzora

Član 154

(1) Mjere nadzora izvršavaju nadležni domaći organi, nakon što rješenje o priznanju odluke države izdavanja o mjerama nadzora postane pravosnažno.

(2) Nadležni sud će nadležnost nad izvršenjem mjera nadzora prepustiti organu države izdavanja ako:

- 1) lice na koje se odnose mjere nadzora prijavi svoje zakonito i uobičajeno prebivalište van Crne Gore,
- 2) država izdavanja, na način iz člana 145 stav 1 ovog zakona, povuče potvrdu uz koju je bila dostavljena strana odluka o mjerama nadzora,
- 3) je organ države izdavanja izmijenio odluku i izrekao mjere nadzora koje nijesu propisane članom 142 stav 1 tač. 1 do 9 ovog zakona, a nadležni domaći sud odbio da ih prizna,
- 4) je prema domaćem zakonu proteklo vrijeme najdužeg mogućeg trajanja mjera nadzora,
- 5) je zbog nedostavljanja tražene odluke iz člana 152 ovog zakona od strane organa države izdavanja, nadležni domaći organ odlučio da prekine sprovođenje mjera nadzora.

(3) U slučaju iz stava 2 ovog člana nadležni domaći organ će se konsultovati sa organom države izdavanja radi izbjegavanja prekida u primjeni mjera nadzora.

Ćutanje nadležnih organa države izdavanja

Član 155

(1) Kad organ države izdavanja ne odgovori na dostavljeno obavješćenje nadležnog suda o kršenju mjera nadzora iz priznate odluke tog organa, nadležni sud će pozvati organ države izdavanja da, u roku deset radnih dana, dostavi odluku povodom tog obavješćenja.

(2) Ako organ države izdavanja ne dostavi odluku o produženju trajanja mjera nadzora ili obavještenje o potrebi daljeg izvršavanja mjera nadzora, nadležni sud će zatražiti dostavljanje takve odluke, odnosno obavještenja u roku od deset radnih dana, uz upozorenje da će biti obustavljeno dalje izvršenje mjera nadzora ako odluka, odnosno obavještenje ne budu dostavljeni.

(3) Ako po isteku roka iz stava 2 ovog člana organ države izdavanja ne dostavi traženu odluku ni obavještenje o potrebi daljeg izvršenja mjera nadzora, nadležni sud će ukinuti mjere nadzora i o tome će obavijestiti organ države izdavanja radi prenošenja nadležnosti za izvršenje mjera na taj organ.

Predaja lica

Član 156

Kad organ države izdavanja izda evropski nalog za hapšenje, pred nadležnim višim sudom pokreće se postupak za predaju u skladu sa čl. 16 do 46 ovog zakona, samo ako su odluke stranog organa izdate u skladu s uslovima za izdavanje evropskog naloga za hapšenje.

Uzajamno konsultovanje i razmjena informacija

Član 157

(1) Nadležni sud i organ države izdavanja će se uzajamno konsultovati prije prosljeđivanja potvrde iz člana 140 stav 2 ovog zakona i odluke o mjerama nadzora, u cilju efikasnog i neometanog sprovođenja tih mjera, kao i u slučajevima teškog kršenja izrečenih mjera.

(2) U skladu sa stavom 1 ovog člana razmjenjivaće se sve korisne informacije, a naročito:

- 1) podaci za utvrđivanje identiteta i prebivališta lica na koje se odnose mjere nadzora,
- 2) podaci iz kaznene evidencije, u skladu sa domaćim i međunarodnim pravom.

(3) Nadležni sud će, prilikom odlučivanja o mjerama nadzora, cijeniti obavještenja organa izdavanja države članice o potencijalnoj opasnosti lica na koje se odnose mjere nadzora u odnosu na žrtve i širu javnost.

Troškovi izvršavanja mjera nadzora

Član 158

Troškovi izvršenja mjera nadzora padaju na teret Crne Gore, osim troškova nastalih na teritoriji države izdavanja.

IX. EVROPSKI NALOG ZA ZAŠTITU

Oblast primjene

Član 159

(1) Evropski nalog za zaštitu koji je izdao nadležni organ države članice priznaće se i izvršiti radi sprovođenja zaštitnih mjera u odnosu na zaštićeno lice koje ima prebivalište ili boravište ili namjerava da ima prebivalište ili boravište na teritoriji Crne Gore.

(2) Evropski nalog za zaštitu koji je izdao nadležni domaći organ prosljediće se državi članici na čijem području zaštićeno lice ima prebivalište ili boravište ili namjerava da ima prebivalište ili boravište.

Nadležni organi

Član 160

- (1) Za izdavanje evropskog naloga za zaštitu nadležan je sud koji vodi postupak.
- (2) Za izvršenje evropskog naloga za zaštitu nadležan viši sud, u skladu sa zakonom kojim se uređuje organizacija i nadležnost sudova.
- (3) Viši sud koji nađe da nije nadležan za izvršenje, proslijediće evropski nalog za zaštitu nadležnom višem sudu i o tome neposredno pisano obavijestiti organ države izdavanja.
- (4) Ako nije moguće utvrditi koji je sud nadležan za izvršenje evropskog naloga za zaštitu, nadležan je Viši sud u Podgorici.

Sadržaj evropskog naloga za zaštitu

Član 161

- (1) Evropski nalog za zaštitu sadrži:
 - 1) identitet i državljanstvo zaštićenog lica, a ako je to lice dijete ili poslovno nesposobno i identitet i državljanstvo njegovog staroca ili zastupnika,
 - 2) datum od kojeg zaštićeno lice namjerava da ima prebivalište ili boravište u državi izvršenja i period boravka, ako su poznati,
 - 3) naziv, adresu, broj telefona, telefaksa ili adresu elektronske pošte organa države izdavanja,
 - 4) oznaku pravnog akta koji sadrži zaštitnu mjeru na osnovu koje je izdat evropski nalog za zaštitu,
 - 5) rezime činjenica i okolnosti koje su dovele do donošenja zaštitne mjere u državi izdavanja,
 - 6) zabrane iz zaštitne mjere na kojoj se zasniva evropski nalog za zaštitu, izrečene licu koje prouzrokuje opasnost, njihovo trajanje, uz navođenje eventualne sankcije u slučaju kršenja neke zabrane,
 - 7) korišćenje eventualnih tehničkih uređaja koji su dati zaštićenom licu ili licu koje prouzrokuje opasnost, kao sredstvo za izvršenje zaštitne mjere,
 - 8) identitet i državljanstvo lica koje prouzrokuje opasnost, kao i kontakt podatke tog lica,
 - 9) podatke o tome da li je zaštićeno lice, odnosno lice od kojeg prijeti opasnost ostvarilo pravo na besplatnu pravnu pomoć u državi izdavanja, ako su oni poznati organu izdavanja bez daljeg prikupljanja podataka,
 - 10) opis drugih okolnosti koje bi mogle uticati na procjenu opasnosti koja prijeti zaštićenom licu, ako je potrebno,
 - 11) podatak o tome da je presuda ili odluka kojom su izrečene probacione mjere i alternativne sankcije ili određene mjere nadzora ili posebne obaveze, već upućena državi nadzora i podatke o organu nadležnom za izvršenje takve presude ili odluke, ako je potrebno.
- (2) Evropski nalog za zaštitu izdaje sud na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije, a proslijediće ga na način koji ostavlja pisani zapis koji omogućava nadležnom organu države izvršenja utvrđivanje njegove autentičnosti. Standardizovani obrazac se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

Uzajamno konsultovanje

Član 162

Nadležni domaći organi će se uzajamno konsultovati sa nadležnim organima država članica, u cilju efikasne i neometane primjene ovog poglavlja zakona.

Postupak izdavanja evropskog naloga za zaštitu

Član 163

(1) Kad domaći sud donese odluku kojom je određena mjera nadzora ili posebna obaveza, a koja sadrži zaštitnu mjeru iz člana 15 tačka 22 ovog zakona, o mogućnosti i uslovima izdavanja evropskog naloga za zaštitu obavijestiti zaštićeno lice koje ima prebivalište ili boravište u drugoj državi članici ili namjerava, odnosno odluči da ima prebivalište odnosno boravište u drugoj državi članici, odnosno njegovog staraoca ili zastupnika.

(2) Evropski nalog za zaštitu izdaje sud prema mjestu gdje se vodi postupak odnosno izvršava probaciona odluka ili alternativna sankcija.

(3) Evropski nalog za zaštitu se izdaje na zahtjev zaštićenog lica, odnosno njenog staratelja ili zastupnika podnesenog neposredno domaćem organu.

(4) Evropski nalog za zaštitu se izdaje i na zahtjev podnesen nadležnom organu države u kojoj zaštićeno lice ima prebivalište ili boravište, odnosno odluči da ima prebivalište ili boravište, a koji je proslijeđen nadležnom sudu.

(5) Prilikom odlučivanja o izdavanju evropskog naloga za zaštitu sud će uzeti u obzir dužinu vremena koje zaštićeno lice planira da provede u državi izvršenja, nužnost potrebe za zaštitom i druge okolnosti bitne za efikasno ostvarenje zaštite.

(6) Protiv rješenja kojim se odbija zahtjev za izdavanje evropskog naloga za zaštitu, žalbu mogu podnijeti zaštićeno lice, odnosno njegov staratelj ili zakonski zastupnik, u roku od tri dana. O žalbi odlučuje Vijeće, u roku od tri dana.

Naknadne odluke

Član 164

(1) Ako je mjera nadzora produžena ili izmijenjena, odnosno izmijenjena posebna obaveza određena protiv lica koje prouzrokuje opasnost, nadležni sud koji je izdao nalog će o tome, bez odlaganja, obavijestiti organ države izvršenja. Na traženje organa države izvršenja, nadležni sud će dostaviti evropski nalog za zaštitu kojim je produženo trajanje zaštitne mjere ili određena druga zaštitna mjera.

(2) Ako je domaći sud ukinuo mjeru nadzora, odnosno posebnu obavezu određenu protiv lica koje prouzrokuje opasnost, sud koji je izdao evropski nalog za zaštitu će povući evropski nalog za zaštitu i o tome, bez odlaganja, obavijestiti organ države izdavanja.

(3) Ako je odluka kojom su izrečene probacione mjere i alternativne sankcije bila upućena državi nadzora nakon izdavanja evropskog naloga za zaštitu, a nadležni organ države nadzora je donio naknadnu odluku u smislu člana 134 stav 2 ovog zakona, nadležni sud koji je izdao evropski nalog za zaštitu će o tome, bez odlaganja, obavijestiti nadležni organ države izvršenja. Na traženje države izvršenja nadležni sud će dostaviti evropski nalog za zaštitu kojim je produženo trajanje zaštitne mjere ili određena druga zaštitna mjera, odnosno odluku kojom se povlači evropski nalog za zaštitu.

Priznanje i izvršenje evropskog naloga za zaštitu

Član 165

(1) Odmah po prijemu evropskog naloga za zaštitu koji je izdao nadležni organ države izdavanja, sud će priznati taj nalog i preduzeti odgovarajuće mjere u svrhu izvršenja.

(2) Ako je evropski nalog za zaštitu nepotpun ili mu nije priložen prevod, sud će odrediti rok organu države izdavanja za dostavljanje dopune ili prevoda, na način koji obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju, koji ne može biti duži od 15 radnih dana. Sud će odložiti donošenje rješenja do prijema dopune ili prevoda evropskog naloga za zaštitu.

(3) Ako sud umjesto evropskog naloga za zaštitu primi zahtjev zaštićenog lica za izdavanje evropskog naloga za zaštitu koji se odnosi na odluku koju je donijela druga država članica, bez odlaganja će ga proslijediti nadležnom organu te države.

Razlozi za odbijanje priznanja evropskog naloga za zaštitu

Član 166

(1) Sud može odbiti priznanje evropskog naloga za zaštitu ako:

1) evropski nalog za zaštitu nije potpun ili ako u roku iz člana 165 stav 2 ovog zakona nije primljena tražena dopuna ili prevod,

2) evropski nalog za zaštitu ne sadrži zaštitnu mjeru propisanu u članu 15 tačka 22 ovog zakona,

3) se zaštitna mjera navedena u evropskom nalogu za zaštitu odnosi na djelo koje ne predstavlja krivično djelo prema domaćem zakonu,

4) lice od kojeg prijeti opasnost prema domaćem zakonu uživa imunitet,

5) bi priznanje evropskog naloga za zaštitu predstavljalo kršenje načela ne bis in idem,

6) je lice od kojeg prijeti opasnost mlađe od 14 godina života,

7) je evropski nalog za zaštitu izdat u vezi sa djelom koje je domaćim pravom obuhvaćeno amnestijom i postoji nadležnost domaćeg suda,

8) je prema domaćem zakonu nastupila zastarjelost vođenja krivičnog postupka protiv lica koje prouzrokuje opasnost za djelo u vezi sa kojim je izrečena zaštitna mjera i postoji nadležnost domaćeg suda,

9) se zaštitna mjera odnosi na djelo koje se prema domaćem zakonu smatra da je u cjelosti ili pretežnim dijelom učinjeno na teritoriji Crne Gore ili na mjestu izjednačenom sa njenom teritorijom.

(2) Ako odbije da prizna evropski nalog za zaštitu zbog razloga iz stava 1 ovoga člana, sud će, bez odlaganja, obavijestiti:

1) organ države izdavanja i zaštićeno lice o odbijanju i razlozima za odbijanje,

2) zaštićeno lice o mogućnosti upućivanja zahtjeva za usvajanje mjere zaštite u skladu sa pravom države čiji je državljanin i o svim pravnim ljkovima propisanim domaćim pravom i pravom države čiji je državljanin.

Rješenje kojim se određuju zaštitne mjere

Član 167

(1) Rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu koji je izdat u toku krivičnog postupka sud će odrediti mjeru nadzora u skladu sa domaćim zakonom.

(2) Rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu koji je izdat nakon donošenja probacione odluke ili alternativne sankcije nadležni sudija za istragu će odrediti posebnu obavezu.

(3) Zabrane i ograničenja izrečene mjerama nadzora i posebnim obavezama moraju u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati zabranama i ograničenjima određenim u državi izdavanja.

(4) Rješenje o priznanju evropskog naloga za zaštitu, bez odlaganja, dostaviće se organu države izdavanja, zaštićenom licu, njegovom zakonskom zastupniku ili staraocu i licu od kojeg prijeti opasnost, uz obavještenje o pravnim posljedicama kršenja tih mjera.

(5) Adresa i drugi kontakt podaci zaštićenog lica ne smiju se otkrivati licu koje prouzrokuje opasnost, osim ako su takvi podaci potrebni radi izvršenja zaštitne mjere.

Pravo na žalbu

Član 168

Protiv rješenja o priznanju evropskog naloga za zaštitu žalbu mogu podnijeti zaštićeno lice, odnosno njegov staralac ili zakonski zastupnik i lice koje prouzrokuje opasnost, u roku od tri dana, Vijeću koje odlučuje o žalbi u roku od tri dana.

Nadležnost za izvršenje rješenja o priznanju evropskog naloga za zaštitu

Član 169

(1) Pravosnažno rješenje o priznanju evropskog naloga za zaštitu dostavlja se radi izvršenja nadležnom domaćem organu, u skladu sa domaćim zakonom.

(2) Sud koji je donio rješenje o priznanju evropskog naloga za zaštitu može naložiti provjeru izvršavanja zaštitne mjere i zatražiti izvještaj od policije ili drugog nadležnog organa. Nadležni domaći organ koji izvršava zaštitnu mjeru bez odlaganja će sprovesti naložene provjere i o tome obavijestiti nadležnog sudiju za istragu.

(3) Nadležni organ koji izvršava zaštitnu mjeru obavještava nadležni sud o svakom postupanju lica od kojeg prijeti opasnost suprotno zabrani ili ograničenju iz rješenja.

(4) Nadležni sud će, bez odlaganja, na način koji obezbjeđuje pisanu potvrdu o dostavljanju, obavijestiti organ države izdavanja ili države nadzora o svakom kršenju mjere izrečene na osnovu evropskog naloga za zaštitu. Obavještenje se dostavlja na standardizovanom obrascu koji je utvrđen pravnim aktima Evropske unije sa prevodom na službeni jezik ili drugi jezik koji prihvata država izdavanja ili država nadzora. Standardizovani obrazac se objavljuje na internet stranici Ministarstva, na crnogorskom i engleskom jeziku.

Povlačenje i izmjena evropskog naloga za zaštitu

Član 170

(1) Ako je organ izdavanja povukao evropski nalog za zaštitu, nadležni sud će, bez odlaganja, po obavještenju organa države izdavanja rješenjem ukinuti mjere nadzora i posebne obaveze određene rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu.

(2) Ako je organ države izdavanja izmijenio evropski nalog za zaštitu, nadležni sud će:

1) izmijeniti mjere nadzora i posebne obaveze određene rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu u skladu sa domaćim pravom, ili

2) odbiti priznanje izmijenjenog evropskog naloga za zaštitu ako postoje razlozi iz člana 166 stav 1 tač.1 i 2 ovog zakona.

Razlozi za ukidanje zaštitnih mjera

Član 171

(1) Nadležni sud će ukinuti mjere nadzora ili posebne obaveze određene na osnovu evropskog naloga za zaštitu:

1) ako zaštićeno lice nema prebivalište ili boravište na teritoriji Crne Gore,

2) ako je prema domaćem zakonu isteklo najduže trajanje mjera nadzora ili posebnih obaveza određenih rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu, a nakon pribavljanja potrebnih obavještenja od organa države izdavanja o potrebi daljeg izvršavanja zaštitnih mjera,

3) u slučaju iz člana 170 stav 2 tačka 2 ovog zakona,

4) ako je organ države izdavanja zatražio priznanje i izvršenje odluke kojom su izrečene probacione mjere ili alternativne sankcije ili određene mjere nadzora ili posebne obaveze, a koje su ranije određene rješenjem o priznanju evropskog naloga za zaštitu.

(2) Nadležni sudija za istragu će o odluci iz stava 1 ovog člana, bez odlaganja, obavijestiti organ države izdavanja i, ako je moguće, zaštićeno lice.

X. OBRAZOVANJE ZAJEDNIČKIH ISTRAŽNIH TIMOVA

Obrazovanje zajedničkih istražnih timova

Član 172

Kad postoje opravdani razlozi, Vrhovno državno tužilaštvo može sporazumom sa nadležnim organima jedne ili više država članica Evropske unije obrazovati zajednički istražni tim u slučajevima:

- a) opsežnih i složenih istraga koje uključuju saradnju sa drugim državama članicama,
- b) kad nadležni organi jedne ili više država članica sprovode istrage čije okolnosti zahtijevaju usklađeno i koordinirano zajedničko djelovanje nadležnih organa uključenih država.

Način obrazovanja zajedničkih istražnih timova

Član 173

(1) Zahtjev za obrazovanje zajedničkog istražnog tima može da podnese svaka uključena država članica.

(2) Zajednički istražni tim se obrazuje u jednoj od država članica u kojima se očekuje da će se sprovoditi istrage.

(3) Kad Crna Gora zahtijeva obrazovanje zajedničkog istražnog tima, zahtjev upućuje Vrhovno državno tužilaštvo, na predlog državnog tužilaštva koje postupa u predmetu.

(4) Zahtjev za obrazovanje zajedničkog istražnog tima sadrži okolnosti zbog kojih se zahtijeva obrazovanje zajedničkog istražnog tima, kao i podatke potrebne za zaključenje sporazuma iz člana 172 ovog zakona.

(5) Sporazumom iz člana 172 ovog zakona utvrđuju se: stranke, svrha, vremenski period, vođe i članovi zajedničkog istražnog tima, kao i druge okolnosti od značaja za efikasnu primjenu sporazuma.

(6) Uz saglasnost stranaka, zajednički istražni tim može produžiti svoj rad i nakon isteka vremenskog perioda utvrđenog sporazumom iz člana 172 ovog zakona.

Postupanje zajedničkog istražnog tima u Crnoj Gori

Član 174

Zajednički istražni tim postupa u Crnoj Gori u skladu sa sljedećim opštim uslovima:

1) vođa zajedničkog istražnog tima je predstavnik državnog tužilaštva koje postupa u predmetu,

2) članovi zajedničkog istražnog tima postupaju po nalogima vođe iz tačke 1 ovog člana, a u skladu sa zaključenim sporazumom,

3) Crna Gora obezbjeđuje potrebne uslove za rad zajedničkog istražnog tima na svojoj teritoriji.

Mjerodavno pravo

Član 175

(1) Predstavnici organa Crne Gore u okviru zajedničkog istražnog tima na teritoriji Crne Gore postupaju u skladu sa domaćim zakonom.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, pojedine radnje mogu se sprovesti u skladu sa zakonom države članice čiji predstavnici učestvuju u zajedničkom istražnom timu pod uslovom da takvo postupanje nije u suprotnosti sa osnovnim načelima domaćeg pravnog poretka.

Sprovođenje dokaznih radnji u okviru zajedničkog istražnog tima

Član 176

(1) Članovi zajedničkog istražnog tima iz drugih država članica (u daljem tekstu: strani upućeni članovi) imaju pravo da prisustvuju radnjama u okviru zajedničke istrage koja se sprovodi u Crnoj Gori.

(2) Vođa zajedničkog istražnog tima iz člana 174 stav 1 tačka 1 ovog zakona uskratiće im prisustvo ako bi ono bilo u suprotnosti s domaćim zakonom.

(3) Stranim upućenim članovima vođa zajedničkog istražnog tima iz člana 174 stav 1 tačka 1 ovog zakona može u skladu sa domaćim zakonom Crne Gore povjeriti sprovođenje određene radnje kad to odobri država članica iz koje je strani upućeni član.

(4) Članovi zajedničkog istražnog tima koji su upućeni iz Crne Gore (u daljem tekstu: domaći upućeni članovi) imaju pravo da prisustvuju radnjama koje se sprovode u drugoj državi članici koja učestvuje u zajedničkom istražnom timu.

(5) Domaći upućeni članovi mogu da sprovode radnje u drugoj državi članici koja učestvuje u zajedničkom istražnom timu kad to odobri državni tužilac koji postupa u tom predmetu u Crnoj Gori i nadležni organ te države članice.

(6) Kad je u okviru zajedničke istrage potrebno sprovesti određenu radnju u Crnoj Gori, državni tužilac koji postupa u predmetu u Crnoj Gori sprovodi te radnje u skladu sa domaćim zakonom.

(7) Kad je u okviru zajedničke istrage potrebno sprovesti određenu radnju u drugoj državi članici koja učestvuje u zajedničkom istražnom timu, vođa iz člana 174 stav 1 tačka 1 ovog zakona zatražiće od nadležnih organa te države da sprovede tu radnju.

Korišćenje podataka i dokaza

Član 177

(1) Podaci i dokazi koji su prikupljeni u okviru zajedničke istrage mogu se koristiti u sljedeće svrhe:

- 1) u svrhu za koju je obrazovan zajednički istražni tim,
- 2) uz saglasnost druge države članice koja je učestvovala u obrazovanju zajedničkog istražnog tima za otkrivanje, istraživanje i gonjenje drugih krivičnih djela,
- 3) za sprečavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj bezbjednosti,
- 4) u druge svrhe u skladu sa dogovorom država članica koje čine zajednički istražni tim.

(2) Ako informacije koje se upotrebljavaju u svrhe iz stava 1 tač. 2, 3 i 4 ovoga člana sadrže lične podatke, one se obrađuju samo u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje zaštita fizičkih lica u vezi sa obradom i razmjenom ličnih podataka u svrhe sprečavanja, istraživanja, otkrivanja ili gonjenja krivičnih djela ili izvršavanja krivičnih sankcija.

(3) Domaći upućeni član može drugim članovima zajedničkog istražnog tima za potrebe zajedničke istrage, u skladu sa domaćim pravom i u okviru svojih ovlašćenja, dati na korišćenje podatke kojima raspolažu organi Crne Gore.

(4) Kad je saglasnost iz stava 1 tačka 2 zatražena od Crne Gore, Vrhovno tužilaštvo uskratiće saglasnost ako postoje razlozi za odbijanje međunarodne pravne pomoći, a može uskratiti saglasnost kada bi upotreba tih podataka ugrozila drugi krivični postupak u Crnoj Gori.

Učestvovanje drugih lica u radu zajedničkog istražnog tima

Član 178

(1) U radu zajedničkog istražnog tima u Crnoj Gori mogu učestvovati i druga lica pod uslovima predviđenim sporazumom o obrazovanju zajedničkog istražnog tima.

(2) Prava koja pripadaju članovima ili upućenim članovima ne primjenjuju se na ta lica, osim ako sporazumom nije izričito drukčije određeno.

Saradnja sa trećim državama

Član 179

Ako zajedničkom istražnom timu treba pravna pomoć od države koja nije učestvovala u obrazovanju zajedničkog istražnog tima, vođa zajedničkog istražnog tima može zatražiti međunarodnu pravnu pomoć od nadležnih organa te države u skladu sa mjerodavnim pravom.

Zakovitost dokaza

Član 180

Dokazi koje je pribavio strani pravosudni organ u okviru zajedničkog istražnog tima smatraće se zakonitim dokazima, osim ako to nije protivno osnovnim načelima domaćeg pravnog poretka.

Odgovornost za štetu

Član 181

(1) Crna Gora odgovorna je za štetu nastalu na njenoj teritoriji koju su u postupanju izazvali članovi zajedničkog istražnog tima svojim nepravilnim ili nezakonitim radom.

(2) Ako je isplaćenu štetu izazvao strani upućeni član, Crna Gora zatražiće naknadu isplaćenog iznosa od države čiji je član štetu izazvao (regresna odgovornost).

(3) Ako je država na čijem je području djelovalo zajednički istražni tim nekom licu zbog postupaka domaćih upućenih članova isplatila štetu, Crna Gora će na traženje te države nadoknaditi iznos isplaćene štete prouzrokovane krivicom domaćeg upućenog člana.

Odobrenje za prekogranično sprovođenje posebnih dokaznih radnji

Član 182

(1) Ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno, država članica Evropske unije ili država strana Konvencije o sprovođenju Šengenskog sporazuma koja u okviru prekrivičnog ili krivičnog postupka u svojoj državi sprovodi dokaznu radnju koja bi odgovarala posebnim dokaznim radnjama kontrolisanog transporta i isporuke predmeta krivičnog djela ili tajnog praćenja i tehničkog snimanja lica i predmeta, ovlaštena je da nastavi da sprovodi tu dokaznu radnju i na teritoriju Crne Gore, ako je Crna Gora dala odobrenje.

(2) Kontrolisani transport i isporuka predmeta krivičnog djela ili tajno praćenje i tehničko snimanje lica i predmeta na teritoriju Crne Gore odobriće sudija za istragu Višeg suda u Podgorici na osnovu obrazloženog pisanog zahtjeva države članice ili države strane Konvencije za sprovođenje Šengenskog sporazuma koja je zatražila sprovođenje te dokazne radnje u okviru svog postupka.

(3) Odobrenje će se dati ako:

- bi se kontrolisani transport ili isporuka predmeta krivičnog djela ili tajno praćenje i tehničko snimanje lica i predmeta mogli odrediti u uporedivom domaćem predmetu i
- sprovođenje tih dokaznih radnji ne bi izazvalo ozbiljnu opasnost za život, zdravlje, tjelesni integritet ili slobodu lica, zbog posebnih svojstava robe ili grupe počinilaca.

(4) Zahtjev iz stava 2 ovoga člana nadležni organ države članice Evropske unije ili države strane Konvencije o sprovođenju Šengenskog sporazuma mora podnijeti Višem sudu u Podgorici prije sprovođenja dokazne radnje na teritoriji Crne Gore.

(5) Ako zbog posebno hitnih razloga nadležni organ države članice ili države strane Konvencije o sprovođenju Šengenskog sporazuma nije mogao podnijeti zahtjev Višem sudu u Podgorici prije ulaska kontrolisanog lica, odnosno predmeta na teritoriju Crne Gore, odmah će

obavijestiti Viši sud u Podgorici kako je tokom sprovođenja posebne dokazne radnje pređena državna granica Crne Gore. Uz obavještenje u kojem su navedeni razlozi za prelazak državne granice bez prethodnog odobrenja dostavlja se i zahtjev iz stava 2 ovoga člana. Uz zahtjev će se dostaviti i odluka pravosudnog organa kojom je zatraženo sprovođenje posebne dokazne radnje na teritoriji države molilje.

Prekogranično sprovođenje posebnih dokaznih radnji

Član 183

(1) Kad se u okviru domaćeg postupka sprovede posebne dokazne radnje kontrolisanog transporta i isporuke predmeta krivičnog djela ili tajnog praćenja i tehničkog snimanja lica i predmeta koje bi trebalo da se nastave van teritorije Crne Gore, a na teritoriju druge države članice Evropske unije ili države strane Konvencije o sprovođenju Šengenskog sporazuma, državno tužilaštvo koje postupuje u predmetu zatražiće odobrenje od te države prije nego što se pređe njena državna granica.

(2) Obrazloženi pisani zahtjev sa nalogom sudije za istragu za sprovođenje posebne dokazne radnje dostaviće se nadležnom organu druge države članice Evropske unije ili države strane Konvencije o sprovođenju Šengenskog sporazuma. Zahtjev se dostavlja i na prevodu na službeni jezik zamoljene države.

(3) Kad zbog posebno hitnih razloga nije moguće dostaviti zahtjev iz stava 2 ovog člana prije ulaska na teritoriju države članice Evropske unije ili države strane Konvencije o sprovođenju Šengenskog sporazuma, nadležno državno tužilaštvo će u najkraćem roku obavijestiti nadležni organ iz stava 2 ovog člana o prelasku državne granice bez prethodnog odobrenja, kao i o razlozima za to, pri čemu će uz obavještenje dostaviti zahtjev iz stava 2 ovoga člana.

(4) Kad nije moguće utvrditi koji je organ nadležan za davanje odobrenja, nadležno državno tužilaštvo obratiće se za pomoć Evropskoj pravosudnoj mreži u krivičnim stvarima ili članu Crne Gore u Eurojust-u.

XI. PRENOS POSTUPKA U KRIVIČNIM STVARIMA

Nadležni organi

Član 184

(1) Zahtjev za prenos postupka u krivičnim stvarima u drugu državu članicu izdaje nadležni državni tužilac do potvrđivanja optužnice, a poslije potvrđivanja optužnice odluku o ustupanju krivičnog gonjenja donosi vijeće nadležnog suda sastavljeno od trojice sudija.

(2) Zahtjev za prenos postupka u krivičnim stvarima iz druge države članice prima Vrhovno državno tužilaštvo koje će taj zahtjev dostaviti nadležnom državnom tužilaštvu.

Odluka o zahtjevu za prenos postupka u krivičnim stvarima

Član 185

(1) Ako nadležni državni tužilac odluči da prihvati zahtjev nadležnog organa druge države članice za prenos postupka u krivičnim stvarima, donosi rješenje kojim preuzima gonjenje.

(2) Odluka o zahtjevu iz stava 1 ovog člana mora biti obrazložena.

Pravni lijek protiv rješenja o prihvatanju prenosa postupka u krivičnoj stvari

Član 186

(1) Protiv rješenja iz člana 185 stav 1 ovog zakona, osumnjičeni, okrivljeni i oštećeni imaju pravo žalbe u roku od tri dana od prijema rješenja.

(2) O žalbi iz stava 1 ovog člana odlučuje nadležni sudija za istragu.

XII. SPREČAVANJE I RJEŠAVANJE SPOROVA U IZVRŠAVANJU NADLEŽNOSTI U KRIVIČNIM POSTUPCIMA

Obaveza utvrđivanja postojanja uporednih postupaka

Član 187

(1) Ako nadležno državno tužilaštvo ima saznanja da se u drugoj državi članici ili više država članica vodi uporedni postupak u odnosu na iste činjenice i protiv istog lica, dužno je da uspostavi kontakt sa nadležnim organom te druge države članice kako bi se potvrdilo postojanje uporednih postupaka radi postizanja dogovora o mogućem vođenju postupka samo u jednoj državi članici.

(2) U slučajevima iz stava 1 ovog člana, kad se postupa u odnosu na krivična djela terorizma, prilikom postizanja dogovora o mogućem vođenju postupka samo u jednoj državi članici, u obzir se uzimaju sljedeće okolnosti:

- (a) na čijem je državnom području izvršeno krivično djelo,
- (b) čiji je državljanin izvršilac krivičnog djela ili u kojoj državi članici ima boravište,
- (c) koja je država članica zemlja porijekla oštećenog,
- (d) na području koje države članice je pronađen izvršilac krivičnog djela.

(3) Ako je zbog razloga iz stava 2 ovog člana nadležni organ druge države članice uspostavio kontakt sa nadležnim državnim tužilaštvom, ono je dužno da bez odlaganja obavijesti taj organ vodi li se u Crnoj Gori uporeni postupak.

(4) Ako je osumnjičeni ili okrivljeni uhapšen ili se nalazi u pritvoru, zahtjev za uspostavljanje kontakta smatra se hitnim.

(5) Ako nadležno državno tužilaštvo nema saznanja o tome koji je organ druge države članice nadležan za uspostavljanje kontakta, ono će preko kontakt tačaka Evropske pravosudne mreže u krivičnim stvarima ili Eurojust-a razmijeniti podatke o tom nadležnom organu.

Sadržaj zahtjeva i odgovora

Član 188

(1) Nadležno državno tužilaštvo i organ sa kojim se uspostavlja kontakt međusobno komuniciraju svim sredstvima koja omogućuju pisani zapis.

(2) Zahtjev za uspostavljanje kontakta sa nadležnim organom u drugoj državi članici sadrži:

- 1) podatke o državnom tužilaštvu koje šalje zahtjev,
- 2) opis činjenica i okolnosti koje su predmet krivičnog postupka,
- 3) sve poznate podatke o identitetu osumnjičenog lica, kao i podatke o oštećenom,
- 4) podatke o stanju postupka,
- 5) podatke o pritvoru ako je određen.

(3) Odgovor državnog tužioca na zahtjev nadležnog organa druge države članice sadrži sljedeće podatke:

1) vodi li se ili se vodio postupak u odnosu na činjenice koje su dijelom ili u potpunosti jednake činjenicama iz zahtjeva i odnosi li se postupak na ista lica,

2) kontakt podatke nadležnog državnog tužilaštva, podatke o broju predmeta i u kojoj se fazi postupak nalazi u slučaju postojanja paralelnog postupka.

(4) Državno tužilaštvo može dati i dodatna obavještenja u vezi sa postupkom.

Obaveza dogovaranja kod uporednih postupaka

Član 189

(1) Kad se utvrdi postojanje uporednih krivičnih postupaka, nadležno državno tužilaštvo se neporedno dogovara sa nadležnim organom druge države članice o mogućem vođenju postupka samo u jednoj državi članici.

(2) Tokom dogovora nadležno državno tužilaštvo će obavještavati nadležni organ druge države članice o svim radnjama preduzetim u postupku.

(3) Ako nadležni organ druge države članice tokom dogovaranja zatraži od nadležnog državnog tužilaštva da mu dostavi podatke koji bi mogli predstavljati prijetnju po nacionalnu bezbjednost ili bezbjednost pojedinca, ti se podaci neće dostaviti.

Dogovor o vođenju jednog postupka

Član 190

(1) Ako dogovor o vođenju jednog postupka bude postignut na način da se postupak vodi u Crnoj Gori, nadležno državno tužilaštvo dužno je da obavijesti nadležni organ druge države članice o ishodu tog postupka.

(2) Ako dogovor o vođenju jednog postupka bude postignut na način da se postupak vodi u drugoj državi članici, nadležno državno tužilaštvo će spontanom razmjenom informacija nadležnom organu te države članice dostaviti ovjerenu kopiju spisa predmeta i rješenjem prekinuti postupak.

(3) Ako nije postignut dogovor između nadležnog državnog tužilaštva i organa druge države članice, državno tužilaštvo može zatražiti posredovanje Eurojust-a.

Učinak pravosnažno okončanog postupka u drugoj državi članici

Član 191

Kad je krivični postupak u drugoj državi članici pravosnažnog okončan, državni tužilac odbaciće krivičnu prijavu ili obustaviti istragu odnosno odustati od gonjenja, uz obavještenje sudu pod uslovom da je, ako je izrečena kazna i izvršena, trenutno u postupku izvršenja ili se više, prema zakonima države koja ju je izrekla, ne može izvršiti.

XIII. PRELAZNA I ZAVRŠNE ODREDBE

Primjena evropskog naloga za hapšenje

Član 192

(1) Postupci započeti do dana početka primjene ovog zakona povodom molbe države članice Evropske unije za izručenje lica za koje je izdat i evropski nalog za hapšenje, okončaću se u skladu sa domaćim zakonom.

(2) Ako na dan početka primjene ovog zakona nije započet postupak povodom molbe države članice Evropske unije za izručenje lica za koje je izdat evropski nalog za hapšenje, primijeniće se odredbe poglavlja II ovog zakona.

Prestanak važenja

Član 193

Danom početka primjene ovog zakona prestaje da važi Zakon o pravosudnoj saradnji u krivičnim stvarima sa državama članicama Evropske unije ("Službeni list CG", broj 85/18).

Stupanje na snagu

Član 194

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore", a primjenjivaće se od dana pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji.

* U ovaj zakon su prenesene odredbe: Okvirne odluke Savjeta od 13. juna 2002. o evropskom nalogu za hapšenje i postupcima predaje između država članica (2002/584/PUP), sa njenim izmjenama, zaključno sa Direktivom (EU) 2023/2843 Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 2023. o izmjeni direktiva 2011/99/EU i 2014/41/EU Evropskog parlamenta i Savjeta, Direktive Savjeta 2003/8/EZ i okvirnih odluka Savjeta 2002/584/PUP, 2003/577/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP, 2008/947/PUP, 2009/829/PUP i 2009/948/PUP u pogledu digitalizacije pravosudne saradnje; Okvirne odluke Savjeta 2005/214/PUP od 24. februara 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne, sa njenim izmjenama, zaključno sa Direktivom (EU) 2023/2843 Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 2023. o izmjeni direktiva 2011/99/EU i 2014/41/EU Evropskog parlamenta i Savjeta, Direktive Savjeta 2003/8/EZ i okvirnih odluka Savjeta 2002/584/PUP, 2003/577/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP, 2008/947/PUP, 2009/829/PUP i 2009/948/PUP u pogledu digitalizacije pravosudne saradnje; Okvirne odluke Savjeta 2008/909/PUP od 27. novembra 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u krivičnim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode sa ciljem njihovog izvršenja u Evropskoj uniji, sa njenim izmjenama, zaključno sa Direktivom (EU) 2023/2843 Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 2023. o izmjeni direktiva 2011/99/EU i 2014/41/EU Evropskog parlamenta i Savjeta, Direktive Savjeta 2003/8/EZ i okvirnih odluka Savjeta 2002/584/PUP, 2003/577/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP, 2008/947/PUP, 2009/829/PUP i 2009/948/PUP u pogledu digitalizacije pravosudne saradnje; Okvirne odluke Savjeta 2008/947/PUP od 27. novembra 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presude i probacione odluke sa ciljem nadzora probacionih mjera i alternativnih sankcija, sa njenim izmjenama, zaključno sa Direktivom (EU) 2023/2843 Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 2023. o izmjeni direktiva 2011/99/EU i 2014/41/EU Evropskog parlamenta i Savjeta, Direktive Savjeta 2003/8/EZ i okvirnih odluka Savjeta 2002/584/PUP, 2003/577/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP, 2008/947/PUP, 2009/829/PUP i 2009/948/PUP u pogledu digitalizacije pravosudne saradnje; Direktive 2011/99/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 2011. o evropskom nalogu za zaštitu, sa njenom izmjenom, Direktivom (EU) 2023/2843 Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 2023. o izmjeni direktiva 2011/99/EU i 2014/41/EU Evropskog parlamenta i Savjeta, Direktive Savjeta 2003/8/EZ i okvirnih odluka Savjeta 2002/584/PUP, 2003/577/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP, 2008/947/PUP, 2009/829/PUP i 2009/948/PUP u pogledu digitalizacije pravosudne saradnje; Direktive 2014/41/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 3. aprila 2014. o evropskom istražnom nalogu u krivičnim stvarima, sa njenom izmjenom, Direktivom (EU) 2023/2843 Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 2023, o izmjeni direktiva 2011/99/EU i 2014/41/EU Evropskog parlamenta i Savjeta, Direktive Savjeta 2003/8/EZ i okvirnih odluka Savjeta 2002/584/PUP, 2003/577/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP, 2008/947/PUP, 2009/829/PUP i 2009/948/PUP u pogledu digitalizacije pravosudne saradnje; Okvirne odluke Savjeta 2002/465/JHA od 13. juna 2002. godine o zajedničkim istražnim timovima; Okvirne odluke Savjeta 2009/948/PUP od 30. novembra 2009. o sprječavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u krivičnim postupcima, sa njenom izmjenom, Direktivom (EU) 2023/2843 Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 2023, o izmjeni direktiva 2011/99/EU i 2014/41/EU Evropskog parlamenta i Savjeta, Direktive Savjeta 2003/8/EZ i okvirnih odluka Savjeta 2002/584/PUP, 2003/577/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP, 2008/947/PUP, 2009/829/PUP i 2009/948/PUP u pogledu digitalizacije pravosudne saradnje; Okvirne odluke Savjeta 2009/829/PUP od 23. oktobra 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Evropske unije kao alternative privremenom pritvoru, sa njenom izmjenom, Direktivom (EU) 2023/2843 Evropskog parlamenta i Savjeta od 13. decembra 2023, o izmjeni direktiva 2011/99/EU i 2014/41/EU Evropskog parlamenta i Savjeta, Direktive Savjeta 2003/8/EZ i okvirnih odluka Savjeta 2002/584/PUP, 2003/577/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP, 2008/947/PUP, 2009/829/PUP i 2009/948/PUP u pogledu digitalizacije pravosudne saradnje, Direktiva 2012/13/EU Evropskog parlamenta i Savjeta od 22. maja 2012. godine o pravu na informisanje u krivičnom postupku.